

ว.ป

๖๖

บทวิจารณ์... ของ.....
 “ศรีธัญ”..

ฉบับเริ่มเขียนบทช้า แต่ราตายังเท่าเท่า

..... เรียงเอง
 สด กุระมะโรจิต
 เนตร เขมะโยธิน

ภาพข้างบนนี้คือ ‘ภาพในอดีต’ ของบุคคลสำคัญทางการเมืองในปัจจุบัน ถ่ายที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส คนในภาพคือ ขอมพล ป.พิบูลสงคราม, นายควง อภัยวงศ์, นายปรีดี พนมยงค์ และ ‘เด็กหญิงเรณู’... ดูหน้า ๕๖...

๐๒ **ปะเท่ชนบท: การเมือง ชาก.. ชาชนดวง อดิเรก**

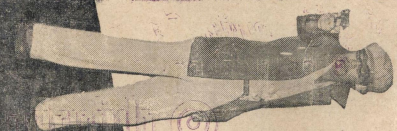
ในระหว่าง “ระบอบปรีดี” ครั้งหลังสุด ตามความทรงจำของ... สมุส อติพยัคฆ์
 เริ่มจากจุด... **ขระ: ขอบเขตเมืองขาง**... ทวี ชื่นกาวัง เป็นฝ่ายขวาและ ขรรพต สิงห์พันธุ์ ฝ่ายซ้าย
 เมื่อต่อลมนั้ **อักษรเสรี** บทกวีการเมือง • **สังคมการเมือง** และ... ราวหลังราวตา.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

ALBANY

๓๖๖
 ๓๖๗
 ๓๖๘
 ๓๖๙
 ๓๗๐
 ๓๗๑
 ๓๗๒
 ๓๗๓
 ๓๗๔
 ๓๗๕
 ๓๗๖
 ๓๗๗
 ๓๗๘
 ๓๗๙
 ๓๘๐
 ๓๘๑
 ๓๘๒
 ๓๘๓
 ๓๘๔
 ๓๘๕
 ๓๘๖
 ๓๘๗
 ๓๘๘
 ๓๘๙
 ๓๙๐
 ๓๙๑
 ๓๙๒
 ๓๙๓
 ๓๙๔
 ๓๙๕
 ๓๙๖
 ๓๙๗
 ๓๙๘
 ๓๙๙
 ๔๐๐

คอลัมน์สำคัญที่เพิ่มขึ้นใหม่อีกคอลัมน์หนึ่งก็คือ “สังคม
การเมือง” ที่ว่าเป็นคอลัมน์สำคัญนี้เพราะสำคัญด้วยวิสัยทัศน์, สำ
คัญด้วยการสืบเสาะต่างหาก ไม่ใช่สำคัญเพราะคำว่า “สังคม” ซึ่ง
ในยุคนั้นอาจมีความหมายว่าเลวละอะเถอะเต้ก็พอ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

ชี้อาฆ..... วิจารณ์..

จกั้วหน้าในคุณความดี.

บ้าน "เทวสันติ" ๑๕๘ วิสุทธิกษัตริย์

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรียน ท่านบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ไทย-สัปดาห์ ที่นับถือ

ผมได้อ่านหนังสือพิมพ์ของท่านฉบับที่ ๕ วันที่ ๒๑ ส.ค. ๕๕ ในหัวเรื่อง "ผู้อ่าน...วิจารณ์..." ขึ้นว่า "อย่าให้ชาติบึงหน้" ในนามของ "ผู้รักนกกระทาจำ พาศปะระกัศร คึณหน้" สรุปความก็คือ กล่าวหาว่าบุคคลผู้สนับสนุนการต่อต้านการค้าสัตว์ป่าของรัฐบาลนั้นได้ลักลอบนำเข้ามาไว้ในครอบครองมากมาย หรือถือโอกาสค้ากำไรเกินควรแก่ผู้ต้องการที่ดิน ฯลฯ.

เมื่ออ่านเรื่องนี้ของท่านครั้งแรก ก็ไม่สนใจเท่าใด เพราะถือถือว่าสมมติ ไม่ว่าใครจะทำดีทำชั่วแต่ไหน เรื่องใด ถ้าให้ท่านกับคณะนั้นเป็นของได้ก็ (สำหรับผู้อ่านท่าน) พอต่อมาได้อ่านหนังสือพิมพ์อีกหลายฉบับยิ่งถึง บุคคลผู้นั้น คือ "นายกระจำจ พาศปะระกัศร เจ้าของโรงพิมพ์บึงหน้" ผมจึงสนใจสังเกตการหวัดของกษัตริย์ ท่านนี้ทำไม่ไปซื้อไปไม่พอ. ทั้งๆ ที่ตัวผมเองเป็นมืออาชีพ "คึณหน้" ไม่ต้องการปลุกปั่นหาเสียงเล่นการบ้านการเมืองอันใด. หากว่าด้วยตนเองไปโดยรอบบึงให้รักคือธรรม ทำให้ผมยกย่องสนับสนุนนายกระจำจ ผู้หวัดตามคำวิจารณ์จากสื่อคนหนึ่ง ถึงจะรู้ คำวิจารณ์นั้นยังมีเจตนาเกี่ยวข้อง จะต้องยืนยันตรงอย่างหนัก อย่างน้อย ๆ ก็คงถูกตอและจะถูกพาทาง "เบบม" (Blame) จะไม่จึงมีขึ้นมาปกป้องไว้ให้เสื่อมเสีย...ผมก็ชอบจะไขข้อให้ทราบกับใครทั้งนั้น นอกจากจะถูกมุ่งหมายอย่างเคียดคือ "ขอให้รัฐบาลเลิกฝืนตามคำวิห้อยยัดเคียดขาด" และขอทราบมีหนังสือพิมพ์ทั้งหลายสนับสนุนให้ความเป็นธรรมกันจริงๆ เพราะในของกรมสหพันธ์คึณหน้ที่พอใจ ท่านผู้เขียนย่อมตระหนักดี ครอบใต้ที่ยังมีโรงงานนั้น ก็ต้องมีคนตกเป็นทาสของม็อบอย่างน่าอนาถ.

ผมเองก็เข้าใจ "ผู้รักนกกระทาจำ พาศปะระกัศร คึณหน้" อ้างว่า รัฐบาลกระทำของนายกระจำจ เป็นบุคคลหนึ่งเป็นอิสระส่วนตัว แลอ้างชาติเพื่อหาหน้ ท่านผู้รักนกกระทา พาศปะระกัศร คึณหน้ ไปลงคำว่าเป็นพลเมืองจริงๆ สักหน้คือ คือหาหลักฐานแจ้ง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นบุคคลผู้ลักลอบนำเข้ามาไว้ในครอบครอง ผู้ประพฤติกั้ว (อ่านต่อหน้า ๔๔)

ไข สัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔๔ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

หน้า	
สรุปและวิจารณ์	๕
โดย วิ. แก้ว โกมล, บัณฑิต, เทว	
บทวิจารณ์การเมือง	๘
โดย "ศรศักดิ์"	
เลือกตั้งส.ส.เงิน	๑๐
โดย ศก. ธรรมะโรหิต	
พระยอดเมืองขวาง	๑๒
โดย ทวี นันทะวัง	
สังคมการเมือง	๑๓
อักษรเสรี	๑๓
โดย นรศ. นโรปรักษ์	
ชีวิต	๑๔
โดย เจริญ รมณี	
งานใต้ดินของพ่อเอกโยธ	๑๕
โดย เนตร ธรรมะโรหิต	
คดีคน	๑๖
โดย เจริญ	
ปรากฏการณ์การเมือง	๑๘
โดย "วิ-บาตร"	
ในสนาม	๒๐
โดย 'นอเชน'	
เปลี่ยนกรรมการเมืองจากนายคงฯ	๒๐
โดย ลมุล อัครชัย	
แปรสัสดินเพื่อเรนซ์	๒๐
โดย บรรพต อึ้งพันธ์	
สภา-สัปดาห์	๒๓
โดย แก้ว จินทร	
เรื่องหนึ่ง	๒๖
โดย แดง พิศนภะธรรม	
วิทยากร	๒๖
โดย "ตามว"	
คดี	๒๗
โดย ศก. ธรรมะโรหิต	
ออกอากาศ	๔๖
โดย คามพ์ ทัศนบุรี	

ภาพล้อการเมืองและสังคมฉบับนี้

โดย ปันหน้, คอช, ภากร, ศักดิ์, วิภูธร, วิภา, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐

บ้านของเรา

พระวังไกล

นาคกระเซ็กหัวเข้า.

มีศาลากลางใจกันมาก ว่า
จอมพลนายกรัฐมนตรีกุหลาบ หรือพวก
วังที่ว่าระสังทวารไปรบกับจีนแดง ใน
พม่า.เท่าที่นายกรัฐมนตรีกุหลาบคอยคำ
ถามของรัฐมนตรีจีนลี้ซิมผิง มาแล้วไม่
ต่ำกว่า๒ ครั้งเนะ เนะเครื่องแต่งตั้ง
เรือนจำจนแน่นแน่ ของรัฐบาลอย่าง
แท้จริง.เห็นที่กระทรวงกันก็อยู่ๆในขณะนั้น
ประเทศชาติของเรายิ่งในภาวะที่ระคาย
อัฐยสิทธิ์ของอย่างมากมาย แม้การเมือง
ภายในของเราเองก็เข้าใจ ระบายหนัก
หาไม่ การเลือกตั้งครั้งใหญ่ทั่วประเทศ
ก็ยังขึ้นคร้งงานอยู่ในเดือนกุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งว่าก็แก้แล้ว ก็เหลือ
เวลาเพียง ๕ เดือนเท่านั้นเอง ประกอบ

ภาพประวัติศาสตร์การเมือง เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๑๙๖๖ ขึ้นตรงกับวันชาติฝรั่งเศสเป็นเวลา

๓๐ ปีมาแล้ว คนไทยหนุ่มๆกลุ่มหนึ่ง ได้ไปพบกันที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส คนไทยกลุ่มนี้บางคนที่ต่อมาได้กลายเป็นรัฐบาล ๓๐ คนหรือสองร้อย
เพราะว่าในกลุ่มนี้มี จอมพล ป. พิบูลสงคราม, นายพล อภิวัชรที่ และนายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งก็กลายมาเป็นนายกรัฐมนตรีคนหัวหนารัฐบาลกันแต่
ละสมัย จากซ้ายไปขวา (จัดและตบในขณะนั้น) ๑. นายชม จารุรัตน์ (หลวงศกขระมนตรี) ๒. นายสง คณะดิกล ๓. นางสาวเล็ก
คณะดิกล (คุณหญิงฉะฉา อภิวัชรที่) ๔. นายควม อภิวัชรที่ ๕. ม.ร.ว. ธน ๖. ม.ร.ว. ฉะฉาน ทองใหญ่ ๗. นายปรีดี พนมยงค์
๘. ร.ท. แปลก ชีระสังขะ (จอมพล ป. พิบูลสงคราม) ๙. นายประยูร ภมรมนตรี (เป็นพลโทในในปัจจุบัน) และ ๑๐. นายเนบ พทลอิน.

สรุปและวิจารณ์ บ้านในกรอบสี่ปีตก

ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก ไท-สี่ปีตก

กิตติภาพการตกที่ลงแห่งความเสีย
สละอย่างใหญ่หลวงของเรา ที่ใหญ่
เสียไปในสมรรถภูมิเอกภพแล้วทำให้รู้
สึกว่า ประเทศชาติของอย่างเรา แทน
ที่จะสงบเสงี่ยมแจ่มใส กลับกลายเป็น
เป็นประเทศที่หนักใหญ่โต เสาเสีย
วัง ๆ เราได้สังทวารไปรบในเกาหลี
เป็นจำนวนหมื่นคน เสียชีวิตในการรบ
ก็มีไม่น้อย ค่าใช้จ่ายในการรบเหล่านี้เป็น
บัญชีค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ ล้าน
บาท ไทยเหล่านี้จึงเป็นการสมควรที่จะ
พิจารณาการที่ร้อยกว่า เราควรจะ
คำนึงว่าไทยมา ในอนาคตข้างหน้า
จึงจะเป็นการเหมาะสมแก่อีกภาพเช่น
ประเทศเล็ก ๆ ของเรา.

เราจักคิดของรัฐบาล ซึ่ง
กล่าวโดยคร่าว ๆ ตาม ของสมาชิกสภา
นายหนึ่งชื่อว่า ในการสังทวารไปรบ
ในประเทศเกาหลี สิ่งที่ได้รับจากการรบ
แทนก็คือ "นอกจากเกียรติและศักดิ์
ศรีของประเทศแล้ว ยังได้ประโยชน์
ในการขยายการรุกราน และความเชื่อ
ถือจากสหรัฐอเมริกาอีกด้วย" ไม่
ต้องสงสัยเลยว่า ความเสียสละชี
วิต และเลือดเนื้อของพี่น้องชาวไทย
ย่อมจะเป็นความเสียสละ อย่างสูงส่ง
ซึ่งเมื่อคำนึงถึงว่า เราได้เสียสละ
เพื่อชาติอันนี้ด้วยแล้ว ก็ย่อมเป็นความ
เสียสละอย่างใหญ่หลวงของไทยแท้ ไทย

เหตุนี้ เราจึงรู้สึกกระซิกขระใจอยู่
อย่างหนึ่งก็คือ เมื่อเราได้เสียสละถึง
ปานนั้นแล้ว เหตุใดสหรัฐอเมริกาจึงจะ
คิดบัญชีเป็นจำนวนหลายร้อยล้านบาท
จากเรารักเล่า.
จอมพล นายกรัฐมนตรี เคย
แถลงข่าวอยู่เสมอว่า ในกรณีของ
ยัดความพินาศแล้ว ไม่มีประเทศ
ชาติใด จะเห็นเล่ห์หน้าชาติไทยไปไ
เลย เมื่อไทยเห็นหน้าชาติไทย ไทย
ต้องใจเห็นนั้นอยู่เสมอ ทั้งที่ชาติอื่น
ไม่สู้ระสีพันพระเช่นว่านั้นเลย แม้
ในการสังทวารไทยไปเกาหลี ที่เช่น
เคยวัน รอมพลกล่าวว่า ชาติไทย

เป็นชาติแรกที่สังทวารไปรบในเกาหลี
ว่ากันตามความเป็นจริง ก็ต้องนับว่า
เป็นเกียรติภูมิ แก่บุคคลในชาติไม่น้อย
ที่ชาติไทยได้ชื่อว่า เป็นผู้มีสัจจะหรือมี
วาจาดีแท้ แต่เราทำไมที่จะได้เห็นว่า
ในการปฏิบัติเพื่อสัจจะนั้น อย่างน้อย
ก็ควรให้ความเท่าเทียมกัน อยู่บ้าง
หรือใกล้กันนักที่เราเรียกว่าวาจาดี
ของเรา อย่างเช่นกับกรณีหนึ่ง
ความกาฬหิเป็นจำนวนเงิน ๒๐๐ ล้าน
บาท ซึ่งอเมริกาอ้างถึงกับบัญชี
จากเราเช่นกัน ซึ่งเรเห็นได้ว่าเป็น
การชดเชยหรือเพี้ยมิได้ ที่ระมัดกับบัญชี
กับเราเช่นนั้น.

การปฏิบัติตามพันธะเป็นของดี
เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเกียรติคุณ ก่อสร้าง
แก่ทั้งนคองหมายความว่า ผู้กระทำความ
ดีนั้นจะต้องปฏิบัติตามสัญญา นั้น
ด้วย มิฉะนั้นสัญญาที่ทำกันไว้ก็ปราศ

จากความหมาย กลายเป็นเศษกระ
ดาษที่ไร้เงา อันหาค่ามิได้ ใน
ขณะประเทศไทยมีพันธะอันยิ่งใหญ่
ที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญา ที่ทำกันไว้
หลายฉบับ คือสนธิสัญญาที่อยู่กับสห
ประชาชาติแล้ว ยังมีสัญญาส่วนภูมิ
ภาค ที่มีความสำคัญอยู่ไม่น้อยทีเดียว
สัญญาอันคือสัญญาซีโต้ ซึ่งประ
เทศไทยลงนามร่วมด้วย ประเทศทั้ง
สัญญาที่ผูกพันอย่างแน่นแฟ้น ถ้าเป็น
สัญญาที่เกลี้ยกล่อมความ แตกหักสันติ
ภาพ ในคราวที่มีการประชุมซีโต้

ครั้งใหญ่ที่กรุงเทปเมื่อวันที่๒๕กุมภาพันธ์
๒๔๘๔ รัฐบาลควรพิจารณาว่าประ

เทศทั้ง ๔ โลกนี้มิใช่เกิดกันทั่วๆ จะ
ไม่ทำสัญญาไปใช้ เพื่อการรุกราน
เป็นอันขาด แม้แต่เพื่อสัญญาซีโต้
ก็มิให้เหมือนสัญญาทางทหาร ที่ทุก
ประเทศที่ทำกันไว้ นั่นคือสัญญาว่ารวม
กันเอง เมื่อประเทศหนึ่งถูกรุกราน
ผู้อื่นมีหน้าที่ช่วยกัน ว่าจะต้องสู้รบกับ
ทหารไปช่วยเหลือ จะไม่ถอยถอยถอย
ข้อสัญญาเท่านั้นเอง ซึ่งนั่นหมายความว่า
หมายอันไม่มีใดเลย.

เจตนารมณ์ของการสร้างสัญญา
ซีโต้ขึ้นมาก็คือเพื่อป้องกัน นอกจาก
ถ่วงถ่วงเข้ามา เพื่อลดการ
ขยายตัวของลัทธิฟาสซิสต์กล่าวหาว่า
สัญญาเป็นภาระที่ทางประเทศอเมริกา
ทาง เมื่อเราได้พิจารณาว่าสัญญา
แล้ว ทำให้รู้สึว่า สัญญาที่กระทำให้
แล้ว ประเทศชาติใดเพียง
ใด ก็แทนที่ประเทศใดก็ตามจะ
กระทำนอกเหนือให้ร่วมมือกันโดยทรง
กลังกลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรทำกัน
กัน แม้แต่กับกันนั้นแล้ว ก็ทำให้กัน
กันอันเป็นคุณมิของสิ่งไม่มี อเมริกา
อังกฤษก็ ออสเตรเลียก็ จีนและ
ทั้ง ๆ ของตนเองทั้งทางสงครามที่

นี่เพื่อ !

ระกิดในภูมิภาคส่วนนั้นเป็นอันมาก
นั้นถ้าสงครามเกิดขึ้นเร็ว ๆ ในภูมิภาค
ส่วนนี้ความเสียหาย ที่ฝรั่งไทย
คงจะไม่มี นอกจากเป็นดินแดนในอา
ณัติหรือเมืองขึ้นเท่านั้น สำหรับประ
เทศไทยไม่ต้องสงสัย จะต้องได้รับภัย
ความ ราสสงครามอย่างไม่มีวันหลีกเลี่ยง
ได้(๔ ประเทศที่ร่วมมือสร้างสัญญา
นี้ก็คือ อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส
ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหภาพโซเวียต
ปากีสถาน และประเทศไทย)

สัญญาซีโต้มีเนื้อทำไว้ว่าพล
ว่าถึงถึงเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งไทยทำ
สัญญาทางทหารสัญญา และอังกฤษข้อ
ของสัญญาเป็นข้อที่ไทยระมาก สัญ
ญาที่กระทำกันนี้ชื่อว่า "สนธิสัญญา
ว่าด้วยการจำรูญสัมพันธ์ไมตรีและต่าง
เคารพอำนาจอธิปไตยแห่งชาติแห่งกัน
และกัน" ส่วนสัญญาที่กระทำกับอังกฤษ
มีชื่อว่า "กติกาสัญญาไมตรีระหว่างกัน
ระหว่างประเทศไทยกับอังกฤษ." ใน
วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๘๔ ญี่ปุ่นกับสัญ
ญาอันที่กระทำกันโดยอังกฤษกับประเทศ
ไทย และไทยที่ประเทศไทยมีพันธะ
ทางทหารกับอังกฤษ จึงเรียกร้องไปขอ

ให้อังกฤษช่วยเหลือ ในการที่ถูกยุ
ครั้งนี้ สิ่งของแทนที่ไทยได้รับจาก
อังกฤษก็คือ "Help your-self"

ในขณะนี้ เราเห็นได้ว่าที่ช่วยเหลือ
กันนั้น คนหนึ่งเมืองถวิลเราเข้าจริง
เราคงไปว่าสัญญาซีโต้ที่เรากล่าว
เป็นเศษกระดาษไปเสียอีก วาหาว่า
เชื่อไม่โกหกที่นั่นแหละ(หลายทีกับข้า
ไป) การที่จะให้เราเชื่ออีกคงหนึ่ง
นั้นไม่จำเป็นไปก็ ไม่ได้อยู่กับโลกหลัง
ทางสงครามแต่ใหม่ ๆ ที่ทุกสิ่ง
พลันและของเข้ามาด้วยกันทุก ๆ เรา
อังกฤษฝรั่งเศสก็ให้เรานสัญญาว่า
นามร่วมเสียเลย. จะจริงก็ได้ เราช่วย
กันมานานมากแล้ว สัญญาที่กระทำ
เป็นสัญญาของลัทธิฟาสซิสต์ แต่
ก็เห็นกันเอง คือ สัญญาอันที่มาก
หนักหนาแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหาก
เกิด "Help your-self" ขึ้นมาอีก
เป็นอันว่าชาติไทยจะต้องย่อยยับ อัน
ถึงแก่ภัยอันน่ากลัวที่หัวเข่าของเรามี
ต้องสงสัย.

บ้านของเขา

ข้าโกมเขยเลียบ

น้ำเกรงขามขึ้น.

อาจกล่าวได้ว่าเวลานี้ เอเชีย
ภาคตะวันออกเฉียงใต้กำลังถูกเหตุการณ์
บีบรัดบีบให้แบ่งแยกออกเป็นสองฝ่าย
ด้วยกัน. ฝ่ายหนึ่งเป็นพวกที่สงบต้อง
การมีชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และ
วางตนเป็นกลาง ฝ่ายหนึ่งเรียกร้องว่า
พวกซีโต้ หรือพวกที่ร่วมมือในการ
สนธิสัญญา ร่วมมือกันเอเชียตะวันออก
เฉียงใต้ ซึ่งละแวกนั้นเมื่อวันที่ ๘ ก
ยายน พ.ศ. ๒๔๘๔ ระหว่าง ๔ ประเทศ
ด้วยกัน คือ ออสเตรเลีย, ฝรั่งเศส,
นิวซีแลนด์, สหภาพโซเวียต, ปากีสถาน,
ไทย, สหราชอาณาจักรอังกฤษ และ
สหรัฐอเมริกา. ในจำนวนประเทศที่ร่วม
เป็นกาคันนั้นที่ทุกอันอยู่ด้วยอเมริกาเป็น
หัวหน้าใหญ่ที่แท้จริงในคานกำลังที่รับ
กำลังทหารและอาวุธ ถ้าหากว่าชาวสห
รัฐอเมริกาสละประเทศหนึ่งแล้ว ก็เป็นที่
เข้าใจว่าสัญญาอัน คงเป็นเพียงแผน
กระดาษที่ใช้เขียนนั่นเอง.

ของนาอูอเมอิกน ดิงกักพินาศลงกลาง

พวกมันเป็นอีกประเทศหนึ่ง ใน
บรรดาประเทศเอเชียด้วยกันเช่นจีนโค
เรีย ญี่ปุ่น เกาหลี ฯลฯ เวียดนามเหนือ
และลาวก็ไม่ใช่สมาชิกของภาคีสถา
บันอาเซียน พวกกลุ่มภาคีสถาบันอา
เซียนพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะ
ชักจูง และโน้มน้าวจิตใจของประเทศ
เล็ก ๆ ที่เกิดใหม่เหล่านั้นมาเข้าร่วม

[illegible][illegible]

เวรของเทก

กรณีแม่เลี้ยงวัยสาว ทารกกับ
ลูกเลี้ยง โภยให้ตัวรักหน้าเสียเช่น
แฝดเหวอะหวะ สืบเนื่องมาจากทำอะไร
ไม่ถูกใจ ทั้งเป็นข้าแหว่กริ้วกราวกันมา
ไม่ยั้งนั้น มันเป็นการเหี้ยมโหดกันมาก
ไปสำหรับขบถอารมณ์เรวเฉย.

คดีที่เป็นเรื่องจนถึงโรงพัก ผลศาลอนัน
ที่ได้แก้แค้นเลี้ยงสาวชื่อนางบุญสม อุดมศักดิ์ผู้
กระทำทารุณแก่ ศ.ช. สมฤดี บุตรนางเชยฮิฮะ

ผู้ซึ่งจากอันนอกรมารดาอยู่กับนาชอันอุดมพิศ
คนผู้ขอมาเลี้ยงแต่เล็กแต่น้อย.

จากการทารุณกรรม ของแม่-
เลี้ยง เท่าที่น้อยใจรักน้้นแต่เมื่อ
ต้นมา ในขณะที่ยังมาตามลำพัง ปรา
กฏว่าสำร่ายการทารุณกรรมนั้น นาง
ให้ทำรณภัยแก่ลูกเลี้ยงหลายประการ
อาทิ.

ทุบตีต่าง ๆ นานา ใจก็จะโตน
มีสัตว์กระแทกกระตือรือร้นแตก ในคอก
หลังสุด ก็คือที่ ๑๐ พ.ค. ๑๐ มี ๑๕
ไก่ ไชยมหาลูกไก่ในหน้า ใจก็รับยาก
ผลหลายแห่ง ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ
จับและปล่อยไว้ฟรี ก็ แล้วส่งทางอัย
การฟ้อง ทางอัยการฟ้องในข้อหาทำ
ร้ายร่างกาย ตามเหตุการณ์ก็ดังแล้ว
แล้ว.

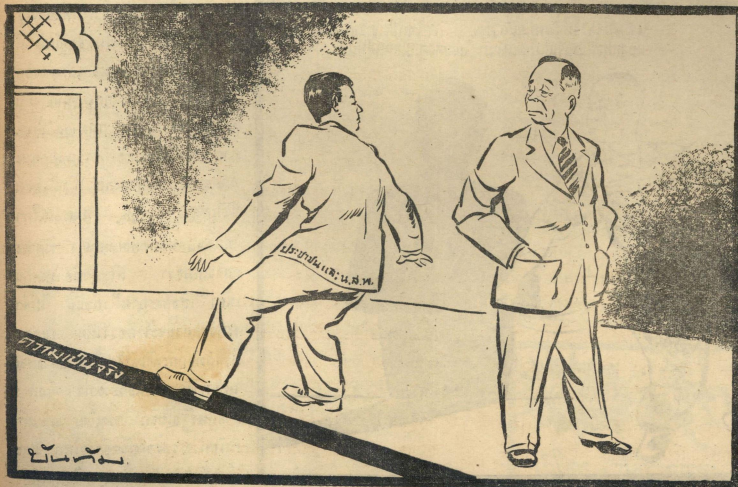
ต่อมาศาลอาญา ได้พิจารณา
ความผิดฟ้อง แล้วเห็นว่ามีความผิด
ฟ้อง จึงพระมหากษัตริย์ได้โปรดให้
จำคุก ๒ ปี แต่จำคุกชั้นก่อนก่อ
คดีว่า มีบุตร ๔ คน ยืนด้อยและ
เพิกถอนยกย่องให้บุตรยกย่องมีมารดา
ผู้เสียขาด ไม่เอาความ ศาลจึงให้รอ
การลงอาญาไว้จำคุก ๒ ปี.

หุ้มนมให้

“ตาไว โกล้า” นามว่านาย เบน
บุญชัย จารุวัชร หรือบุญชัย เนตร
โสนี้ ศึกษาการเงินเข้าเรียนเข้าอีกใหม่
ศึกษาจนเป็นผลเพราะ ลงทุนน้อยได้
ผลมาก จึงลงทุนค้าเครื่องเบญจนา
ชัยหรือเครื่องทองพันดา พร้อมทั้งการค้า
ไปราชอาณาจักรต่างประเทศ อย่างजरู
พร้อมทั้งผลิตเงิน ในสมัยรัชกาลที่ ๕
พ่อค้า ลงนาม พ.ช. ขาญ บุญเสถียร
เป็นผู้รับรองในลังคัง

เมื่อใดที่คนที่นี่เริ่มรื้อแล้วก็ออกแต่ง
ตัวตระเวนฆ่าใครต่อใครว่าตะเรือไปอย่างนั้น
แหละ วางม็กรว่าทางราชการจะส่งไปศึกษาต่อ
ยังสหรัฐอเมริกาปรากฏว่า "โถ" เงินได้ไป
หลายพันบาท.

ต่อมา ครั้งหลังสุดปรากฏว่า
ไปไกลเขา พ.ท.อ. พันธุ์ศักดิ์ ถึงทำ
งาน นั้นเอง รอมได้ก็พบรถบขสเพราะ
รถรับ "ไต่" ไก่ (อ่านต่อหน้า ๔๕)

เฮ้! พวกคุณชักจะเืองซำยกันแยะแล้ว!!

บทวิจารณ์การเมือง

โดย "ศราภิม"

ภายในประเทศ

การแบ่งอำนาจ: เราได้ฟังความของท่านแม่ทัพอากาศแห่งกรุงเรื่องรัฐบาล โดยที่สัญญาภัยภัยขึ้นมีนัยหลังสงคราม มีอรรถาภิธานว่า เมื่อญี่ปุ่นเป็นมหาอำนาจที่คุกคามเข้ามา อังฤษเข้ามามีอำนาจจอก ตัวท่านเองล้มเหลวการรบเหล่านี้ไม่ได้ คือหมายความว่า พวกผู้มีอำนาจเอง ก็อะไรก็ตามอำนาจไทย ประเทศไทยจึงต้องแยกสัญญาที่ไม่เป็นธรรมอยู่จนครบทุกทุกวันนี้.

เราจะไม่พูดถึงญี่ปุ่น เพราะเขาได้รับบำเหน็จหรือรางวัลแรงยิ่งกว่าไทย แต่กับเขาได้พินชอนหนักกว่าเราแล้ว ส่วนอังกฤษนั้น เพราะประกาศสงครามกับเขา และบริวารเขาเลยขอชดเชยถึงพระมหากรุณาธิคุณและสายสายการก่ออย่างหาขึ้นก็ไม่ได้ ซึ่งลักษณะการของอรรถะชนที่ทำงานร่วมกัน ก็เป็นอรรถะชนอยู่เองที่เราจะต้องไกลของความคิดของมนุษย์อยู่จนในขณะที่เกิดสงครามใหม่ๆ ก็เลือกอีกที่สัมพันธ์มิตรยังยอมรับประกาศไม่ว่าเรื่องเราทำสงครามกับเขา มีดังนี้แล้วประเทศไทยประสบชะตากรรมไม่ใช่อีกว่าญี่ปุ่น และเราเร็วเช่นญี่ปุ่นไม่ก็ค่อย ว่าจึงทำการของสภาพเช่นแล้ว เราต้องเผชิญกับความจริงว่าไทยได้ประกาศสงครามกับสัมพันธมิตร และเราเป็นฝ่ายแพ้สงครามอย่างไม่มีปัญหา ไทยขาดซึ่งที่เราได้ขึ้นเองแต่สงครามความขึ้นนั้นยาวมาก เพราะกลไกของพวกเราเอง ที่เกี่ยวเนื่องไม่พระ ใย่อาศัยอำนาจของพระสยามเทวาธิราชชกกับภัยภัยด้วย และคนไทยได้ถือกรรมที่เข้าอยู่ในความนั้น ก็จริงเราเห็นยอมอุทธรณ์ความอยู่ด้วยกันทุกคน องค์คุณมีอยู่ทุกหนทุกแห่งแต่อย่างใด แม้เวลาที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดไปเขียนเขียนประเทศอังกฤษ เขาก็ให้ให้การรับรองอย่างเต็มที่ ลึกถึงกับญี่ปุ่นที่นายกรัฐมนตรียก โยโยก แฉวนคอ และนายทหารญี่ปุ่นซึ่งถูกศาลสัมพันธมิตรจำคุกเป็นจำนวนพันๆ ทั้งนั้นก็เพราะว่าเราไม่โอกาสที่จะหาของเราเองได้ ในเรื่องสัญญาแนบมิตที่กัอยู่หากเมื่อเสียคำก่อน อันที่จริงไม่เกี่ยวข้องกันสัญญาสงครามระหว่างรัฐบาลอังกฤษกับไทยเลย เป็นสัญญาที่ไทยชดเชยให้บริษัชน้ำมันกับอังกฤษในประเทศไทยตามมติแห่งหาก ถ้าเช่นนั้นเราเกิดคิดว่าไม่เป็นธรรม ขอเรารักกับเขาๆ อย่างมีเหตุผลคงให้วิธีการพิจารณาและแก้ไข.

ถ้าจะเปรียบกับการที่เรานับอังกฤษ กับไทยแต่ไทยกับอเมริกา ก็คงเป็นไทยๆ ทั้ง ๆ ที่อังกฤษไม่ใช่อังกฤษคนจีน แต่ที่ซึ่งมีใจอยู่เต็มหน้าอรรถะชน มีดีให้เขียนถ้าให้เขียนกันไป แต่ไทยแต่ไทยนั้นเสีย เราเขียนอย่างเขาคอต้องครอบครว จึงฟังเสียอีก แม้ทวีปอเมริกาจะชาติที่กล้าหาญเพราะความเคียดแค้นพวกกันเอง และหาวิธีบังคับให้ยอมรับข้อให้เป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐบาลก็มี ทุกอันหรือเอาเป็นเสียแล้ว ดูเหมือนเราจะให้เงินอเมริกันไว้ด้วย นับแต่ที่รัฐบาลออกไปแล้วการรัฐบาล ก็รัฐบาลมนุษย์. ให้เปลี่ยนแปลงไปจากความจริงที่กล่าวโดยนัย และโดยทางอื่นต่าง ๆ ที่ซึ่งอำนาจทางการเมืองเมื่อเปรียบกับกับประชาชนอยู่กันนี้ ซึ่งราษฎรพูดไม่ออกก็แต่คัดลอกหน้า แม้ข้าราชการเลวก็เห็นต่าง ๆ ราว ๆ ไปตามกัน ถ้าไม่จำเป็นมาจกพระบรมมหารัชมงคลก็ถูกแปลความว่าเขย่งรัฐบาลนี้ ซึ่งไม่มีอะไรให้คิดได้ ถ้ามีอะไรเข้าไปแล้วจะขาดเกิดเปลี่ยนแปลงรัฐบาลขึ้นอีก อาจดูรัฐบาลใหม่ไว้ว่าเราจึงมีผลของการประกาศก็ได้ เพราะแต่คนยอมสร้างกรรมทำผิดคิดไม่ชอบไว้แต่รัฐบาลก่อน ข้าราชการในขณะนั้นไม่ใช่อำนาจในระหว่างเขาเราเท่านั้น แต่เป็นยศตำแหน่งและเลือกอย่างเสรีไว้ในที่เดียว.

เรารู้สึกว่าคนไทยในขณะนี้ ซึ่งมีสมรรถภาพพระบรมมหารัชมงคล

ก็เหมือนลูกสาวเยอรมันในสมัยนาซีและอิตาลีในสมัยฟาสซิสต์ ทั้งเจ้เม้นท์หรือแม้กระทั่งความซนขึ้นก่อนถูกเหตุการณ์ซึ่งจะไปตกเท่านั้น เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ เกิดขึ้น ชนทั้ง ๒ ชาติก็ต่างซนซนขึ้นมาก็ได้เห็นเหตุการณ์เปลี่ยนแปลง เห็นค่ายกักตมพิพจน์นักวิชาการที่เหยียดเข้ามาในคืนแค้นของคน และร่วมมือกันก็รู้เพื่อโค่นล้มโซลิตีและอิตาลี และในโอกาสที่พวกนักเพื่อช่วยชาติของทวีปให้พ้นภัยจากความเขยียดจากอิตาลีซนซนด้วย จึงเห็นเมื่อโซลิตีถูกคว่ำความอยู่กลางถนนคนนั้น ความแค้นเคืองของชาวอิตาลีเห็นได้ทั้งคนม้วนหน้าลายรศพนั้น เป็นการสาสมที่มุสลิมได้สร้างความเป็นใจให้แก่วัยเขาและลูกจากประเทศอิตาลีขึ้นของพวกฟาสซิสต์เท่านั้น.

เมื่อความอูจกาทะลุตัวแล้ว ได้ทราบไปถึงขุนชาติเสีย

ประชาธิปไตย มีอังกฤษและสหรัฐอเมริกัน บรรดาหนังสือพิมพ์ทั้ง ๒ ประเทศ ได้พากันคำหิณภัยภัยประชาธิปไตยเห็นว่า เป็นคนฉลาดเลวทรามที่ทำแก่มุสลิมโซลิตีเช่นนั้น เพราะเมื่อมุสลิมโซลิตีมีชีวิตก็อยู่มาอยู่ คำให้หวั่นอวยชัยไม่ว่ามุสลิมโซลิตีนี้เหยียดอย่างไปว่าทักที่โคเหมือนพระเจ้าเสียใจไปรักสัตว์ ครั้นพอหมกมุ่นความนานกว่าความแล้วจึงเหยียดอย่างถึงเพียงนั้น แต่คนอังกฤษออสต์โรฟก็คำหิณคนอิตาลีคนไม่เคยไปเห็นประเทศอิตาลีหรือระชาคนแต่การ จึงยกเอาแต่กลุ่มผู้ของเหล็กประชาธิปไตยเข้าว่า ซึ่งเราหาไม่ให้เป็นประเทศอิตาลีสมัยนั้น เราเห็นแต่คนสวมเสื้อสีดำและปลอกทุกหนทุกแห่งไป รูปมุสลิมโซลิตีอยู่ทั่วทุกหัวระแหงมีพระทัยก็ด้วย ตามคำแห่งคึก และใครทำมุสลิมโซลิตีถูกแทงบาดกลางถนนก็มี แล้วใครระลึบปรีปากเล่า ความอึดอัดนั้นใจของราษฎรในประเทศก็ให้ อำนาจและขบขัโดยวิธีการต่างๆ ย่อมทำให้หลังเมืองไม่มีความสุข เพราะไม่ใคร่มีความเสมอภาคจากผู้อยู่อำนาจ นอกจากพวกเขาเท่านั้น.(อ่านต่อหน้า ๙๔)

ປະທານາທິບໍດີປະຊາທິປະໄຕລາວ

ที่สกปรกและเร็วที่สก. เขาขยับออกเดิน
ทันที. ย้ายหน้ากลอนครปฐมซึ่งเขา
คิดว่าคงจะมีบทพิพิงได้ดีกว่ากรุงเทพ
ซึ่งเขาไม่เคยไว้ก.

ตอน ๔

แม้ว่าจะมีดลวิญญู แต่ระชะที่เปรมชุกตวัญญูได้สพนักที่รตงเก้งมนี้, อยู่หังกนไม่
เกินสั่ว เพราะฉะฉนลฤทงสพพวงเง่มโกลสที่น่เหตุการน่ที่กล่งเก็งขรอบ ๆ บริเวณน่อย่างถด
มีชายสคตเด็งงมจากอกสพพวง พอถงล่งชานน่ที่รตงเก้งมอยู่ก็หุด ชายคนน่ก่่อนข้างมีอายุ พอเอช
ปากพด เปรมถักน่ทัว ถั่วแก่ถั่ว แ่แต่ ได้คตตามมาถั่ว.

“มันจะอยู่ในศพได้ยังไง. มันต้องอยู่ในใจ.” ชายนั้นพูดอย่างหัวเสีย “เงินตั้งสามแสนมันคงไม่เอาใส่กระเป๋าเสื้อแน่ๆ. มันจะใส่เข้าไป โดยังไงวะ. เช็งลงน้ำคำด. ข้าว้อยในใจแน่.”

ชายคนหนึ่งออกเสื่อออกทางเงาโรงงโปในคลองแล้วก้าวไปไถ่รด เขาร้องบอกคนที่เมื่อมอดูกประทุกเบิกอยู่.

“ประตูปะตูอย่างนี้ ใครเขาไปเสียบแล้วก็ไม่รู้.”

“ไม่มีหรอกน่า เขาลากเอาตัวออกมา ประคบน้ำแข็งก็แข็ง” เจ้าแก้วส่งเสียงเอะอะโวยวาย “ทำรวบเขาว่าเขางักอะไรกันนี่”

๕๐ ๒๓๖

ชายคนนั้นเข้าไปในรถตามคำสั่ง. สักครู่ พลเรือนมาแล้วตะโกน
บอกว่า

“ไม่มีควม, เจ้าสว. ไม่มีแน่. ความทาท้งข้างหน้าข้างหลัง ไม่เห็น
มีอะไรเลย.”

“กำลังทองอยู่ท่าบรจ เอ็งเบ็ดไหนใหม่?”

“ไม่ไหวหรอกครับเจ้าสัว. มันยากเกินไป. แล้วถ้าอย่างนั้น
คุณแจไขไม่ออกแน่.”

เจียยกนไปประเเควหนง เถาแกเลาชนพมพม แลวกออกคำสั่งว่า

“ถ้ามัน ออกมาแล้วอยู่ไหน ข้า
ระกบมีไข่ขาวระกบ มาจากคนประมุข
ทว่าระกบก็มีมาที่ต่าง. เรื่องอย่าไปไหน
ปะ”

“อย่าว่าสิข้า! ชายคนที่งลงไปมี
 ^{}ขลุ่ยมาชนคลั่ง เสียงถั่วแก้งดังต่อไปว่า
 “เฮ้ย, เม่น *^{*}ลือชู้กับข้าก่า! อย่า
 ไปไหนนะ”

แต่ถ้าเกิด... สิ่งสุดท้ายที่ฉันเป็นป็นสหาทกั
 ราชโอรสหนึ่งองค์จะโดนคนจับตัว ไปฆ่า
 หรือไปคุมขังนะ? ได้ไหมที่จะรอดพ้นจากไปไหน
 นรปรุณเจ้า... จึงเริ่มคิดว่าจะทำอย่างไรต่อไป...
 อาทักกับเขาเหมือนกัน... ยังคงมีลูกที่อยู่ที่ราชโอรส
 ราชโอรสที่โดนจับ... ไม่ใช่ฉัน... เป็นที่ทักกับ
 เขาไปนั่นนี่... เพราะการออกเดินทาง
 แต่.. อำนาจของคณมี

ไป... เราจะต้องยืนท้องจนไม่เห็น ขยอจนอะไรผ่านมลายะ... จิ้งหรีดกระเด้งขึ้น... ไปยืนถักอยู่ที่ขยอจน... ชักกำลัง ลากขยอ... เปรยยังไม่สามารถถักอีก... สิ้นไปให้ว่าไปไหนก็... เขาเกิดเป็น เศรษฐีเงินสามแสน... เงินที่เขาคิดว่า ครอบครองชีวิตก็ไม่มีเงิน... แต่คนสาม แสน... แทนที่จะทำความสบายใจให้ กลับสร้างความเป็นกังวล อย่างใหญ่หลวง ให้แก่เขาอย่างขยอไม่ถูก... ขยอแรก, เขาไม่รู้... เราเริ่มถักขึ้นที่หน้า... ไปถัก ไร่ก็ไหน... ออกก็ไปเขาเราเงินไปทำ อะไรก็... เปรยมีขยอตัวเองไม่ก็... เขา... ลึกแต่ก็ขยอว่า... เขาคิดว่าขยอเขาถูกเขาไปก็ถักเขา... หักแต่เขาเป็นคนไม่ ไร่ก็ถักแล้ว...

แต่อย่างไรก็ตาม, เปรมวิว่า ^๒ชั้นแรกเขาจะตรงไปยังป่าช้าวัดแจ้งฝั่ง
เขาจะต้องรีบไปให้ทันสฬานัน ให้มาก
เงินเสียก่อน แล้วค่อยมาทิ้งจะไปหานาย

วิถีชีวิตของลูกกตัญญู ‘เปรม บัณฑิตทอง’ ทำห่านสุกใส่ถุงร้อน
เขามายอมรับเป็นชาวนาผู้สุจริต ทำงานหาเงินโดยชอบธรรม
ซึ่งบิดาคนจนตลอดมา โดยขยความหวังนพินาศลง

แต่...อำนาจของคนมีทั้งทำลายคนจนตลอดมาได้ด้วยความหวังอันพินาศลง

เมฆเพื่อขอพนัก่อน ซึ่งคงจะหนีไปได้
อย่างมากสักชั่วโมงหนึ่ง พักคงว่าง.
พอรุ่งเช้า เขาระวังเสียกว่าจะมีใคร
ขายนายัง. เขาระวังนักกลัวเสีย
มากกว่าของพ่อถึงยี่สิบไร่. เมื่อซื้อแล้ว
ยังมีเงินเหลืออีกมาก ก็จะนำมาซื้อ
ควายและปลูกข้าวอยู่สักหลังหนึ่ง. ชีวิต
เขาคงจะคงทนไกลแล้วคราวนี้ เขาอาจ
เป็นเศรษฐีอยู่มาแห่งสามพรานก็ได้.

เปรมรับสาวเท่าเดินไปตาม

ทางใหม่จนกระทั่งเข้าเขตวัดมะ
ขามเค็ม. ทิวบริเวณวัดกำลังสด.
เปรมอ้อมไปเข้าทางซ้าย หลง
วัดเขารู้สึกใจเต้นเล็กน้อย เมื่อ
เดินเข้าไปในความมืด ใต้ต้นไม้
ใหญ่ ๆ ซึ่งเต็มไปด้วยหลุมฝัง
ศพ น้ำค้างหยดดังเปาะแปะ บาง
ขณะก็ได้ยินเสียงนกขุกร้อง. เขา
หายใจอย่างลึก เพื่อค้นความดัน
เต้นหนักตั้งแต่พอกับแม่. เขาเชื่อ
ว่าพ่อกับแม่คงจะอยู่ใกล้ๆ เขา.
จึงไม่มีอะไร ที่เขาจะต้องกลัว.

เปรมเดินหลีกหลุมศพ เข้าไป
หลุมสิบหลุม. จนถึงหลุมของ
นายปลุกกับนางดวง. เขานั่งลง
กราบเท้าของผู้ให้กำเนิดแล้ว
ก็ยืนฐานในใจขอให้พ่อและแม่
จงช่วยให้เขาได้ร่อนเงินสำเริง

และ ขอให้ช่วยรักษาเงินไว้ให้
เขาด้วย. เปรมนั่งพนมมือหนึ่ง
อยู่อีกครู่หนึ่ง แล้วก็กวัดมิด
เห็นบ่อออกมา ชุดหลุมลงที่ตรง
เท้าของพ่อ เขาใช้เวลาเกือบชั่ว
โมงจึงชุดสำเริง ทั้งนี้เพราะว่า
มิดชุดดินไม่ถนัด เหมือนเสียม.

เขาชุดลงไปจนถึงฝ่ามือ เป็น
หลุมลึกประมาณสองศอก. เมื่อ
เห็นว่ามีหลุมสำเริงเรียบร้อยดี
แล้ว เปรมก็ยกกระเป๋าทิ้งลง
ไป แต่เขาเกิดความคิดใหม่ว่า
หนักคงจะต้องหุ และน้ำจะต้อง
ซึมเข้าไป จึงจะต้องทำให้รอบ
บ่อเรียบและขุดได้. คงจะไม่
ดีแน่. ทันทีนั้น(อ่านต่อหน้า๓๑)

เปรมชุดหลุมลงที่ตรงเท้าพ่อ ลึกลงถึงฝ่ามือ แล้วก็
เอากะป๋องใส่ชนบัตร หย่อนลงไปอย่างระมัดระวัง.

ภาพประกอบโดยนิตย "หนุ่ม"

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒

ทีวี นิชทาทีวี...ภาพ • บรรพต สิงห์แก้ว...พากย์

พระยาบดินดีเขมรบาง

๑. เบื้องนั้น พุทธศก ๒๔๒๐ นครหลวงพระบาง เป็นปดไฟเดียวกันกับกรุงรัตนโกสินทร์ สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงแผ่พระบรมมโปกคุ้มผองถนัศรยไปทั่วถึง บ้านเมืองนั้นร่มเย็นเป็นสุขบริบูรณ์ด้วยข้าวน้ำ ฝนฟ้าตกตามตองฤดูกาล มิได้เดือดร้อนล่าเคญ.

๒. นครนั้น เนื่องไปด้วยพ้อคำพานิชย์ทั้งทางบกและทางเรือต่างไปค้ำมาขายเป็นอิสระแก่คน แลเจ้าผู้ครองนครมหันทรเทพนั้นเล่า ก็จงรักภักดี แด่ได้เมืองยคนบาทเป็นลาจันต์

๓. ครั้นนี้อัยยฮอข้าศึกยกทัพมารบจนอาณาเขตร์ ฝ่ายอุดรธานีเนื่องๆ พระเจ้ากรุงสยามจึงให้ เจ้าหมื่นไวยวรนาถเป็นแม่ทัพ ยกทหารไปคอยระแวงระวังศึก และจัดการการเป็นอันสำเร็จ

สืบตอม || การเปลี่ยนแปลง

คง ขยี้วงศ์
—ถูกย้ายถิ่นแดน—

เป็นการย้ายถิ่นโดยทรง. ก่อนมีนโยบายนี้ นายคงเสวยอุบลรัตน์แห่งนครนายกว่า “เมื่อใครให้เงินท่าน จงรับไว้ แต่เมื่อถึงคราวลงคะแนน ท่านควรลงให้แก่วัยที่ท่านเห็นสมควร.”

นาที่แห่งการตัดสินใจ : นาที่ทองของ

เพทาย โชติบุญชุก คือมาพิศุภกัณฑ์ที่ตัดสินใจยอมเข้าไปพบจอมพลพิบูลสงคราม ในทำเนียบรัฐบาลพร้อมกับสมาชิกคณะราษฎรทั้งหมดคนยศหลายคนหนึ่งซึ่งเป็นภรรยานักการเมืองจอมขวัญคนเก่าเข้าไปเตือนว่า “เลิกสูบบุหรี่เถอะ ถ้าไม่เลิกเลิกสูบนี้อะไร” เขาขอเวลาตัดสินใจอีก ๒-๓ วัน แต่หลายวันผ่านไป “จงตัดสินใจเดี๋ยวนี้ นั่นคือหน้าที่ของนาที่แห่งการตัดสินใจของเจ้าทั้งนี้เอง.”

ฝ่ายค้านของใคร: บุญชูซึ่งครั้งหนึ่ง

ประกาศหัวองรับเป็น “ลูกปรีดี” มีหวังจะโดนมาตรา ๑๑๔ เข้าใจแล้ว ... บุญชูมี ทนายทวิสุขวิวงศ์ ที่คือบุญชูนั้น ในการหาเสียงทั้งหัวอุดร “ลูกปรีดี” กับไปสวดต่อมีข้อความว่า “ข้าพเจ้าคือ ‘พรรคค่านิยมแห่งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว’”

ทำให้สื่อการพิจารณาว่า เจ้าชายมาตรา ๑๑๔ หรือมี “ลูกปรีดี” ให้เหตุผลว่า เมื่อรัฐบาลเป็นรัฐบาลแห่งสมเด็จพะเจ้าอยู่หัวได้ ฝ่ายซ้ายก็อยู่บนฝ่ายค้านแห่งสมเด็จพะเจ้าอยู่หัวได้เหมือนกัน.

“เรือนจอมพลสฤษดิ์เพือนรัก”

นี่เป็นคำยืนยันในจดหมายของ พระยาศรีสุริยราชวรานุวัตรส่งมาจากอังกฤษ แล้วจึงบอกว่า “ควรมีความเอื้อเฟื้อแก่คุณ” จอมพลสฤษดิ์อินทวิชัย ก็มีจดหมายตอบไป โยชนันันัน จดหมายว่า “พูดเสร็จพระองค์สุด ๆ ทรงทราบ” แต่ “เสนาบดี” ผู้เปิดซองจดหมายนั้นไม่แจ้งให้ทราบว่า จอมพลสฤษดิ์ อินทวิชัย ใช้คำลงท้ายว่าอย่างไร.

โมฆกรรม : การเลือกตั้งที่เป็นโมฆะ

คือการเลือกตั้งสมาชิกสภา พระครูเสวมนักคิดศาสนาเพื่อเข้าเป็นสมาชิกเลือกตั้ง ๕๐๐ ปรางค์ว่าก่อนมีเหตุการณ์ใหญ่ ในส่วนนักคิดจะไม่ยอมให้ฝ่ายพระ ชิดจะลี้ภัย นายพิทักษ์ หงษ์ทอง นายจิตรทั้งบุตรเขยเจ้าเงินนาม ดังกล่าวที่ใกล้ชิดกล่าวว่าในจำนวนข้อ ๓ คนอาจจะมีการเลือกได้ ๑ นั่นคือ สุวัจน์ อิกทีละครั้งเพราะ “ท่าน” ขอไว้ “หนึ่ง”

การเมืองที่สับสนอลหม่าน : จากการแต่งตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ โหม่ รวมสามคนได้แก่พันเอกโรด หิรัญชิตวิทย์, พันโทอนันต์ พิบลสงคราม และพันโทประจวบ สุขพารุภกร ทำให้เกิดความสับสนอลหม่าน ระหว่าง พิบูลสงคราม

เพทาย โชติบุญชุก
—จากหัวหน้าพรรค อด
ตัวลงมาเป็นลูกพรรค—

ความ และ สุวัจน์หิรัญ คือเกิดจากความประคบประมุข จอมพลแปลก พิบูลสงคราม, พันโทอนันต์ พิบลสงคราม และพันตรีวิทย์ อินทรชุน ส่วนสุวัจน์หิรัญ มีจอมพลสุโขทัยพิบูลสงคราม นายจิตร หงษ์ทองและนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์.

ใครใหญ่ : หลังจากกลับจากต่างประเทศ

ต่างประเทศซึ่งมารู้จักกับคน สวี ศรีอินทร์ ประสพการด้วยรับราชการจากเจ้านายที่คือ ทิวทัศน์ซึ่งหมดความในวงเหล้า ที่มีเสียงจากที่ปรกซ์อย่างในชลบุรีด้วยกันแล้ว ใครจะใหญ่กว่า “ศรีอินทร์” ไม่ได้ กระทั่งนายชานนท์กับลูกชาย ชิดคณัฒนวิใหญ่จริงเพราะสมเป็น ผู้ใหญ่บ้าน เสร็จจากชักอแลแล้ว สงครามขาดและแล้วแล้วอีกก็เกิดขึ้น. △

แผ่นดินร้อน !

๑ ... ระบบพรรค.

แสนอนาวาศนาชคตสยาม
มีประชาชนไปโดย ถือถือโดย !
แต่ข้าฯ คงยังไม่บังเกิด
เป็น ๆ ไปแต่ด้วยเด็วเลี้ยวคิด

ยังคิดตามดูไปยังไม่หาย
ต้องคิดบ้าง “เสว” ต่อชีวิต.
มีบางกัน ดูเกิดเปิด ๆ ปิด
ฉลาดเข้า. อ้าว! ผิดต้องรักคืน.

ครั้นต่อมา, สยามพบระบบพรรค
ไม่ใคร่ไหนใครใช้เป็นที่ไหน
ข้าราชการทั้งเมืองถือสมัค
ประชาชนราษฎรเจ้าจากชนลูกเกรียว

สมุหนักขัตติยโคตรกันโคตรกัน
แต่ฉันนั้นพูดพูดใดคิดคนเดียว.
สังกัดพรรคของฉันทน์ไม่เงินเขี้ยว
แผ่นดินเสียวสยองนักเหมือนยักษ์ล้อง !

โอ้ สยามขมขื่นไม่มัน
เหมือนคนคนกลืนขมขื่นเกิดพิษง
จะคลอครอดฝั่งห้วยยังง
ที่อยู่ตรง, สยามต้อง ถ้างต้องทั้ง !

นเรศ นริพคณ.

จัสเชลลิน โกปท์เช็ค.

“ข้าพเจ้าขอสมานว่ จะทอดทิ้ง, บึงกันและเคารพรัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐนี้ จะดำรงไว้ซึ่งเอกราช, ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสหภาพ และจะรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรม เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนตลอดไป”

สิ้นเสียงอันก้องกังวาลของบรรดาผู้ปราญ์สูงไปรับ หน้าซีก สวมเสื้อนอกทางบาวาลี และผูกคอไทด์ขาวผืนหนึ่ง. ทิวทัศน์กรุงวือเทกานโร ประเทศบาวาลี. ความโหดเหี้ยมต่างๆ ก็ยังคงก้องไปทั่วเสียงย่ำระฆัง เสียงยิงสลุดของชนใหญ่จนกลบเสียงอันก้องจากการประกอบพิธีพิธิ ในพระราชวังทราเคนเคสและคาเคสไปเสียสิ้น.

บรรดาผู้รับใช้เกียรติยศอันใหญ่ทั้งทางราชการและทางประชาชนในฐานะประธานาธิบดีคนใหม่ของสาธารณรัฐบาวาลีคือจัสเชลลิน โกปท์เช็ค.

ขณะนั้นเป็นปี ค.ศ. ๑๙๕๕ ซึ่ง โกปท์เช็ค มีอายุครบ ๕๔ ปีบริบูรณ์.

จัสเชลลิน โกปท์เช็ค เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ค.ศ. ๑๘๐๑ ณ เมืองโคเมนเคินา ตำบลกลางภูมิภาค อันเต็มไปด้วยน้ำเขา, ความยากจนของครอบครัวประกอบกับเป็นลูกกำพร้า พ่อ มีมารดาเป็นปู่กับชีวิตที่โศกเศร้า. โกปท์เช็คต้องเริ่มพื้นฐานการศึกษาเบื้องต้นของเขาจากโรงเรียนวัดแห่งเดียวในนครออลด์สเบิร์ก เขาเป็นเด็กหัวไว และมีพรสวรรค์ทั้งในทางวรรณคดี เพราะเขาสามารถจะจดจำหนังสือได้ทุกหัวอักษร. ในจำนวนเป็นหน้าที่ เพื่อแก้แค้นอันนำไปเพื่อครั้งเดียวเท่านั้น :

เมื่ออายุได้ ๑๕ โกปท์เช็ค. ก็สำเร็จออกจากโรงเรียนแล้ว เขาก็ทำงานเป็นพนักงานโทรเลข อยู่ในนคร มิ.โล.เซอร์วีนเค. โกปท์เช็ครับหน้าที่ก่อนหน้าในเวลาวิกาล ตั้งแต่เขายังเป็นเด็กเฝ้าการของหนังสือทุกคืน แต่เขาก็มิได้มีความพอใจ. ความพยายามเริ่มสร้างวิทยฐานะของตนเองต่อไป. ด้วยการใช้เวลาร่วมในคอนเซ้า ทั้งในเวลาแปลนพิก้า (ฮานต์ทอน ๓๓)

จัสเชลลิน โกปท์เช็ค. ประธานาธิบดี “สหภาพ” คนใหม่ของสาธารณรัฐบาวาลี

บาบิโลนิค

-๘-

กลางแม่น้ำเจ้าพระยา

คืนนั้น เรา—รองแม่ทัพใหญ่กับข้าพเจ้า—ไปถึง “ทำเนียบข้าหัว” ราวสองทุ่ม ณ ที่นั้นเราได้พบกับบรรดาคนสำคัญที่ร่วมงาน เสรีไทย ในประเทศหลายคน ที่เจ้าได้คือนายปรีดี “วีร” พนมยงค์ หัวหน้าใหญ่, นายพลกาด “พลู” อุดยัฒมจารี, นายดิเรก “ทุต” ติณ” ชัยนาม, นายอนันต์ คมมันต์ และคนอื่น ๆ อีกหลายคน นายทหารนอกจาก พล.ท.ชิต มั่นศิลป์ “เจ้าป้า” สนิทโชติราชัน รองแม่ทัพใหญ่ และข้าพเจ้าแล้วยังมี พล.ท. หลวงชาตินันท์ ซึ่งเห็นแผนการกองทัพกลางในขณะนั้น รวมอยู่ด้วย.

เมื่อมากันพร้อมแล้ว เราทั้งสองก็ลงมือเรื่องจริง ที่จอดคอกอยู่ที่ท่าหน้าหลังที่แม่น้ำท่าช้างนั้นเอง แม้จะ, เรื่องจริงที่พวกเราตั้งใจจะทำไปนั้น เป็นเรื่องที่จัดมาเป็นพิเศษ คนแจวเรือก็ล้วนแต่พวกเสรีไทยทั้งนั้น เราไม่ได้พูดจาอะไรกัน เพราะอยู่ยั้งยั้ง การกระทำของเรานี้ต้องการปกปิดเป็นความลับที่สุด เราจึงทำให้พวกเราโดยสาลเส้นไปต่างๆ ท่ามกลางแสงจันทร์ซึ่งเพิ่มโสมนัสของน้ำ มุ่งตรงไปยังเรือกลไฟขนาดใหญ่ลำหนึ่งซึ่งเห็นเด่นๆ อยู่ตรงฝั่งตรงข้าม ใกล้กับเรือนแพหลังหนึ่งซึ่งมีผู้บอกกับข้าพเจ้าว่า เป็นบ้านของคุณหลวงศุภชลาศัย ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญผู้คนหนึ่ง ของคณะก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ ขณะนั้นคุณหลวงศุภฯ เป็นรัฐมนตรีคนหนึ่งขณะรัฐบาล และไม่ต้องสงสัยเลย ท่านผู้นี้, ได้รวมอยู่ในขบวนการเสรีไทยด้วยอย่างไม่มีความผิดใด ๆ.

พวกเราทั้งสองมานามมาแล้วยกกันนั่งเรือจ้าง ๒ หรือ ๓ ลำ ทั้งระบะท่าต่างๆ เพื่อมิให้ถึงความสนใจจากผู้ที่อาจมองเห็น พอเรือมาถึงท่าเรือแม่ทัพใหญ่, คุณหลวงชาตินันท์กับเร่ข้าพเจ้า ไปถึงเรือกลไฟลำใหญ่ที่จอดคอกอยู่ เราก็ก้าวขึ้นไปยังเรือลำนั้น คืนนั้นเป็นคืนข้างแรมอ่อนๆ ดวงจันทร์เต็มเสียดเพียงดวงเดียว น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาก็ใสสะอาดยิ่งยวด บรรดาคนในเรือระบะยั้งสัด นอกจากเสียงเครื่องยนต์ของเรือกลไฟซึ่งเดินเครื่องเบาๆ ภายใต้ออกเวลาออกเดินทางแล้ว ก็ไม่มีเสียงใดๆ อีก จากเรือใหญ่เรือมองเห็นไปได้โดยรอบในระบะไกลพอๆ ึ่งทำให้เรามีความปลอดภัยในการที่จะถูก “ศัตรู” ลอยเข้ามาแอบฟังหรือถูกผู้ใดพิจารณาของเรามากกว่าชนมากนัก.

พอพวกเราขึ้นบนเรือใหญ่ ซึ่งข้าพเจ้าว่าเป็นเรือของทหารอากาศ ที่ “วีร” หัวหน้าใหญ่สั่งมาโดยเพราะเสียงระบะยั้ง เรือลำนี้ซึ่งมีวีรจัดขึ้นเป็นพาหนะเพื่อ ลากไปเรือซึ่งมีนักลอบเป็นทั้งประมุขของขบวนการเสรีไทยไปด้วยนั้น เราได้ถูกแนะนำไว้ให้กับ “ปลั่ง” สองคนซึ่งแต่งตัวเป็นบรรดาทหารอังกฤษ หนึ่งคนทรงช้างสีเทาอีกคนหนึ่งขี่ม้าดำ ควบม้ามาบรรทัด ที่เรือจึงเป็นเพื่อนร่วมขบวนสูง คนหนึ่งมีผมเป็นหยัก อีกคนหนึ่งเป็นพริ คนทั้งสองนี้อยู่ในบริบททางทหารเรือ.

ของ..ข้าบเอกไซ้

นายปรีดี “รัฐ” พนมยงค์
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ หัวหน้า
ใหญ่ของขบวนการเสรีไทย กษัตริย์
เสรีไทยชั้นผู้ใหญ่อีกหลายคนเข้าไปมี
ไม่ขมื่อ แสดงความยินดีกับฝรั่งสอง

โตบ เขตตร เขต:ปอริช

หลังการประชุมเสรีไทยครั้งสำคัญ กลางลำน้ำเจ้าพระยาคืบคลานแล้ว.....
พ.อ. โยธ ภิรมย์มหาทงนกฐาติไตดิน ด้วยการเหิรฟ้าฝ่าศัตรูไปอินเดีย.

คนนั้น แล้วพากันขึ้นไปห้องชั้นบน
เพื่อปรึกษาหารือกัน.

ข้าพเจ้ากับคุณอื่น ๆ อีกหลาย
คนคอยอยู่ข้างล่าง คุณศิริก ชัยนาม,
คุณหลวงชาตินิกรับ และคุณนท
คอมันท์ นั่งรวมอยู่ในกลุ่มของเรา
คุณศิริก ชัยนาม พุทธิย์ข้าพเจ้าว่า.

“ผมยินดีเหลือเกิน ที่ได้ทราบว่า

คุณเนตรจะเดินทาง ออกไปปฏิบัติงาน
เพื่อชาติบ้านเมืองของเราแล้ว”

ข้าพเจ้า “ผมได้ทราบว่าท่าน
รัฐมนตรี ได้ไปพบกษัตริย์องค์
สัมพันธมิตรที่แคนดามาแล้วๆ นี่ใช่ใหม
ครับ?” ข้าพเจ้าใช้สรรพนามแทนชื่อ
คุณศิริก ชัยนามว่า “รัฐมนตรี”

เรือกลไฟซึ่งมีนักกลายเป็นที่ประชุมใหญ่เสรีไทยไปแล้ว เริ่มให้คำสั่งแจ้งขึ้นไปทางทิศเหนือ.

ภาพประกอบโดยนิมิต “แทน”

เพราะท่านผู้นี้ เคยเป็นรัฐมนตรีมา
หลายสมัย.

คุณศิริก “ครับ-คุณหลวงชาตินิ
คุณณคัยมน์ได้รับคำสั่งจาก “รัฐ”
ให้ออกไปพบกษัตริย์ที่แคนดามาแล้วๆ เมื่อเร็ว
นี้เอง เราไปในฐานะรัฐมนตรีทางการ
เมืองและการทหาร เพื่อดูกลองหลักการ

ส่วนใหญ่กับเขา ในการที่จะดำเนิน
งานร่วมกันต่อไป”

ข้าพเจ้า “แล้วได้ผลอย่างไร
บ้าง?”

คุณศิริก “เราไปพบกษัตริย์
คนหนึ่ง ที่ปรึกษาทางการเมืองของ
พลเอกหลุยส์แม็คแคคเคนท์ที่ซีแอต และ
ได้ให้ความเข้าใจกับเขาว่า ประชาชน
คนไทย มีใจเทให้ท่าน(อ่านคือหม่อม)

บทที่ ๕

ห้องพักกำลังพลย่น และอากาศเบื้องบนก็เคลื่อนไป ด้วยเมฆสีดำ หนาทึบ ขณะที่ข้าพเจ้าขับรถลงไปยังสำนักงานใหญ่ ของสหพันธ์ ด้วยความหวังว่าจะได้พบเคอีนดาบ วอดเดิลกัสนั้น แต่ เขาไม่ยอมให้ข้าพเจ้าเข้าไปใกล้ห้องทำงานของหล่อนได้ ทั้งสหพันธ์ดู เหมือนจะเต็มไปด้วยความเคลื่อนไหว ประกาศแผ่นใหญ่ ๒ แผ่นพียงอยู่ ข้างห้องซึ่งเคียวาง มโนความว่า “รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย” และ “หน่วยอาสาสมัครติดต่อกัสนั้น”

ข้าพเจ้าตรงไปที่โรงงานที่ ๓ ทุขุภรณ แล้วก็เดินเข้าไปที่หน้าประตู ใหญ่ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ผ่านมาแล้วมิได้ทำให้ข้าพเจ้าหวาดกลัว

“ฉันกำลังจะบอกเธอว่าสิ่งที่ฉันเห็นเมื่อเช้าะ ดำรงหน่วยคอมมานโด ทั้งนั้น กำลังทดลองสวมหมวกเหล็ก แล้วก็ซ้อมอาวุธปราบจลาจลกัน”

ปรากฏการณ์ การเมือง

คุณน้อง เกิดดอกกลี้งหน้าหลังเขาพอจะพอชอบ คัดด้วยมีเบรมิดสเกดส ตอในกระ
โปรงถึงคือ เริ่มจิตหนึ่งอันเล็กทีหนึ่งถ่ กระโปรงดีท่าอ้อเง็บรอบพิศตามตอน
คำกว่าเข้าเกิดน้อ
ท่ามรวบวนพระรถทรงแบบ เพอร์มูร์ สร้อยห้อยหัวโหงว รองกับอันค้อ
สีเทมเล่ ปรากฏศิวตามสนาชื่อออกากส เพ็ชคอบบิขุนนางอรวรวิ.
คุณพ่อ ทางทะเลชาวธรรมคามบอกรักนุสาวีเจ้า เลือสาวาในของเขานักนี้เท่าเปบเขือ
ปรากฏกวีคิดาคณคิ แวจะหาถ้อยไม่มีวงศาธรรมย์.

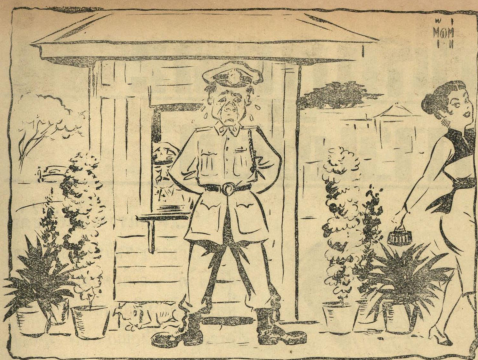
ปึกนิตเดียวเท่านั้นเองเวลาก็จริงดึกก็ง่วงทงกาดเข้าไปแล้ว ประ
ชาชนพลโลกได้ประสพปรากฏการณ์แปลกประหลาดอย่างที่ไม่เคยผ่าน
พบมาเลยในชีวิตและก็จะไม่พบต่อไปอีกเลยในชีวิต โลกจะประสพ
กลียุค ดังพุทธทำนายหรือศาสตราจารย์หมื่นเชื้อเส็งคงกล่าวไว้หรือไม่
หนอ เมื่อเร็ว ๆ นี้เองก็ได้เกิดระเบิดคูนตามขึ้นในดวงอาทิตย์ ว่ากัน
ว่ามหิทธิราชใหญ่กวาระเบิดออกมิดและไฮโดรเจนรวมกันหลายร้อย
ลูก นักวิทยาศาสตร์, นักดาราศาสตร์, นักภูมิศาสตร์, นักประวัติศาสตร์
ศาสตร์และนักอะไรต่ออะไรศาสตร์ ดังก็พากันค้นคว้ากันอย่างหึก
ก้นชีวิต ตรวจสอบปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เพ่งมาปรากฏขึ้นอย่างซึก
เขม้น.

ว่าจะเขียนเรื่องในคอบนี้มันเล่นเล่นเท่านั้น แต่เขียนเข้าเขียนเข้าทำ
ทำจะเป็นเรื่องจริงจังขึ้นมา เรื่องปรากฏการณ์ธรรมชาติอันประหลาดพิศคว
นเห็นจะเขียนเล่นเล่นไม่ได้แน่ อย่างที่เกิดระเบิดในดวงอาทิตย์ก็ไม่ใช่ระเบิด
เล่นเล่น และระเบิดจริงจริง เท่าที่นักวิทยาศาสตร์เขาจะรอบคอบค้นคว้า จักร
เกิดระเบิดในดวงอาทิตย์นั้นไม่ใช่ขนาดเท่าใบ หากแต่กว่ากว้างใหญ่ไพศาล
คำนวณนับได้ว่าโลกของเราเล็กกว่าบริเวณระเบิดนั้นถึง ๕ เท่า.

พอพระอาทิตย์ระเบิดคูนตามขึ้นแล้ว ปรากฏการณ์ธรรมชาติหลายหลายอย่างก็เกิดตาม
ขึ้นมาทันที น้ำปะไปไหลไปไม่สร่าง...ฮ่า ๆ แลออกไปใช้ฉีกกันน้อซิ จะเข้าไปในเรื่องอะไร
เลื้อแล้ว ปรากฏการณ์ที่คนคิดขึ้นมาได้อ้อมให้ใช้เขื่อนวนอยู่ใกล้เมืองไทยและที่ห่างจะเขื่อน
ทุ่งกับกรุงเทพฯ ของเราเจ้าหัวอ เล็ดแผ่นดินไหวเป็นช้ำการใหญ่บ้านเมืองสตาออกไปในแผ่นดิน
แยกที่อุไรไปเกาะเกาะเป็น แอ่งแผ่นดินพิศเพนใจให้ทะมัว เลื้อนอยู่คนเลื้อยชีวิตไปตามตามกัน
ความรื่องเรื่องแผ่นดินไหวนี้ ในญี่ปุ่นที่ไหวอยู่บ่อยบ่อย ในเมืองไทยก็มีไหวเหมือนกันแต่ไม่ช
แผ่นดิน หากเป็นการไหวหัวของกระบี่ในนครเมืองหรือพวกหัวเก่าแก่อย่างต่างจะอะไรจะ
กะตามกันเพื่อถ่วงการนี้ไม่รู้บอกอีกหกเดือนข้างหน้า.

ปรากฏการณ์ธรรมชาติอีกอย่างหนึ่งในเมืองไทย เผล่า ไม่ใช่
เพราะเปลวระเบิดจากดวงอาทิตย์อะไรนั้นแต่กลายเป็นแรงเงิน หรืออำนาจ
เงินตรา พาให้คนสำคัญๆของชาติเห็นผิดเป็นชอบไป คิดและกระทำ
การกอบโกยทรัพย์สินและอำนาจวาชาศักดิ์ในทางมิชอบ คนก็กลายเป็นคน
ชั่วชั่ว คนที่เคยหลังเลื้อยอยู่สาประชาธิปไตย ก็ชักวักแค้นแล้วว่าก่อ
หน้าคนนัยพนักยอมเสียวาชาสัคย์ คนที่เคยเป็นถึงรองนายกรัฐมนตรี
ก็อ้างลาภผล. ก็ถ้าหัวเป็นแค่ก็ถ่วงเจ้าหัว ให้ผู้ขอฝากชีวิตชั่วไว้.
คลกเลื้อยมีฎการเป็นอันกวนิชย์เพลดเลื้อยคัลยเมธงจาเขาบูเป็นนักพิทที่เห็น
เห็นกันอยู่.

เฮ้! นอกเรื่องไปบ่อยหนึ่งแล้ว! เรายังเงอะกือมว่ากัน
ถึงเรื่องปรากฏการณ์ธรรมชาติจริงจังก็ว่า นอกหากพระอาทิตย์ระเบิด,
แผ่นดินไหว, ใต้ฝุ่นมา แล้วมีภัยความเพราะห้วงมหันไมโครเซมาใกล้
โลกก็กวนย คาวกวงมีน้อเรียกว่าการพระองการ ซึ่งคามทางสันนิฐาน

คู่ตามตำรวจมือใหม่ ปะติดหัวเพอร์นี่เอ่! แบบใหม่คือกระดางไม้ดอก และ "คู่คทาหน้าเขย"

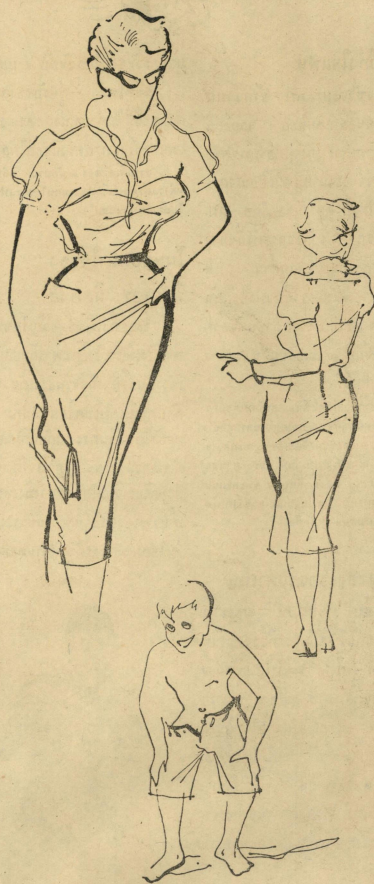
มาแต่กึกก่ายรพัววามินุษย์แต่ละสมัยวิถีทั้งหลายอาศัยอยู่ เขาจึงเรียกกึกก่ายก้นหน้าว่าโลกพระจักรวาล อันว่ามนุษย์โลกพระจักรวาลที่ดำรงอยู่รูปร่างลักษณะเป็นอย่างไร ไม่มีการยืนยันกันให้ แต่เขาก็สันนิษฐานกันว่าต้องเป็นไปใหญ่ปลกัยณะอย่างโน้นอย่างนี้ หรืออย่างก็ฝรั่งชอลลิวู้ด สร้างขึ้นมาเป็นภาพยนต์ให้ทุกคนเล่น นักสันนิษฐานต่างเหล่านั้นก็พากันสันนิษฐานกันไปว่า มนุษย์โลกพระจักรวาลนั้นเฟื่องฟูกับยุคมืดพิทยา มีความรู้ความสามารถกว่ามนุษย์ในโลกเรา และโลกพระจักรวาลนั้นว่ากันว่าเป็นโลกวิทยาศาสตร์

โลกพระจักรวาลนั้นเล็กกว่าโลกของเราครึ่งหนึ่ง ผู้คนที่อยู่บนนั้นบรรดากการปกครองในโลกพระจักรวาลคือตามระบอบประชาธิปไตยแบบต่าง หรือคือระบอบการปกครองอย่างนาซุทงก็ไม่มีอะไรได้ นักการเมืองของเขาจะมีปณิสต์สโลดอ้งไร เว้นแต่การเมืองบ้านก้องเป็นพรรคเป็นแนวหรือเปล่าก็ไม่มี เราจะมีพรรคการเมืองในรูปใด สดากหรือสกปรกและทะเลาะกันใหญ่ขึ้นอย่างไหนมาหนอ ?

นอกจากดาวพระจักรวาล มนุษย์ในโลกเราก็เห็นดาวพระเส้าอีกดวงหนึ่งโคจรเข้ามาใกล้กึกก้น ดาวพระเส้านี้ใหญ่กว่าดาวพระจักรวาลและใหญ่กว่าโลกถึง ๕ เท่ากว่า ๆ แต่มีอยู่ห่างจากโลกถึง ๓๔ ล้านไมล์ ตามคำคำนวณแล้วก็จะเห็นดวงเล็กกระจิริดกับกบเขี้ยว แม้จะมีแสงระยิบระยับก็ยากนักที่จะสังเกตเห็นดาวพระเส้าดวงอื่น ๆ ก็ตาม

เพราะการส่องกล้องโคจรมาใกล้โลกนั้นเอง นักโหราศาสตร์จึงทำนายทายทักว่า อาจะเกิดสงครามขึ้น ถ้าไม่เกิดสงครามก็อาจจะเกิดวิบัติพิศกรรมมากของจรรวมชาติไปอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ผมก็อยู่ดูดาวสองดวงนี้ อยู่จนถึงวันที่เขียนคอลัมน์นี้ ดาวก็ไม่มีหลอดมาลลิก ก็จะมีหลอดออกมา ไม่ใช่ดาวพระเมฆฝนแต่มีนักผจญคนหา ซึ่งสมกับคำพยากรณ์ของกรรมชุตินิยมวิทยา ก็นานนานจะพลุกเริ่ดขึ้นสักทีหนึ่งเสียจริง ๆ ผ่นกลอย่างไม่มีลมพัดลมเขาเอาใกล้ระสงฆ์หมด แต่ถึงยังงี้ยังงี้ก็มองไม่เห็นดวงดาวอยู่นะแหละ เลยคิดว่าผมเห็นอะไรไปก็เห็นดาวพระเส้าสองดวงนี้เลยเป็นแน่แล้วแต่ไม่เย็นไม่ร้อนถึงเวลาเพื่อถือหลายวันนักดาวสองดวงนี้ระโคจรผ่านพิโลกมนุษย์ไป ซึ่งถึงแม้ว่าเราจะไม่เห็นดาวทั้งคู่วางจริง บนแผ่นดินไทยสมัยนี้ก็ยังมีความใหญ่คนอยู่หลายดวง อย่างในอดีต แผ่นดินไทยที่เคยสองแสงสกราดด้วยดวงอาทิตย์ ดาวฤกษ์เป็นต้น เดิมทีดาวทั้งสองแสงสกราดถึงกว่านั้น ก็ยังมีเย็นกว่าเสียด้วย นี่คือดาวจอมอศิวณเสขิวิจักรพรรคการเมือง พรรคหนึ่ง, ดาวปัญญาซึ่งเป็นดาวพรหมา และดาวพระผู้ซึ่งตั้งว่าเป็นดาวพรหมา ต้องออกตระเวนหาเสียไปใช้ร้อยเจ็ดเจ็ดหัวเมืองพร้อมกัน "ดาวคลอก" ดวงหนึ่งที่คลอกเสียคนจนตา แต่กลับได้สวนสวนอันอันไป นับว่าเป็น (อ่านต่อหน้า๔๐)

แล้วจบโดย "รากหญ้า"

แปลนิพนธ์อิตาลี

คุณพิ เกอจันนิสเป็นชนิดที่ไม่เป็นชนรูป เกอจันนิสอยู่ในลอนดอนที่ห้องเลขแบบขอจิบแบบของ สดอในกระป๋องสีน้ำตาลใหญ่กับเขาเนื้อที่, กระเป๋างานสีกทึบสองข้างรัดรูปตลอดหัว ตัวรูปคู่ด้านหลัง,

ตัดผมสั้น ทำนองใด สวมเนกคำคำขอบกระป๋องยาหางาซิมี่แบบทอง, รองเท้าขัดหนังสีน้ำตาลปนปลาสลิดสี,

กระเป๋าดูราวหนึ่งมีสีน้ำตาลอ่อน, ปรากฏตัวตามหน้าโรงภาพยนตร์จีนหนึ่งที่กำลังฉายหนังบู๊, (เพื่อเหตุผลที่ต้องยึดเป็นความลับ.)

ดาอีค (น้องต๋อง) ทางกราบขึ้นดูจากที่ไร้ไปไรเอินไปไม่ได้แล้ว, ปอดคุณเมื่อก่อน ไม่มีเจ็บหัว ปรากฏตัวแล้วจนจบกับเขาเนื้อที่ปอดอก,

เพียงชั่วระยะเวลา ชั่วคราว
กระรอกกินสัตว์เล็กน้อย นานไป
แล้วเสาะหาเกาะ เพื่อตั้งถ้ำถ้ำถอย
เมื่อลูกอายุ ของนายสมรเป็นวัย
เตอร์เวทแห่งเกาะครบมือกลอง สม
เกษ ขนกลิ้ง เข้านมรทรงพิชชา
พื้นปลมกระเด็นออกปาก แพ้
น็อค-เอาทีไป เล่นเอาพันมวนพัน
พันพา รวนวัยรักษาสถานแห่งสิ
พันพา พันพาพัน ๑ พันยานในรายการ
คือ "กาน้ำ

นอกจากแอสเฟ้นท์ที่ออกอาที่สมเด็จแล้ว
ประยุทธ์ อจมห์คึกก็มักจะแนะนำสมณานาถอย่าง
ไม่ว่าจะแก่, ดาวทองชนะนิกคอาที่สมเด็จ คร
แดงในภก, สมพงษ์ สมนันท์ ชนะะแนนสุ
ศักดิ์ บาร์โธ, หลาว เลิศฤทธิ์ ชนะะแนน
เชียวต สุพรหม และล่อนเล็ก ลูกชาวเหนือ
มักจะแนบพวงศักดิ์ ลูกกนิษฐ.

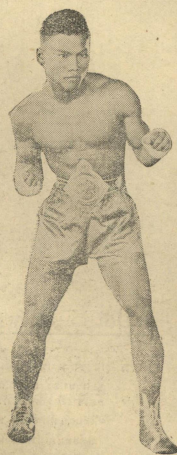
พอสัก "โอ.บอมบ์" ของเวท
 ลูมนี้ผ่านพ้นไปแล้ว เวทจึงทำเงิน
 100 บาท ขยายกรมให้ฟาร์ จึงให้ลูมนี้ยัง
 โดยเช็กเป็นการขอ ระบุทาง 3 ถิ่นมอ
 ราชพิธีสืบที่ 3 ถิ่นมอไทยนั้นใน
 วนาอาทิตย์ 10 กิ่งชายชน โดยที่ให้
 สอน ร.ส.พ. พชนิ รอดยักกลา,
 ภูษิต พินิจ วัณเรฟากันสเคอริ
 แด่ และ สามารถศรแดงกษมมณ
 สักให้...

นักมวยทั้ง ๓ ของฟิลิปปินส์ที่เหว
 พม่าพ่ายภัย ๓ นักมวยไทยชนล้นฟ้าไช
 ราชดำเนินในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กันยายน
 นักมวยสำคัญของแต่ละรุ่นทั้ง ๓

วอศปำกิลสาขณักรองคำแทน่ง
แชนเวียนแนนทมิเวท ของพลปยนลัอน
กัณ ๕

เนลส์เคอร์เวเยส. ขณะดำรงค
ตำแหน่งรองแอมบาสเดอร์เวทแห่ง

ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ๔ และ
สัทธิโพนนี้ คู่ปรับของสามารด
ศรีแกงอยู่ ในตำแหน่ง รองแชมป์เบียน
เวลเตอร์เวลภาคตะวันออกเฉียงใต้ ๒๓
ความพิเศษของ ๔ นักมวย ที่ถือเป็นสิ่ง
กล่าวได้ว่าพอจะเรียกความสนใจแฟนมวยอยู่
ไม่น้อยเหมือนกัน

[illegible]

ศกชัย พันทวัฒน์

พบเนสเตอร์ เรเยส นักมวย
มอดฟิลิปป์ นัส ๑๖ ก. ย. นั

A black and white caricature of a man with a large, toothy smile, wearing a suit and tie, and holding a microphone. The drawing is done in a simple, sketchy style.

“ โหรหน้าสนามกีฬา ”
ดวง อภิชังค์

ปกครองวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในท่ามกลางบรรยากาศ
อันคึกคักเต็มไปด้วยความเชื่อมั่น และเต็มไปด้วยความศรัทธาต่ออันธพาล
กลุ่มหนึ่ง!

[illegible]

คนกลุ่มนี้ มีนายพันศรีทองพิบูลสงคราม, ทองประกิษสุ่มจรรรม, นายเป๊าะ ธรรมเทวี, ทองโกวิท ธนวงศ์ ซึ่งเป็นเจ้าของ “ข้าวใหญ่” คือที่ดินผืนใหญ่ในฉะเชิงเทรา เช่นนายพันศรี ทองพิบูลสงคราม กลายเป็นจอมพล ๒. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีบ้านเรา, ทองประกิษสุ่มจรรรม กลายเป็น นายอภัย พนมงค์ ลูกศิษย์การเมืองไปอยู่ต่างประเทศในชื่อทาสของพระชนม์ พระยาสมุทรเจ้าพระยาอุเทนเทษมศักดิ์, นายเป๊าะ ธรรมเทวี กลายเป็น นายพลประทีป ธรรมเทวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และทอง โกวิทธนวงศ์ กลายเป็นนายก อบจ.บึงกาฬ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ฝ่ายค้าน รัฐบาลทักษิณ ผันคนเมื่อยอย่างหนึ่งว่า “โทรพนัสนามกานแห่งชาติ”

เดี๋ยวนี, ข้าพเจ้า (ผู้เขียน) กำลังจะนำท่านผู้อ่านย้อนค้น
ไป ๓ แห่งทั้งนี้ ที่เคยแพร่และเคยก้าวหน้าในเชิงโคเซ็นกับทฤษฎีของ
ทฤษฎีบทของทฤษฎีบทก่อนที่จะถามว่า “ร่วมคำสาบาน” ก่อนหน้าที่จะพูด
อันศักดิ์สิทธิ์ที่กล่าวมาข้างต้น ที่ทฤษฎีบทของทฤษฎีบทอยู่ในกรุงปารีส ประเทศ
ฝรั่งเศส.

ข้าพเจ้ายิ่งเชิญไปเที่ยวกรุงปารีสร่วมกับนายคอง อลิวังค์ เมื่อ
ปลายปีแล้ว โดยบริษัทแอร์ฟรานซ์เป็นพาหนะ วันหนึ่งนั่งรถยนต์กลับ
จากสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงปารีส หลังการเยี่ยมชมท่าน

จาก..บ้านตาวง อภัยวงศ์

โตบ....ตบตบ อติพยัคฆ์

เอกอัครราชทูต นายพัทวิไชย ประทีปเสนาแล้ว รุดผ่านผ่านถนนสายหนึ่งและผ่าน 'กาเพ็ดบองด์' ซึ่งเป็นสถานที่ทำหน่วยเครื่องคัมพูชากลาง.

"นั่นไร้อะไร" นายพัทวิไชยให้ข้าพเจ้าดูภาพโปสเตอร์แห่งหนึ่ง "เมื่อก่อนผมมีเงินโยนซื้อวันทุกวัน ที่นั่นแหละที่พวกเราคิดเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔ มิถุนายนนี้"

และบรรดาคนที่นี่เอง ข้าพเจ้าฟังเรื่องราวของข้าพเจ้าก็ถือว่าเป็น 'ปึกแผ่นการเมือง' จากนายคงอภัยวงศ์ว่า ณ กาเพ็ดบองด์แห่งนี้เอง ๔ คนได้คบหาสนิทสนมกันเพื่อที่จะร่วมกันเปลี่ยนแปลงการปกครองในระหว่างที่โรงเรียนเซนต์ดอมินิก ที่นั่นคือ นายร้อยโทแปลก จิตรสังคะ, นายปรีท พนมยงค์, นายประยูร ภมรมนตรี และนายคง อภัยวงศ์.

"พวกเราได้อิสรภาพกันเพราะต่างคนต่างก็ไม่ค่อยมีศรัทธากัน แต่วันไหนใครมีมากหน่อย ก็กันคนไปอีกหน่อย วันวันนั้นอยู่อย่างนี้แหละ ข้าพเจ้าบอกท่าน เห็นพวกเราเข้าเป็นจำได้แม่นทีเดียว รู้กันที่ว่าเราเรียกอะไรกัน" นายคงฟังถึงเรื่องในอดีต "ผู้เป็นคนเหตุในเรื่องที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นนะ หลวงประยูรเป็นคนเกี่ยวข้องนั้น"

ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่าในระหว่างฤดูร้อนของทุกปี นักศึกษาจากต่าง ๆ ได้เข้าไปรวมกันอยู่ในกรุงปารีสเพื่อพักผ่อน และพบปะวิสาสะกัน ถ้าไปอยู่กันเป็นสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งนักศึกษาก็ไปกัน

มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษายุไทย การพบปะวิสาสะกันนี้ค้างถึงหลายครั้งแล้ว อะไรอะไรมาสาธยายกัน แลเปลี่ยนความนึกกันไปในตัว นายร้อยโทแปลก จิตรสังคะนั้น ไปเรียนวิชาทหารอยู่ที่เมืองฟองแตนโบล เพราะสอบได้ที่ ๑ เมื่อเป็นนักเรียนเสนาธิการทหารบก เมืองฟองแตนโบลไม่อยู่ห่างจากกรุงปารีสนัก นายปรีท พนมยงค์ ไปเรียนวิชากฎหมายอยู่ในปารีสนั่นเอง ได้ประกาศฉันทะ

เศรษฐกิจศาสตร์ และปรัชญาทางนิติศาสตร์ที่นั่น นายประยูร ภมรมนตรีนั้น ขึ้นที่เรือไปเรียนที่สวิสเซอร์แลนด์ แต่ภายหลังจึงย้ายมาเรียนที่ปารีส ส่วนนายคง อภัยวงศ์นั้น ไปเรียนวิชาเคมีที่เมืองเลอแซง ทางภาคใต้ของประเทศฝรั่งเศสใน ทางจากปารีสไปอีกไกลโขอยู่.

ที่นายปรีทเป็นคนคิดในการเปลี่ยนแปลงการปกครองนี้ นายคงอธิบายว่า "หลวงประยูรเข้ามีหลักแหลมในทางนี้มาแต่แล้ว เขาเรียนกฎหมาย โขผมมีเงินเรียนเจเนียร์ ถึงแล้วผมมาเรียนที่หลวงประ

ยูรเขาก็คิดถึงเรื่องที่ว่า เมืองไทยเราควรจะมีการปกครองกันอย่างไร จึงถูกเขาไม่ยอมให้ผมรู้ ที่หลังจึงคิด ประยูรเขาคิดได้มากออกให้ผมรู้ อันที่จริงในหมู่นักเรียนนั้น ข้าพเจ้าหมายถึงนายร้อยโทแปลก จิตรสังคะ, นายปรีท, นายประยูร และนายคง หรืออย่างก็กับนายร้อยโทสินธุ์ กรมหลวง กับนายชม รามวรณ เข้ามาว่าผมจะช่วยก็ตาม นายปรีทก็มาพูดถึงการปกครองแบบประชาธิปไตย อย่างประเทศอังกฤษอยู่เสมอ เขาเฝ้าวางแผนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ของประเทศไทยกันแต่บัดนี้ โขผมมีนายประยูร ภมรมนตรี (อ่านต่อหน้า ๒๑)

ผมเสียเงิน ๕๐ ต.ต. เหลือเงิน ช่วยออกให้จอมพลไปทัศนจารรอบโลก กลับมาแล้วนึกว่าอะไร ผ่าเอาไฮโดรเจนที่พุ่งระเบิดขึ้นได้ มันน่าเกรงกลัว.....!

ภาพนี้ถ่ายที่เมืองแซงต์ปอลเดอวองซ์ ในภาคใต้ของฝรั่งเศส เมื่อคราวก่อน "ไปปารีส" ครั้งหลังสุด.

ลืบทาหน้ คุณกนังเรื่อง “พัฒนาโฮมไรซ์” ของ รมต.ศิริ

จอมพล.ย.นย.น.เดดเดียวว่าขอต่อลัเพื่อราษฎรกรณทิตนบางบ่อย่างพลี

สรุปท้ายลงเลยด้วยเรื่องน้ำมันพอหมปากหมคเคเช่นเคย!

เปรสซี่ ดอยเบเปอร์เบบซี่

เปรสซี่คอนเฟอร์เรนซ์

นี่ ไม่ค่อยมีรัฐมนตรีมาเขียนวิจารณ์ นายกรัฐมนตรีเอง “มาส่าย” ที่เป็น เช่นนี้ ม.ล. ขาบ ช่างหลายหม่นบอกว่า เพราะท่านคิดไปประชุมจนประมาณกันหมด. แต่มี รมต. ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจมาคนเดียว ได้ความว่าอธิบดี ม.ล. ขาบ เขียนมา เพราะท่านเพิ่งกลับ จากไปทุ่งนางประเทศมา คิดว่า จะมีอะไรบอกเล่าเป็นประโยชน์แก่หนังสือพิมพ์บ้าง.

เถียงไม่มีกรรมมา แม้แต่นายกรัฐมนตรี ม.ล. ขาบเลยขออภัยก็ รมต. ศิริ ศิริ โยชน หนึ่งนั้นอย่างเคยแต่สมาธิ คงเป็น “ลึงหวัค” ไปก่อน รมต.ก็ดูเหมือนจะดี เพราะ เรื่องไปต่างประเทศคราวนี้ถ้าไม่ไปพูดก็มันไม่สู้จะไปพูดให้ใครฟังที่ไหน.

เริ่มกันแล้วจะไปออกแลนด์ ไปดูการโรงสี เขาเอาข้าวไทยไปซัดใหม่แล้วจะได้อิทธิพลกัน ต่างๆ ที่เขียนประโยชน์ ชาวไทยเราถูกสุขคติใหม่ เป็นเมื่อก่อนเพราะ เรียกกันมาศัพทรมต.ศิริว่า “พัฒนาโฮมไรซ์” ฟังๆซัดๆพิลึก รมต. ว่า ผู้ไปยุโรปชอยกันกันมาก แต่เขาถือข้าวเป็นลัได้อินเป็นอาหารหลัก แต่วิถีหนึ่งไม่ค่อยชำนาญ รมต. ศิริ ก็กะพินิจสมมุติจะเอาข้าวไทยมาถั่วให้ทุ่งกักตุนไว้ด้วย. โยคยสสังเกตว่า เวลาพูดไทยเจริญเลื่องอาหารไทย ผู้ร่มาขึ้นมากับกันคนละแบบๆ เสมอไทยเหตุข้าวชวย.รามาเลิกยาวทุ่งไม่เลิกกันเหมือนผู้ชวย ที่ถือลัมีข้าวเหมือน

กันแต่ทุ่งเบบเป็นข้าวเหนียว ไม่ค่อยมีการขนส่งข้าวของเราไปยุโรปไม่สะดวก ข้าวจึงไม่แพร่หลาย หลังสงครามมาซอลแลนด์ก็ กักตุนถือตราลันค้ำ หรือหมักทั้งราคาขายให้เสรี.

นอกจากนี้เล่าเรื่องไปพบ รมต. เศรษฐกรเกษมว่า ที่ ซึ่งเป็นผู้หญิงให้ไปเยอรมันตรวจและทำสัญญาค้าขายกับ โปแลนด์ ฝรั่งเศส พอไปมาคร่า ๕๔๐ ซึ่งรัฐบาลยังส่งสินค้า เหลือใช้ไปขายให้ ที่นับอธิบดีไปประชุมสมุสมากพอแล้วและให้ให้ความสะดวกเขาทั้งๆ.

หลังเวลา ๑๐.๐๐ น. จอมพล นายกรัฐมนตรีมา และให้ รมต. ศิริ พูดต่อไป. แต่พอพูดจบ นายทองมาก

แห่งเลียบภาพกตัสกักหันมาชี้กัังทระว่า

“สมพั้งตั้งเป็นนาน ไม่เห็นท่านรัฐมนตรี พูดถึงว่าไปหาประโยชน์อะไรให้แก่ประเทศชาติบ้าง เช่นไปหาตลาดได้ที่ไหน เราเจอเอาสินค้าของเราอย่างนั้นไปขายที่ไหน อธิบายบ้างเล่ามายืดยาวครึ่งชั่วโมงนะ มันเป็นเรื่องงานการเดินทางต่างหากครับ”

รมต. ศิริ ชื่นเชื่อนๆ ถ้าเป็นเมืองชลนายบุญมากก็ถูกจุกแซ่ก—แซ่กไปแล้ว ท่าน รมต. อ้อมแอ้มว่า “จอห์นที่เขียนมา คิดว่า ให้มาถั่วถั่วไปต่างประเทศการไปหาตลาดก็ไม่ได้เออมันถั่วถั่ว จะขึ้นสัญญาสั้นๆ โดยที่มันได้ขึ้นพูดไปลงไป”

คราวนี้ถึงนายทอง ละ!

ม.ล. ขาบ “มีผู้เรียนถามว่าท่าน

นายกรัฐมนตรีประสงค์จะรัฐมนตรีอีกหรือไม่. ทราบว่าแม้ ม.ล. ชูชาติเป็นรัฐมนตรีช่วยเศรษฐกิจ และคณายปกรณ อังสุสิงห์ เป็นรัฐมนตรีวังหรือ

นายกรัฐมนตรี “ยังไม่มีการปรับปรุ่กณะรัฐมนตรีเวลานี้ แต่ก็ถ้าปรับปรุ่กได้ก็ถึงเวลา ม.ล. ชูชาติก็เห็นคุณศิริขอรับมาว่า อยากให้ช่วยชักจูงคน เพราะจะให้ช่วยกันหาตลาดสินค้าคุณศิริต้องการรัฐมนตรีไปช่วย ผมเห็นว่า ม.ล. ชูชาติ แกกวางขวางและเคยเป็นงานชลประทาน เป็นคนคณของกรมผลิตสินค้าก็เลยขอให้ ไป แต่ ม.ล. ชูชาติ ขอผลิตไปก่อนเพราะเขื่อนชยันทยังไม่เสร็จสมบูรณ์ โรงไฟฟ้ายังอีกเริ่มงานต้องเรจากับเขื่อนอีกมาก ต้องใช้เงินอีก ๘๐ ล้าน จากอเมริกาเลยให้คุณศิริหาคนอื่นไปก่อน เพราะเรื่อง นายกรัฐมนตรี อังสุสิงห์ ไม่เป็นความจริงจึงไม่ยกเลิกการขึ้นรัฐมนตรี.”

ถาม “ประกาศภาวะฉุกเฉินที่กล่าวได้เห็น โดยเฉพาะเสียงใหม่ประกาศมานานแล้ว แต่ครั้งนี้มาว่าวักกักทหารขึ้นกันก็ต้อง ยึดกันไม่ให้เหตุการณ์นี้แล้วจะประกาศยกเลิกหรือไม่”

(อ่านต่อหน้า ๓๔)

แต่เขา... อยากได้ที่ดินก็มาเอาไป อยากดูน้ำมันก็ดูไป.

ไปดูเขาพุทธสมบัตินี่ ที่กรุงเก่า

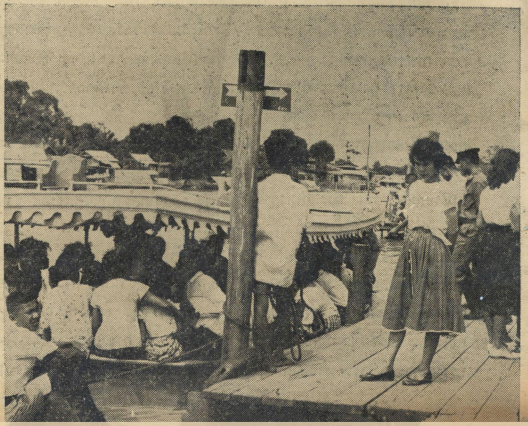
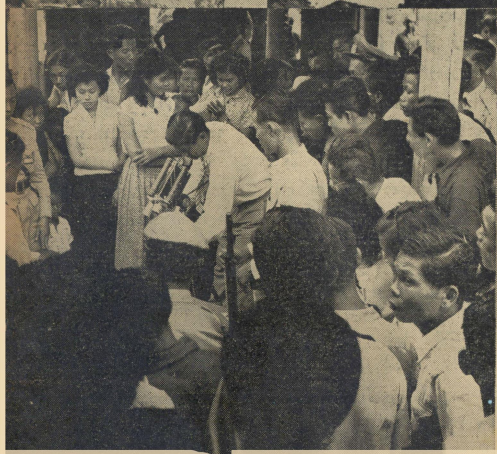

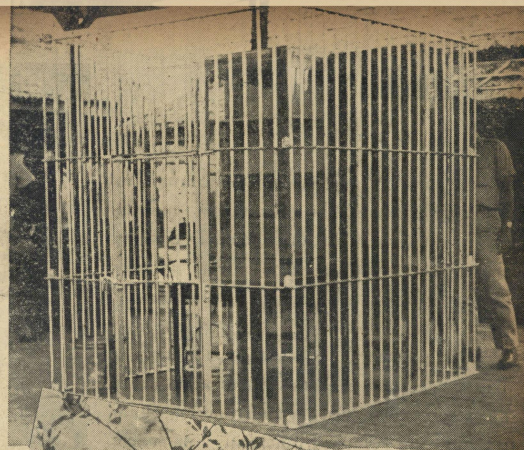
สมบัตินี่ ที่ประ...

บังพูน...
พระปรางค์วัดมหาธาตุ
สมบัตินี่มีค่าในสว
องค์ใดสมบักรังศรี
เท่านั้น ผู้ที่ลงไป
ก็ไม่รู้ได้"

วัดมหาธาตุ
สมเด็จพระเจ้าเอกทัศ
ได้สร้างขึ้นเมื่อสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ
ปฏิพัทธ์ เมื่อ พ.ศ. ๒๒๘๘
Kine Ramesuan built the temple at the place
where miracles of the Buddhist Relics took place
in 1444 A.D.

ภาพใหญ่คือส่วนหนึ่งของสมบัตินี่ที่ขุดได้ จะเห็นสิ่งใดที่ทองตัวเล็กนิดเดียวแต่ลึกลับยิ่ง
ฐานพระปรางค์วัดมหาธาตุที่ถูกเจาะเป็นอุโมงค์ลงไป ชาวบ้านลุดคือ กรงเหล็กใหญ่
กันมิให้พวกมือไวขบฉวย ถัดลงมาคือคันทันที่กรุงเก่า ภาพแถวล่างเรื่อยไปคือ
ทางวิทยุโทรภาพ, ที่ทำเรื่องวัดพญูเจิงผู้คนแน่นบิ, พวกที่ลงไปใ้ในอุโมงค์กำลังสำรวจ

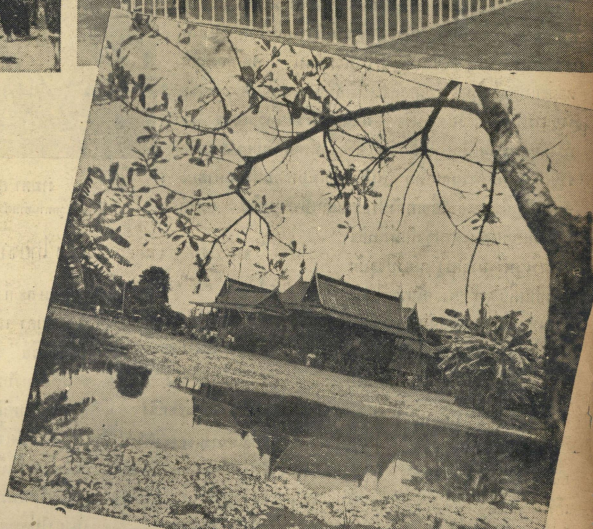

ไม่มีคำมหาศาลสมัยโบราณ เขนแตกตื่นไปคุลันหลาม

ไม่ได้ว่า สมบัติที่ขุดขึ้นมาได้จกดินลึกลงไปกว่า ๒๐ เมตรที่
จังหวัดพระนครศรีอยุธยาอันก็ลึกลงเป็นข่าวใหญ่อยู่ในขณะนี้เป็น
ไหนกันแน่... ในสมัยพระนเรศวร, ขุนหลวงขี้เเรียนหรือกษัตริย์
ธยาเป็นราชธานี เคียนนี้ขุดลึกลงไปเท่าใดก็เจอเอาน้ำมากขึ้น
โม่งคี่ ต้องเสี่ยงชีวิตอยู่เหมือนกัน เพราะอุโมงค์จะพังเมื่อไหร่

ภาพโดย “ตากล้อง ไท-ลัมคาคี”

ไปว่าตัวใดเท่าควาย ทำให้ผู้คนแตกตื่นไปคุกันใหญ่ ภาพบนถัดไป คือ
ว.....ไม่ใช่ขุดขึ้นมาในคราวนี้ด้วยหรอก แต่เขาอาจสมบัติที่ขุดได้ไว้บ้อง
เจ้าหม้าที่ถ่ายหนึ่งของ ท.ท.ท. กำลังถ่ายสมบัติต่าง ๆ เพื่อเอามาขาย
พวกที่ไปนมัสการพระมงคลบพิตร

เรื่องหญิงๆ

หญิงฝรั่งกับ มังกร

ผมเขียนคอลัมน์นี้ ตามกำหนดให้ทันวันส่งเรื่องพิมพ์ จึงไม่ได้ค้นหาก็จะออกฉาบใหม่ ๆ หลังวันที่เขียน ผมจึงต้องเขียนไปทั้งหนังสือเก่าๆ ที่ไต่ผ่านมามะวันก่อนๆ แค่ว่าใช้คำว่า "เก่า" นานขึ้น ขอบใจโปรดรับทราบไว้ด้วยว่า ผ่านมาได้เต็มเรื่องแล้ว คงเรื่องและคอนเรื่องมัน ก็หมายความว่าบางเรื่องนั้น ผมกลับไปจับสองฉบับมั่ง

เรื่อง "ชุมทางนรก" (Bhowani Junction) ซึ่งฉายถึง ๒ โรงซ้อนเฉลิมกรุงและคลังสินธุ์ ผมผ่านไปถึงโรงโดยไม่ได้จับผมชมเชยบทบาทของ เอวา การ์ดเนอร์ ว่าเล่นได้ดีกว่าเท่าที่เคยเล่นมา ในบทของหญิงสาวเลือดผสม คือเลือดเขินตะระแมนอังกฤษ กับเลือดอาเล้งก๊ออินเดีย ซึ่งมีความรู้รับราชการเป็นนายร้อยตรีหญิง ผมชม สจ๊วต เกรนเจอร์ ในทรงผมสั้นมีศอกเป็นนายพันเอก ซึ่งกองทัพบกอังกฤษส่งมารับราชการการเมืองในอินเดีย สมัยที่พอเหมาะกับการทำมหาดมคะนชี่ ผู้คนของอินเดียกำลังปรับแผนประทุพวัชร์ ผมได้เห็นท่านมหาดมคะนชี่ กับท่านบัติน

จิตศรัณห์ นายกรัฐมนตรีปัจจุบันของอินเดีย ซึ่งเขารู้จักกันว่าเป็นตัวจริงเต็มไม้เต็มมือเขื่อนัก เพราะเห็นแค่เพียงแวบเดียวเท่านั้น การวางผังเรื่องทั้งเรื่องก็ดูจะไม่ทำให้ผมจับไปเลย

เรื่อง "ขุนศึกแดนภัย" (The Indian Fighter) ที่คาเธีย โยเกริก กัลลาต์ ก็ยังนั่นแหละ พอลูกโกลีและแก๊งเกอร์ก็กลั้ว หน้างาฬอก้อนเกียนแกงแล้วครึ่งโรงไหนเรื่องนั้นพอขึ้นหน้าเรื่องก็ถามถูกถูกทั้งหมดว่าหลยหลักการอาชวาทชนบทของพวกอินเดียคนแก่งไปไม่พ้น อีตาคาซิม เกริก กัลลาต์ ซึ่งเล่นเรื่อง "ขุนศึก" ก็เหลือเกิน ทำท่าว่าจะกินเพิ่มมากขึ้น แต่พอมาถึงเรื่องนี้ นึกกลัวว่าพันธุระชาลงไปและ แม้ว่าผมจะลงทุกขุมเขินเขินอย่างตรงเล่มมี ส่วนน้อยเขินเขิน—แกง (นางกริ้วว่า เสด็จฯ มากินเหล้าแห่งเดียว) เพื่อคงอยู่ภายใต้เงาของเงาโลกโลกีย์ก็พอ คงไม่คอยดังล่องถึงไพร่พระเดชพระคุณ

งามตา สุกพจน์

...ถูกทาบพาดไว้ด้วยเสื่อ...

หนังไทยซบเซา

ผมละก็ส่งสาร คุณดำเนินเกษมรูปคน เชื้อจริง ๆ "แผ่นดินว่างคนควย" ท่าทาง "ว่าง" ลงไปจริง ๆ สำหรับที่แจ้งข้างบนและขี้นล่างของโรงหนังเฉลิมไทย จะทำการโฆษณาหนังเรื่องนี้อ่อนไปหน่อยก็ไม่ใช่ จะเป็นหนังทั้งปึกก็ไม่นัดแต่จะเป็นเพราะ "ดวง" ของคุณดำเนินไม่ได้พอละก็พอจะพึงใจ เมื่อปีก่อน "ทางเปลี่ยน" ท่าทางโรงหนังเฉลิมกรุง "เปลี่ยน" มาหนึ่งแล้ว บินมาประสพความ "ว่าง" เข้าอีก ถ้าบิหน้าคิดจะนำเรื่อง "แม่จ๋าเป็น" เข้าฉายที่ไหนก็ควรจะมี "จันหมแพทย์" ดู "ดวง" เสื่อก่อนเถิด ประเด็นว่า "แม่จ๋าเป็น" จะกลายเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ "แม่จ๋าเป็น" ต้องดูแก่ผู้ลงชะงะ ก็จะไปไหนใครไม่ได้อ

แต่สำหรับ "แผ่นดินว่างคนควย" นั้น นอกจากรู้ ๆ กันอยู่แล้วว่านานาการ "ตายเพื่อเกิด" ของ "เรียมเอง" แล้วเราก็ดูกันอยู่ด้วย "ผีพระหัตถ์" ในภากร่ายเป็นหนังสือของ (อ่านต่อหน้า ๒๔)

วิทยามาการ

ดาวอังคาร กับดาวเทียม

ผมห่อหุ้มกิจการธรรมชาติ บนท้องฟ้า ซึ่งเริ่มมาแต่เกิดขึ้นจากมหามและนักการศาสตร์ของโลกก็กำหนดเอาวันที่ ๑ กันยายนที่ผ่านมาเป็นเจ้เง้งการวางการเป็นคาเคียว อายาพิณพิเคราะห์ใช้ดังตั้งการศาสตร์สำรวจดาวดวงนี้ โยนักการศาสตร์ผู้สำรวจการสำรวจการ ๑๐ ประเทศไคโยตั้งตั้งการการณิน ๗ เหตุการการโยดแปลสคำพิ ทายสูง แท้จริงอาริไซนาของสหรัฐอเมริกา เพราะในนั้น การวางการโคจรเข้ามาใกล้โลกที่สุด ในระยะเวลาระหว่าง ค.ศ. ๑๙๖๔ ถึง ๑๙๖๗ เป็นระยะทางห่างโลกเพียง

๓๕,๐๒๓,๐๐๐ ไมล์เท่านั้น โยการวางการ โลกและดวงอาทิตย์เรียงอยู่ในแนวเดียวกันเช่นเส้นตรง ในลักษณะ opposition

ผมที่อยู่อเมริกันครั้งนี้ นักการศาสตร์ดาวจะวางการเข้าไปใกล้กันครั้งทั่วทั้งเป็นประวัติการซึ่งของโลก มนุษย์จะได้โอกาสได้เห็นกันด้วย ว่าการวางการสังเกตปฏิบัติเป็นเช่นไร จะมีสิ่งมีชีวิตอยู่หรือไม่ และชาวโลกจะฟังหรือจะชอบจากการได้ดูดาวดวงนี้ได้ในบางครั้งก็ได้อีกก็อีกก็อีกแล้ว หลังจากผลการสังเกตการนี้ ได้ก็อีกแล้วแล้วนักการศาสตร์ที่ ๑๐ ประเทศ ก็คงจะเปิดเผยผลการของชาวโลกให้ทราบในไม่ช้า

ในวันที่ ๑ กันยายนศกนี้ไม่แค่ชาวโลกประเทศนั้นเท่านั้น ที่คนคนแล้วการวางการการวางการแล้ว เพราะในเวลาการนั้น ดาวดวงนี้แต่เห็นแปลงแสงสุกสว่าง มีสีมีแสงแล้วการวางการโคจรเข้าใกล้เข้าใกล้ชาวโลกเท่าที่เห็นกัน เป็นระยะที่เข้ามาแล้ว ยิ่งเวลาล่วงไปไหนก็กัน การวางการจะลดลงจนเห็นขึ้นขึ้นก็ถูกชะงะ แสงการต่าง ๆ ในคืนนั้น แม้ว่าทั้งทั้งที่วางการปล่อยคนช่วยชีวิตสิ่งของดาวดวง ๆ ให้ถูกส่งเพียงไร ก็มิอาจส่องสว่างแสงแล้วเท่ากับการวางการโคจรเข้าใกล้เข้าใกล้ในกรุงมณฑล เกิดฝนพายุ ท้องฟ้าช่อขึ้นไปก็มองเห็น มาจนถึงวันที่ ๑

GET INS

ผู้อำนวยการเชื้อเพลิง เผยข้อตกลงน้ำมันไทยเสียเปรียบ.

ในที่สุดประชาชนชาวไทยเรา ก็รับรู้ถึงความจริงอีกบางส่วน เกี่ยวกับท่าของสหรัฐอเมริกา ที่มี
 อเมริกาอันยิ่งใหญ่เป็นทั้งตัวรุก ทิศทางที่ชัดเจนเห็นกันโดยชัดแจ้งไทยตกเป็นเจ้าของรวันดา ทำให้ผมสงสัย
 ว่าเหตุใด รัฐไทยจึงมองอะไรไทยไม่แคร์ไทย กระทั่งมองได้วงเลียบมาถึงบ้าน เพราะยอมเหยยงถึงผล
 ประโยชน์ของชาติ หรือจะถูกคนไทยไปอย่างมากมา และมันทำให้รัฐไทยถูกกำหนดเป็นไทยที่สอดคล้องไทย
 อเมริกาและอังกฤษอีกด้วย ในทางธุรกิจไทยไทยไม่มีความเชื่อมั่นว่า อเมริกาและอังกฤษเป็นผู้กำหนด
 คือเมืองไทย กลุ่มชนกษัตริย์กลุ่มผู้สืบทอดไทยรัฐไทย และบรรณรัฐรัฐไทยที่รักก็ต้องยอมอเมริกา
 ก่อนเช่นนี้ ทำประนีประนอมกับเมืองไทยรวมไทยไม่เอกราช ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้ว ประเทศไทยไทยได้ถูกยึดจาก
 อเมริกาและอังกฤษอเมริกา ทั้งในด้านการเมืองและเศรษฐกิจ นับแต่สงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุด ทาชา
 นักรบไทยเห็นแก่ชาติของตน คือความมั่นคงใช้นาชาตินักรบที่สัญญาจากนั้น ซึ่งถ้าเป็นชาวเอกราช
 กราวอยู่ในขณะนี้ หากทำให้มีฝ่ายซึ่งยอมพลที่ไม่ใช่จากชาติไทยให้เพียงอย่างสามชาติทหารว่า
 ลัทธิเอกราชไทยถูกยึด ทั้งจะหาญต่อสู้เอกราชเมืองไทยอีกด้วย ถ้าเราคิดไม่ยอมทำสัญญา ให้อเมริกา
 และอังกฤษจากจากกันแล้วนั้นภายในประเทศไทย และสัญญาอันมีลัทธิเอกราชนาชาอย่างไทยและชาติ
 เอกราชทั้งนี้ อาศัยความยากลำบากสัญญา ๓๐ ปี แต่แล้วสัญญาอันมีอำนาจที่ระบอบไทยให้ ๓๐
 ปีนั้นแล้ว สิ่งเหล่านี้ย่อมให้ไทยอย่างชัดแจ้งแล้ว อเมริกาและอังกฤษนั้นต้องคิดหรือคิดกันแล้ว และ
 เมื่อคิดที่จะร่วมมืออย่างนั้นแล้ว รัฐไทยนั้นทำทุกวิถีทางประโยชน์ของชาติ ทำไม่ยอมให้ไทยนั้น กับกรม
 ยมเลิกสัญญาอย่างอื่นเสีย รัฐไทยมีอำนาจที่จะกระทำไทยของบรรณรัฐไทย ได้แล้วสัญญาอันเป็นอิสระ
 เพราะนักรบมีหลักการการยอมรู้ ไทยเราทำคือเช่นสัญญาเพราะถูกบีบบังคับอย่างหลัง นอกจากนั้น พล.ก.
 ณรงค์ สำรว่าวิภาค ผู้อำนวยการกองการช่วยเหลือ ถึงกับให้คำยืนยันกับหนังสือพิมพ์ไทยว่า สัญญา
 เป็นไทยในข้อข้อตกลงยอมให้ชาวต่างชาติไปดำเนินการฝึกรบกับไทยแห่งของเรานี้ด้วย.

(จากข่าวภาพ ๑ ก.ย. ๕๕)

ความเชื่อที่ว่ามนุษย์เป็นศูนย์กลางของโลกลุทธิหนึ่ง ที่ทั่วโลกมักจะเห็นมาจากการมีศูราหลายประการ อาทิให้สมรรถภาพของประชาชนเสื่อมความ เกียรติยศหาบ่าว่าง อาชญากรรม อุบัติเหตุทำให้เด็กพิการและชีวิต และทำให้มีศัพทณ์เพื่อนใกล้ชิดกัน จึงโทษบาปนาทางที่กระทำต่อประชาชนในประเทศของเขา คือศูราแล้วแต่คิด ด้วยจิตใจแตกต่างกันนี้ บางประเทศก็ว่าทศเวลา มีประเทศก็กดสิทธิการเลือกตั้งออกจก้นำย บางประเทศก็กดสิทธิการเลือกตั้งก้นำยประเทศใดก็ตามในประเทศใดก็ตาม เราได้เห็นว่าสิ่งที่เกิดจากความเสียหายแก่ทรัพย์สินและชีวิตมนุษย์นั้นบ่อย ตลอดจนสาเหตุการที่เกิดขึ้นเพราะผู้รักมีอำนาจ แม้ข้าพเจ้าเห็นเรากเห็นได้ว่าได้เสียแรงงานและชีวิตไปอีกหนึ่ง สมมติให้เหลือเกินว่ารัฐบาลไทยของเราย่อมระชะหน้าได้ ถึงบอกการที่ประชาชนคือศูรา แต่ผู้ถือหลักเป็น บ้างใจองใจศูราแล้วเสียเอง และมีหน้าที่มิควรส่งเสริมให้เอกชน ทำการก้มก้นเรออย่างก้นเรออีกด้วย ทั้งผมไม่เห็นด้วยที่หากผู้ชั่วช้างัดเอาเงินไป แต่เมื่อเกิดศูราแล้วเราทำให้เราไปต้องรู้จักค่าอะไรกัน เพราะความเชื่อในตัวศาที่เขื่อนนั้นไป ไม่รู้ความของในคำใด เช่นในทางพระพุทธเจ้า เราก่อนจะเห็นได้ว่ามีบาปของเขื่อนสมรรถภาพงานการลิดชวยบุคคล และนับกับสมหมายถึว่าเราก่อนจะพบความก้มก้นเรอไปของหรือรู้จักกับ เป็นการ

ดาวอังคาร ถ่ายโดยกล้องดูดาวของ ดร.
อ.ช. สลิล เฟอร์ ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ ซึ่งพบ
น้ำที่หลั่งไหล เทารัฐเท็กซัส แสดงว่าถึง
มีชีวิตเกิดขึ้นแล้ว บนดาวนี้.

บุกกาภิขัยขบิ

□ นายควง อภัยวงศ์

ต่อจากหน้า ๒๑

เพื่อนที่ออกตระเวนกันมานาน เป็น
ผู้ร่วมรู้และแจ้งไว้ว่าคงจะเป็นผู้ซึ่งคน
หลายมีพระศอกพาดเข้าวังมานาน
ไว้ก็ และทั้ง ๆ ที่นายปิยะคงจะทำการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่คนไม่
สิ้นแก่นายปิยะก็ไม่เคยพูดกับนายควง
ถึงเรื่องนั้น นอกจากจะปล่อยไปเขียนหน้า
หนึ่งของ นายประยูร

ว่ากันว่า “ปิยะระลอกการเมือง” นั้น
ชีวิตผ่านคาบเพลงก็ไปเพียงประเดี๋ยว
เดียว ข้าพเจ้าจึงได้มีความรู้ว่าการ
เมืองหากนายควง อภัยวงศ์ แต่เพียง
เท่านั้น แต่ในระหว่างที่ยังอยู่ตุลา
นาออกตรวจตุลาการ ออกตามเขตคดีไทย
ประเพณีเสียเองก็ตรวจจาก ซึ่งออก
ไปตรวจยังไม่ถึงครึ่งทาง นายควงได้ใช้
เวลาว่างเหล่านั้นพูดถึงเรื่องใกล้ตัว
ของเมืองไทยที่ผ่านหลวงว่า โสภ
ปาร์กสนามหลวงของจอมพลนั้นเปรียบ
เทียบกับโสภณวงศ์ของอังกฤษเขาไม่
เหลียนาขควงว่า เรื่องใกล้ตัวที่คงจะ
มีอยู่ในบ้านนี้ประเทศเกิดคน มีอย่าง
ที่กินไปปล่อยให้คนไปขึ้นทวนไผ่พันทนา
กันยาว ๆ ไม่ให้เรื่อง ผลสุดท้ายก็เข้า
กันเข้าได้ ของอังกฤษเขาเห็นคนทุก
โสภณปาร์ก เขาถูกกันอย่างมีหลักวิชา
ทำให้กินเพิ่มเติมนี่ ผลอะไรก็เสียดา
เงิน ๕๐ สตางค์หรือเกิน ที่ให้ช่วย
ออกให้จอมพลไปให้ทหารรอบโลก
ถ้ามานเลวนี้ดีกว่ามีอะไร ก็เอา
โสภณปาร์กมาแก้กัน

เมื่อออกมาถึงว่า เคยไปฟังโสภ
ปาร์กทั้งที่หรือเปล่า นายควงบอกว่า
“โอโฮ! ผมไม่เคยไปฟังหรอก
ไม่อยากจะไปให้เสียเวลา นั่นแหละคุณ
ผมจะเล่าเรื่องข้าพเจ้า อ้วนหนึ่ง
จอมพลเขาก็มาแต่งตัวผมไม่ไปให้

ปาร์ก ผมถามเขาว่าถ้าไปฟังจริง ๆ
หรือ เสด็จไปด้วยกันก็เหมือนทะเล
ขึ้นไปก็เหมือนทะเลขึ้นไปเท่านั้น
เอง มันน่าจำชอยกเมื่อไหร่ ก็อีก
อันมาเอง แต่ไม่กล้าไปฟังที่ตัวอีก
พลัดนัก ๆ”

ถัดจากเรื่องโสภณปาร์ก “ปิยะ
ระลอก” ตอนนั้นจึงเข้าไปในโรงแรมที่
ท่านว่า
“โอเรื่องแม่ค้าขายเน้นก็เหมือน
กัน คุณก็ดูสิคะ มันให้คนไปหมก
ผมมีวิธีของแม่ค้าไม่ให้อีกใครวนกับ
กันทั้งส้อมบี้ ฝ่ายแม่ค้าขายเน้น
ก็ต้องขึ้นกับท้าวความวิธีของแม่ โสภณไม่เสีย
หยาบอะไร ผมก็ยกขอผมเล่าว่า เธอ
วิธีของแม่ไปใช้ดี แต่ผมมีไม่พอวิธี
ให้เธอ เธอผมขายของผมว่าไปคุณรู้
ไหมล่ะ เธอคนเธอให้ผมไปบอกหลวง
พรหมเธอเอง อ้าว มันเรื่องอะไรกัน
ล่ะ เธอคือให้ผมวิ่งไปหาหลวงพรหม
ไปให้ซื้อของของแม่ ผมบอกให้ลี้
ไปทำการกับเธอเอง”

นั่นเป็น “ปิยะระลอก” ตอนที่เธอท่าน
ออกตรวจจาก เรื่องราวนี้เกิดขึ้นกับการ
เมืองไทย ถูกขึ้นตามวังหลวงขึ้นตาม
เรื่องไป นายควง อภัยวงศ์ได้กล่าวถึงเหตุการณ์
ของพ่อ ปิยะระลอกแรก “ปิยะระลอก
แรก” ที่ประชุมภาณโลตัสที่ขึ้นว่า ขึ้นว่า “ปิยะ
ระลอกแรก” นี่เป็นว่าเป็นปดัยของจอมพล
ระลอกที่ขึ้นตามประเทศเขาดี แต่ก็มีเรื่อง
ไม่เหมือนเขา รัฐธรรมนูญของไทยคน พวก
ที่เรารู้สึกไม่พอใจที่ของพ่อไปคิดกัน ทำกับ
ตามกฎหมายเขา เพราะเขาเห็นด้วยกับวิธี
กันหรือเขาเห็นด้วย พวกที่เรารู้สึกไม่
พอใจ เพราะเห็นด้วยกับเขาไม่ได้อีก แต่ปิยะ
ระลอกแรกนี่ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
พวกที่เรารู้สึกไม่พอใจที่ของพ่อไปคิดกัน เพราะ
วิธีนี้ ๆ พวกที่เรารู้สึกไม่พอใจที่ของพ่อไปคิดกัน
หรือ...”

เมื่อออกมาจากปาร์กไป
วิธีว่านั้น เราไปกินที่โครตไฟทวน
สายก็ ในระหว่างที่ขึ้นอยู่ในห้อง
เก็บกัน ข้าพเจ้าได้มีความรู้ว่าการ
เกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศส...เกี่ยวกับประ
เทศไทยอย่างพอใช้ มันมีลัทธิการเมือง
เลื่อง ข้าพเจ้าจึงได้ว่านายควง

ถึงเมืองเลื่องว่า เขื่อนเจริญขึ้นมา
(คือเห็นแต่เพียงข้างบนเมืองที่รถไฟผ่าน)
มีคนกันขึ้นเมืองราวที่เขื่อนมาไป
ก่อนมากก็เลย ครั้นพอผ่านเมืองช
ลง ข้าพเจ้าก็ได้รับความรู้ว่าการ
ว่า เขื่อนที่ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
เศสที่ใหญ่ที่สุด

“ปิยะระลอก” ที่ลี้ขึ้นในระ
หว่างนี้ไปโรงไฟน์ บางคนที่มา
เกี่ยวกับการเมือง บางคนที่เกี่ยว
ซึ่งเข้าไปอย่างสำคัญก็เลย ราก
เหตุการณ์ในอีก ข้าพเจ้าจะขอเล่า
“ปิยะระลอก” ส่วนที่สองเขาที่ไม่
เกี่ยวกับการเมืองลี้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ซัดเกลตาละมด ให้ไว้กับความพลก
เพลิกนี้ ความความทรงจำของข้าพเจ้า
ตอนที่เห็นนายควงพูดถึงเรื่องผู้หญิง

“เมื่อคุณผมเรียนจบ ที่เมืองเล
ของที่ผ่านแม่ก็ ผมจะกลับเมือง
ไทย คุณเชื่อไหมละว่ามีผู้หญิงสาว
ฝรั่งคนหนึ่ง ซอกผมไปอยู่ด้วย”
นายควงเล่าเหตุการณ์ ที่ผ่านมาใน
อดีต “โอว่าเขื่อนนี้ให้ผู้หญิงคน
นั้นได้มีความทรงจำของเขาเรื่อง ๆ ๆ ๆ
เกี่ยวกับผู้หญิงหรือ ทว่าไม่ได้เลว
แต่ตอนนั้น โสภณก็ทำอะไรไม่

ได้ คือยังไม่ได้กระโดดมีเมียเขา
หรือที่อีกอย่างหนึ่งมากกว่าจำผม
ได้ก็ตามเป็นเมีย ก็คงอยู่นั่นไปไม่
ขึ้นพาดมากมายเรื่องไทยด้วย อีกหน่อย
นั้นก็ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ก็ลี้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
เขื่อนระลอกแรก เขาว่าข้างนั้น
ข้างขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
เก่าวันนั้นค่า ผมรู้ถึงขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ให้มีความหมายเมืองไทยด้วย แต่แ
กขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
“โอโฮ...”

“เลขาไปอยู่ เมืองไทยด้วย”
โครตน่าทึ่งเข้าให้
“อ้าว! ผลักต้องลงตามใจแ
นะ ซึ่ง ผมไม่ได้ตามมาจากความ
สมัครใจของแกล้ง”
“มาอยู่ด้วยกันนานไหมคะ?”
ข้าพเจ้าถาม

“๖ เดือน” นายควงตอบ
“ขอประทานโทษอีกครั้ง มีบุตร
ด้วยกันหรือเปล่าไหมทราบ?” โสภณ
นั้นถามอีก

“เฮ้! ผมไม่ได้อยู่จะไรกันแ
เลย ตลอดเวลาที่ได้อยู่ในเมืองไทย
ไม่ได้อยู่จริง ๆ ผมไม่ได้เคยเลย ๆ
อย่างสบาย ๆ มันไม่ใช่เรื่องน่ะสิ ะ
เขาจะไรบอกใครไรไม่ฉันจึงขึ้น ก็
มันว่าแก่มีความสุขก็อยู่ แต่ก็ขึ้นทะเล
ผมบอกแล้วว่าผมตกลงตามใจแกล
อันตอนนะไปผมก็ให้ไป ที่เขาไร
ก็ลี้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ในที่สุดเขาก็ขึ้น ตามลี้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
เลื่องตามกัน นั่นแหละผลดีกว่านะ
นะมันก็ลี้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ขึ้นผมแก่มีความสุขจริง คนใช้ก็มี
แก่ทุกคนในเรือ ก็ลี้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ไทยได้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
แก่ก็ลี้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ไปใช้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
คุณอีกทั้งขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ทำแค้นดี ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
มีความเป็นอยู่อย่างสุขสบายที่สุด เมื่อ
ไปอยู่เมืองไทยนั้นเข้าขึ้นขึ้นขึ้น
ก็ลี้ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ไม่ลี้” นายควงอธิบาย

“เมื่อได้อยู่ในเมืองไทยนั้น แ
เคยไปเที่ยวที่ไหน และรู้จักใครบ้าง
หรือเปล่า?” ข้าพเจ้าถาม

“โอใช่ไปไหนที่ไหนนั้น มีเรื่อง
ซาวมาก แต่ในเมืองไทยนั้นแ
เพียงของแกล้งขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ไหนก็ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
เป็นคณะอยู่ในป่าขึ้น และขึ้นขึ้น
แกล้งขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ความจริงแล้ว ๆ ขึ้นขึ้นขึ้น” นายคว
งตอบ “แต่ผมไม่รู้ที่ลี้ขึ้นขึ้นขึ้น
ทำงานไปแล้ว”

ที่เล่ามาทั้งหมดนี้ “ปิยะระลอก”
ส่วนนี้ของ นายควง อภัยวงศ์
นั้นจะได้อ่านเรื่อง ลัทธิการเมือง
ทั้งนี้ในอีกที่ลี้ขึ้นมา เหตุการณ์
ในอีกที่ลี้ขึ้นมา หลากหลาย ได้ไว้

จาก "ปากคำ" ของนายดวง
 นนทโรได้ค้นพบพิเศษจากปรัส
 ไปเร็วว่า นั่นคือตอนท้าย
 คงเป็นนายกรัชมณฑลสมัยแรก
 โดยรัฐบาลชุดจอมพล ป. พิบูล
 สงครามแพ้นะเนในสภาวการณ์
 ถึง ๒ คราวด้วยว่าพระยาขวัญ
 บุญคุ้มนี้ พระราชทานพระ
 เชี่ยนบริหารมณฑลเพชรบูรณ์
 พุทธศักราช ๒๔๘๘ ทั้งว่าพระ
 ราชบัญญัติกำหนดจัดสร้างพุทธ
 บูรณมณฑล พุทธศักราช ๒๔๘๘
 จอมพลพร้อมด้วยคณะรัฐมนตรี
 จึงต้องกราบบังคมทูลลาออก
 จากตำแหน่งไปตามมติทางรัฐ
 ธรรมนูญ.

แม้ว่าจอมพล ป. พิบูลสงครามจะ
 ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
 ก็ตาม แต่ก็ยังคงดำรงตำแหน่ง
 บัญชาการทหารสูงสุดอยู่ และพระ
 คำแห่งนั้นเป็นคำแทน ที่กรมอำนาจใน
 ทหารกองทหารไว้ในฐานะ จึงเกิดข้อ
 สหสัมพันธ์ว่า จอมพล.พิบูลสงคราม
 ยังเสียดาย ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
 และกำลังคิดที่จะยกทัพ อันแล้วกล่าว
 รากลพบุรียกราชราชรัฐบาลนาย
 เพ็ญจึงเอาตำแหน่งเดิมกลับคืนไป ข้า
 ณั้ ไกลายเป็นข่าวที่โฆษณารับกัน
 ทั้งเมือง ประชาชนกล่าวหาจนขึ้น
 แะ ทำให้รัฐบาลชุกนาย และเม
 นายปรีชา พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการ
 แทนพระองค์ ถึงกับสั่นหวั่นสั่น
 หวาดอยู่ไม่น้อย เพราะขณะนั้นกอง
 ทหารญี่ปุ่นกำลังตั้งมั่นอยู่ในเมืองไทย
 การที่จอมพลจะยกทัพขึ้น ยุทธเข้าม
 นั้น มีองค์ความระส่ำระสายด้วย
 กันเป็นการใหญ่หรือ?

"ผมก็สันนิษฐานจากที่ไรหวั
 ภัยด้วยตัวผมเอง ผมจะต้องไปพบ
 จอมพลกัลยาณมิตรให้ ไม่มีใครกล้าไป
 มันก็จริง ผมจอมพลจะทำอะไรผม

วิงใหม่คุณ มีอะไรที่ทุกกันตรง ๆ
 และนี่" นายควงเล่าถึงความหลัง
 พลางเล่าเหตุการณ์ในครั้งว่า "พอ
 ผมบอกเรื่องทั้งหมดไปปุ๊บ ที่ผมเลิก
 (คุณหญิงเสนา) เขาก็ทันทัน แม่ก็รัก
 ไรเสีย ห้ามไม่ให้ผมไปว่า ผมมัน
 ไปก็ต้องตายเน"

นายควงเล่าพลางหัวเราะ "ข้า
 ด้ผมจะไปพบคุณ ไม่ว่าใครก็เห็นตรง
 กันว่าเราไม่ได้คิดมาทางนั้น เลยก็
 แง่เรื่องมรดกก็เรียบร้อยซะแล้ว ผม
 เห็นอะไรไปไรให้ไม่มีปัญหาเกิดขึ้น พอ
 รุ่งขึ้นผมก็ขึ้นรถยนต์ไปคุย คุณศรี คราว
 ภา ตอนนั้นเขาเป็นผู้บัญชาการสันติ
 ยาล มีทหารเรือเป็นคณะรับ รถก็
 เอาไปขึ้นเรือของทหารเรือเขา พวก
 ทหารก็ตั้งแถวถวายบังคม ผมลงเดิน
 คาบเกี่ยวหมึก เขาก็ทักว่า ผมมหา
 ชาติไม่เข้าเรื่อง ไปดังลั่นพูดแล้วเร
 กลับมานะหรือ รอมพลเวลานั้นอยู่
 เหลือน้ำ ผมเลยเรียกตัวผมเหมือนน้ำ
 ไม่ไหลไม่ช่วยพัก เห็นเรไ้กลับม
 พอลูกเมียเน"

นายควง อภัยวงศ์ ได้เล่าถึงว่า
 ขณะที่ยังไปดังลั่นอยู่นั้น รอมพลกำลัง
 ประชุมคณะนายทหารอยู่ที่ค่ายพระนา
 รวณ จึงได้ใคร่ไปนั่งที่กองเรือซึ่ง
 เป็นที่บัญชาการทหาร นายทหารคน
 หนึ่งซึ่งยังเข้ามาที่นั่นวัน ถึงกับทัก
 ดึงผมเห็นเขาลำโหล่นเขาอยู่ข้าง
 เข้าไป และคิดถามด้วยคุณศรีว่า
 เมื่อใดจะมีความประสงค์กับนายทหาร
 ผู้หนึ่งว่าขอพบจอมพล ในที่สุดก็
 พอสัมประสงค์ รอมพลก็อยู่ในท่า
 กลางนายทหารทั้งหลาย อันสำแ
 ความสนทนากับคนดังกล่าว.

นายควงเล่าว่า พออมพลเห็นเขา
 เข้าก็ทัก ทันทีถามถึงความประ
 ภาลาใจให้เห็นลึกๆ ก็เปลี่ยนเป็น
 แหม

"ผมมารู้เข้าไปมีอะไรเลย... ข้า
 คุณ เขาแก่งัดจนผมว่ามันไม่ถูก
 ด้ ผมก็ตอบเขาไปว่า ข้าว่า กลัว
 รมชาติไม่มั่นคง เลยหัวเราะกันครึ
 ใหญ่"

ไม่มีเหตุการณ์อันระทึกขวัญนี้ มา
 ครบ อภัยวงศ์ มีอะไรที่เจอ ก็กับกรมท
 พร้อมกับความสำราญในสงครามเก่า
 นายกรัชมณฑล ที่บัญชาการทหารสูงสุดเข้า
 กันดี เรื่องที่ว่าจะพลจะยกทัพเข้า
 นครนี้เกิดขึ้นเรื่องเขาไปหาใคร จะ
 ไปดีใจอะไร เพราะผมเองก็เข้าใจ
 ปรองดองปรอง หรือจะมาที่นั่นก็
 ออกจะยินดีดี

แต่นายควง กลับกับกรมทอย่าง
 สบายใจเฉิบ พร้อมกับความสำราญ
 ทั้งไปใคร่ทำอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือ
 ภัยของจอมพลจอมพล ที่นำมา
 ภาคนั้นหนังสือพิมพ์ และทางวิทยุ
 ภาเรียน ชื่นชมว่าไม่เคยคิดที่จะ
 ทักเขาแข่งชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
 เลย.

ต่อมาได้มีประกาศยุบ

ตำแหน่งบัญชาการทหารสูงสุดซึ่ง ร
 พลดำรงตำแหน่งอยู่นั้นเลย ไทย
 ตำแหน่งแม่ทัพใหญ่แทน ตำแหน่ง
 แม่ทัพใหญ่ มีอำนาจเสด็จออก
 บัญชาการพลกทัพและระเทศภาคอื่น
 ได้ก็ นายพลเอก พระยาพหลพลพ
 เสนา และรองแม่ทัพใหญ่ให้แก่
 พลโท หลวงสินธุโยธราชย์ ส่วน
 พล ป. พิบูลสงครามนั้นได้รับการ
 ตั้งตำแหน่งใหม่ในฐานะ ที่ปรึกษา
 การแผ่นดิน ประกาศอันนี้มีความ
 ไรให้แก่ออมพลเป็นอันมากถึงแก
 ระคดีญาติจากมิตรกันเลยทีเดียว
 แม้ว่าจะประกาศนั้นเป็น พระบรม
 การของผู้นำรัฐบาลแทนพระองค์
 ก็ตาม.

"เพราะเรื่องยุบตำแหน่งบัญชา
 การทหารสูงสุดนี้และคุณ ทำให้
 ได้เห็นชัดถึงหนึ่ง" นายควงเล่าถึง
 คลคนหนึ่ง "คนนั้นคือคุณศิรชัย

ใจได้ พอผมพลออกจากตำแหน่ง
 ศิลปเจ้าข้ามาหม จดล ออกกัน
 เห็นคนอื่น ผมถามเขาว่า เราออกไป
 ทำอะไร คุณก็ตอบแต่ผมว่าออก
 ออกตามไปอยู่ไหนผมพล ที่ลา
 ภาออกแล้วผมก็อยู่ด้วยข้าพเจ้า
 ภัยคือจอมพล เราควรพินิจ
 พลว่าไม่ว่าจอมพลอยู่ที่ไหน
 ภัยคือจอมพล ผมขอรับก็ข้าพเจ้า
 ไม่ยอมออกก็ให้ผมก็งานอยู่
 ให้เขาออก คนอย่างคุณศิรชัย
 ภัยจากก็เขาขอกลับ เข้ามา
 มีกับบัญชาการของเขาจึง ๆ ไป
 ภัยเป็นนาย ผมให้เขาออกไป
 ภัยถึงถึง แต่ให้ด้วยเขา
 ภัยการทหารอยู่ มีเงินก็
 ภัยเงินว่าเขาจะแสดงว่า เขา
 ภัยผม สมการนี้ในใจของเขา

ที่พาพี่เข้านั้น ขอให้อ่าน
 "ป.เกียรติคุณเมือง" จาก น
 อภัยวงศ์ ปรากฏตอนให้
 ประเด็นนี้แล้ว ครั้นเมื่อ
 ภัยแล้วก็ถึงคือ "ป.เกียรติคุณ" เ
 ภัยนี้ให้ ถึงถึงที่นายชวลิต
 คนที่ชื่อชื่อคือไปรับบัญชา
 ภัยที่ นายควง อภัยวงศ์ ข
 ภัยทหารผู้ไม่มีให้
 "คนดี ๆ อย่างที่หายากนัก" อย

และ "คนดี ๆ" คนนั้นแหละ
 ในระยะเวลา ๔ ปีต่อมา คือ
 พ.ศ. ๒๔๘๘ (เมื่อคุณชวลิต
 ภัยกับ พ.ศ. ๒๔๘๘) ได้เป็น
 ภัยหนึ่งใน ๔ คน ในนามคณะ
 ภัยเข้าไป "เจ้า" นายควงก็
 ภัยให้พิจารณาแล้วออกจาก
 ภัยกรัชมณฑล ในเหตุผล
 ภัยทหารที่สนับสนุนคือ พล
 ภัยสวัสดิ์เกียรติ, พันโท
 ภัย, พันโท สมัย อุ
 ภัยและพันเอกศิลป ศิลป
 ภัย

ไอ้ การเมือง...หนอการเมือง

บุญกวีชัยชัยบุรี

□ เลือดสีเงิน

ต่อจากหน้า ๑๓

ความทรงจำอันหนึ่ง ที่วางขึ้นมาในสมอง. เขาเคยเห็นกระป๋องขนมเบ๊ตส์เหลี่ยมใบซึ่งง้างแล้วไขของนายเมฆวางทิ้งอยู่ ในหนึ่งมีฝาพร้อม นายเมฆคงจะใช้ใส่ปลายข้าวหรือข้าวเปลือก ส้าหอบให้ โกถิ่น. กระป๋องใบนี้จะต้องใช้ใส่ขนมเบ๊ตส์ให้เป็นอย่างดี. เปรมรีบลุกขึ้น. เดินคดไปยังเรือนของนายเมฆ ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณยี่สิบกว่าวา. เขา

พบกระป๋องที่ตอกรข้างหนึ่งยังคงอยู่ข้างเล้าโกตามเดิม. ในกระป๋องว่างเปล่าไม่มีอะไร. เปรมรีบหอบกระป๋อง ไปยังหลุมฝังศพทันที จัดแต่งอย่างเรียบร้อย กระป๋องจนหมดแล้ว ก็เปิดกระป๋องดูของจริง. กวาดเข้าของกระจุกรวมจิก ลงกระป๋องไปด้วย. มีเศษเงินของवादิดกระเป๋ายูทกร้อยกว่าบาท เปรมเอาคิดตัวไว้ทั้งหมด เพราะเขาควรจะมีเงินไว้บ้าง ระหว่างวิ่งซื้อที่นา. เส็จการมีเงินและของลงกระป๋องแล้ว เปรมก็จัดแจง

ปิดฝาอย่างแน่น แล้วก็ย้อนลงไปในหลุมพยุหี. เขาจัดแจงกลบดินอย่างระมัดระวัง พลอกบแล้ว ก็หึกระเป๋าลงไปกับกระป๋องของवादิด. ไปได้ช้าไปอีกครึ่งหนึ่ง ใช้เวลาอีกครึ่งชั่วโมง จัดแต่งฝังกระเป๋าทิ้งของเสียอย่างมิดชิด เพื่อไม่ให้มีร่องรอย ทิ้งเขาไปเข้าคารว. (อ่านต่อหน้า ๓๕)

□ งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๑๕

กัวยุติบาล ที่ประกาศสงครามต่อสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ (และพวกเราได้ดำเนินการตั้งขึ้นขบวนการเสรีไทยภายในประเทศขึ้นเพื่อต่อต้านญี่ปุ่นและคอมมิวนิสต์ขบวนการนี้ก้าวหน้าไปเป็นอย่างมาก และได้มีการร่วมมือจากคนไทยทั่วประเทศ) ข้าพเจ้า แล้วทราเขาคิดความเห็นอย่างไร คุย?”

กุดกึก “เขาซื้อดีรามากขึ้น และยินดีให้ความสนับสนุน และร่วมมือกับขบวนการใต้ดินของเราอย่างเต็มที่”

ข้าพเจ้า “ท่านรัฐมนตรีคะ เคนทางออกไปกับขั้วนี้?”

กุดกึก “เขาเสร็จเรื่องอื่นทะเลาะกับเขาแต่ในบริเวณอำเภอแล้ว พวกเขามองไปส่งที่โกลนโย แล้วเขารอดพ้นก็ออกไปยังเมืองมณฑล เคนทางหลายสิบชั่วโมง มณฑลเปลโลง”

ข้าพเจ้า “คุณจากดีละครับ”

กุดกึก “เขาก็เอาเครื่องขึ้นทะเลมาส่งที่เดิม แล้วพวกเขาก็ขึ้นเรือเร็วกลับเข้ากรุงเทพฯ”

กุดกึก ชื่อนาม “กุดไคดิน” นี่ไปช่วงหนึ่ง แล้วจึงกล่าวต่อไปว่า “นี่เขาส่งคนของเขาเข้ามาพบ

กับพวกเราแล้ว. ก็ส่งผู้ส่งคนคือผู้สนับสนุนแต่ละ คนทั้งสี่คน พล.เอ. อีกคนหนึ่งคือ พล.อ. ยี่สิบสองคนเป็นผู้นำของ ‘หน่วย ๑๑๖’ ซึ่งถูกบัญชาการของพลทอกลุขฯ ๖ ส่งเข้ามา

เพื่อคอยตาม และคิดที่จะเข้าโยกใต้ซีก แล้วเขาก็รถลออกไปจากงานโยกทางในทวาม ผมเข้าใจว่ากุดกึกจะเดินทางไปพร้อมมียาจากคนจากกั

ข้าพเจ้า ทวามในภายหลังว่า พล.เอ. ก็ ผู้ ชื่อนี้มีอายุราว ๕๐ ปี เป็นคนอังกฤษเคยอยู่ในเมืองไทยเป็นเวลานานหลายปี มีอาชีพเป็นทนายความ อยู่ในสำนักงานบริษัทในกรุงเทพฯ ๖ พกภาษาไทยได้ และรู้จักคนไทยหลายคน กระทั่งเมื่อเกิดสงครามขึ้น นายก็

ถูกกรมเจ้าพระยาราชการทวงเงินทองของถูก แล้วถูกส่งมาปฏิบัติราชการภาคความออกไปในกองบัญชาการกองทัพนครราชสีมา ท่านเคยเขียนหนังสือเรื่องถึง ส่วน พล.อ. ยี่สิบนั้น เมื่อก่อนสงครามก็เคยอยู่ในเมืองไทยหลายปีเหมือนกัน และทำงานอยู่ที่ท่าเรือแม่แก่ ยี่สิบเพิ่งหนีออกไปจากประเทศไทย เมื่อตอนที่ญี่ปุ่นบุกเมืองไทยเอง แล้วไปเข้าประจำการ ในกองทัพอังกฤษ เช่นเดียวกับ เอ. ยี่สิบพูดภาษาไทยได้น้อยมาก แต่ก็เป็นคนหนุ่มอายุในขณะนั้น เทนะอยู่ในราว ๓๐ ปี.

ข้าพเจ้าถามกุดกึก “กุดไคดิน” ชื่อนามคือไปว่า “คณะของเขาได้พบกับพลทอกลุขฯ หรือเปล่า?”

กุดกึก “เปล่า-เขาได้พบกับที่ปรึกษาทางการเมืองของเขา ก็นายเคนมั่ง และถึงพวกหน่วย ๑๑๖ ที่เคยอยู่ในเมืองไทยหลายคน”

ข้าพเจ้า “ทำไมเขาจึงไม่พบกันด้วยแม้พลทอกลุขฯ ละครับ?”

กุดกึก “ผมคิดว่าทางอังกฤษคงยังถือว่า พวกเขาคือคนร้ายเช่นข้าศึกกับเขาอยู่กระมัง แต่ก็โผล่เท่านั้น.”

พล.ท.หลวงชาติบริรักษ์ เสนาธิการกองทัพสยาม เป็นผู้สนับสนุนชาวไทยของข้าพเจ้า ส่วนกุดกึกก็คนที่มี เทบคึกวิชาเข้าประเทศด้วยแล้ว (อ่านต่อหน้า ๓๖)

การเก็บของมหรพัย

โดยชื่อ

สลาทอลสินนิเทศ

อาจมีไฮด...

ดูกรางวัลตลอดเวลา 3 ปี

பி.வ.த.!

โซคมหาศาล ๕๐๐,๐๐๐ บาท

จะเป็นของท่าน

ในโอกาสที่ สำนักพิมพ์คลังวิทยา

เปิดสาขาใหม่อีกแห่งหนึ่ง ณ ตึกเลขที่ ๕๕-๕๕,๓๐ นาคเกษม พระนคร ได้จัดบริการต้อนรับแก่ผู้มาอุปการะคุณคือ ๑. จำหน่ายหนังสือราคาถูกพิเศษ ๒. แดงสลากกินแบ่งรัฐบาลแก่ผู้ซื้อหนังสือตั้งแต่ ๕ เล่มขึ้นไป ๓. แจกหนังสือเรื่อง วันดี-คืนดี ของ พ.ต. บัณฑิต ให้แก่กักตันทันที ๕๔๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๔๘๘ เป็นต้นไป

รายการหนังสือราคาถูกพิเศษ

รายชื่อ		ผู้แต่ง		ราคาเดิม ราคาพิเศษ	
		บาท	บาท		
ชุดของ สมเด็จพระมหาธีรราชานุภาพ					
๑. นิตยสารมงคล	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๓๕	๒๕		
๒. สารนิพนธ์ ๑-๔	เล่มละ	๓๐	๒๕		
๓. รัชชประสาของขุนพรหม	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๒๕	๒๐		
๔. ความทรงจำ	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๒๕	๒๐		
๕. ตำนานพุทธเจดีย์	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๓๐	๒๕		
๖. นวสารคดี	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๐		
๗. เทพนิยาย	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๐		
๘. ขุมทรัพย์นิพนธ์	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๐		
ชุดของ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (น.ม.ส.)					
๑. นิตยสาร น.ม.ส.	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๓๕	๒๕		
๑๐. สิวราชสมบัติ	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๒๕	๒๐		
๑๑. นารัทธวงศ์ไทย	(พิมพ์ครั้งแรก)	๒๕	๑๕		
ชุดของ เสฐียรโกเศศ					
๑๒. วรรณกรรมของเสฐียรโกเศศ	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๓๐	๒๐		
๑๓. แหม่มอินโกลนัยโบราณ	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๒๕	๑๕		
ชุดของ สวามิ สัตยานนทบุรี					
๑๔. มุขพระคณาธิ	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๑๗	๑๕		
๑๕. ปมด้อย	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๑๒	๑๐		
๑๖. ศาสดาโกลนสิทธิ์	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๑๒	๑๐		
๑๗. สลักการโลวี่	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๒๐	๑๖		
๑๘. ปรัชญา	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๒๐	๑๖		
๑๙. ปรัชญาโยนิยะ	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๒๖	๒๐		
ชุดของ "สาวงาม"					
๒๐. ตำนานของเทพพรหมองค์เดิม ๑	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๓๐	๒๕		
๒๑. ตำนานของเทพพรหมองค์เดิม ๒-๔	เล่มละ	๓๐	๒๕		
๒๒. ละครที่ได้นั้น	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๓๐	๒๐		
๒๓. เทวอันเคี้ยว	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๓๐	๒๕		
๒๔. เขื่อนไทยธานี	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๓๐	๒๕		
ชุดของ สัจจ พัดไธทั					
๒๕. เรือขอมโบก	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๐		
๒๖. เรืองของเอเซีย (๓ เล่มจบ)	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๔๐	๒๐		
๒๗. วัชรนิพนธ์	(พิมพ์ครั้งแรก)	๒๐	๑๒		
๒๘. ความรักในนครวัง	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๑๕		
ชุดของ ไร่ขวัญนั้น					
๒๙. เลคตินในการแต่งงาน	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๒๕	๒๐		
๓๐. เลคตินในการแต่งตัวเครื่อง	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๕		
๓๑. มุขพระคณาธิ	(พิมพ์ครั้งแรก)	๒๕	๑๕		
ชุดของ ภิกขุ บุญधानันท์					
๓๒. ขุมทรัพย์โลก เล่ม ๑	(พิมพ์ครั้งที่ ๑)	๒๐	๑๗		
๓๓. ขุมทรัพย์โลก เล่ม ๒	(พิมพ์ครั้งแรก)	๒๐	๑๗		
๓๔. ทวงวิทย์	(พิมพ์ครั้งแรก)	๒๐	๑๗		
ชุดของ พันธุ์ ปัน มุกกนิษฐ์					
๓๕. พุทธวิจิตรนิพนธ์ (ฉบับสมบูรณ์)	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๒๐	๑๗		
๓๖. กลวิธีกลศึก	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๒๐	๑๗		
๓๗. ปันวิกรม	(พิมพ์ครั้งแรก)	๒๐	๑๗		
ชุดของ สัมกร บัววาฬ					
๓๘. วิชยาเศรษฐีในพระนครโบราณ	(พิมพ์ครั้งแรก)	๑๕	๒๕		
๓๙. จิตวิญญาณและการให้พรพรพรพรพรพร	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๐		
ชุดสารคดีต่าง ๆ					
๔๐. พระมหังกร				อุดมบุญ ธิกุลิก	๒๐
๔๑. ขุมทรัพย์นิพนธ์				สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ	๒๐
๔๒. เมืองของวิทย์				ดร. อมาตย์	๓๐
๔๓. โลกในหนองนา				พ.อ. ทองแดงศิริวิทย์	๒๕
๔๔. นป.เล่น				พลเอกกรม พรมโย	๒๕
๔๕. กรมขุนกนิษฐ				ขุนทดโรดิก	๒๕
๔๖. ความรู้ทางพฤกษ				คณะวิทยศาสตร์เกษตรศาสตร์	๓๐
๔๗. สันนิบาต				ดร. บัญชา นันทนวิทย์	๒๕
๔๘. ปรัชญาของพระคณาธิ				ศรีวิชัย	๓๐
๔๙. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				ศรีวิชัย	๓๐
๕๐. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๑. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๒. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๓. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๔. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๕. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๖. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๗. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๘. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๕๙. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๐. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๑. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๒. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๓. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๔. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๕. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๖. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๗. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๘. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๖๙. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๐. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๑. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๒. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๓. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๔. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๕. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๖. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๗. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๘. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๗๙. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๐. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๑. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๒. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๓. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๔. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๕. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๖. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๗. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๘. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๘๙. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๐. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๑. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๒. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๓. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๔. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๕. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๖. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๗. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๘. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๙๙. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐
๑๐๐. ศิราภรณ์ของพระคณาธิ				๒๐-๒๕	๓๐

โอกาสก็เป็นของท่านแล้ว โปรดย่ำพละก

[illegible]

สำนักพิมพ์คลังวิทยา ลำบา ๕๕-๕๙,๓๖๐ นครเขษม พระนคร

บุกวิชชัชชกร

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๕

ถึงเพียงนั้น เขาก็ย้ายในมหาวิทยาลัยชั้นสูง. และใช้เวลาย้ายเป็นเวลาพักผ่อนเล็กน้อย.

เก้าอี้หลังงานนั้นเมื่ออายุได้ ๒๖ ปี เขาก็ผ่านอุปสรรคครั้งสำคัญ ในชีวิตไปได้อย่างงดงาม เขาได้เริ่มจากมหาวิทยาลัยชั้นสูงได้รับปริญญาเอ็ม.ก. โภทียุทธศาสตร์จากงานโทรเลขทันที. เขาเริ่มอนาคตของชีวิตใหม่ ด้วยการไปรับตำแหน่งผู้ช่วยศิษย์แพทย์ ของนิตยสาร. ซึ่งเป็นผู้ที่ว่าวและมือชื่อเสียงของยุคนั้นคนหนึ่ง.

อีกไม่กี่ปีต่อมา โภทียุทธศาสตร์ได้เดินทางไปต่างประเทศเพื่อเขียนบทความไปทั่วทั้งโลก เมื่อกลับคืนมาสู่มาตุภูมิอีกครั้งนั้น เขาก็ได้เข้าพิธีสมรสกับพี่สาวของเขาเมื่อเริ่มชีวิตใหม่. นั่นเอง. คือการสมรสที่แต่งงานกับพี่สาวของเขา. โภทียุทธศาสตร์คิดว่าให้รู้เรื่องอย่างงั้นแหละ. เขาได้เขียนบทความเกี่ยวกับ น. โส. ฮอว์สัน เมื่ออายุได้สี่สิบสี่. ด้านหลังครึ่งหลังที่พูดของเขา คืองานแห่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกัน. เนื่องจากเขาเป็นบุคคล ที่มีความก้าวหน้าของประเทศในด้านวัตถุ จึงได้ถือร่วมและประกอบงานอันเป็นภาระและประโยชน์อันมากมาย. ซึ่งเป็นผลที่อันดีต่อใจ ให้มีความนิยมชมชอบจากประชาชนชาวต่างชาติไปทุกที่ จนในที่สุด. เขาก็ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน อย่างพร้อมเพรียง ให้ทำงานในฐานะและตำแหน่งขั้นสูงสุดของประเภท... คือการเป็นประธานาธิบดีของสหประชาชาติ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๕.

รัสเซลลิน โภทียุทธศาสตร์. ได้รับเกียรติยกย่องว่าเป็นผู้สละบุรุษ ที่เพียงพร้อมไปด้วยมารยาท อันดีเยี่ยมคนหนึ่ง. เขาชอบแต่งตัวหรูหราสวยงามอยู่เสมอ มีปรากฏการณ์ในงานสังคมต่างๆ ให้ผู้สนใจงานและนักข่าวและการเดินทางใดๆ ถูกหมกในทางการเมืองของเขาให้รู้เรื่องแง่ร้าย คายคาว. มีกระทั่งปรารถนา และเปลี่ยนแปลง ไปตามสถานการณ์ของประเทศและของโลกเป็นใหญ่ หมายข้างนี้เขาได้ถูกประ-

นามว่า เป็นพวก "ซ้ายจัด" หรือไม่มีพวก "หัวแก่หัวคร่ำ" เมื่อเขารับตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของชาติ เขาได้ให้คำมั่นสัญญาแก่ประชาชนเพื่อร่วมชาติของเขาในแง่ "อำนาจ, การขนส่งสาธารณะ" ไว้อย่างแข็งแรง แต่ก็หันเหมาใหม่โดยเรื่อง "การปฏิรูปทางการเมือง หรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม" แต่ประการใดเลย.

อย่างไรก็ตาม โภทียุทธศาสตร์. ก็ได้แสดงออกแล้วว่า เขาเป็นชนชั้นชนในลักษณะหนึ่ง. และสนับสนุนวิถีการใดก็ตามที่มาจากประเทศกลุ่ม "แดง" นั้น. ครกกันข้าม ท้าของเขาลดลงเนื่องมาจากอเมริกาอย่างเอ็กเซ. และไม่ได้แสดงความมุ่งหวังไว้ว่า ในตลอดระยะสมัย การเป็นประธานาธิบดีที่ยาวหน้าของเขา. เขาจะพยายามสร้างสาธารณรัฐประชาธิปไตย "ดินแดนแห่งอนาคต" ซึ่งมีเนื้อที่กว่าสามล้านตารางไมล์ และมีพลเมืองร่วม ๔๔ ล้านคน. ให้ทั่วหน้าตามรอบประเทศอเมริกาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้.

ในงานรัฐพิธีประกาศ สถาปนา. โภทียุทธศาสตร์ เป็นประธานาธิบดี วันนั้น. วิษวดี นิกสันรองประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา ได้ประกาศรับรองว่า "รัฐบาลของประเทศบราซิลชุดนี้ เป็นรัฐบาลชุดที่ดีที่สุดในด้านนี้. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นเหลือเกินว่า ประเทศบราซิลกำลังเผชิญบรรณแห่งศักราชของความก้าวหน้า อย่างที่ไม่มีประเทศใดในซีกโลกนี้ จะทำได้เหมือนกัน ด้วยวิธีการที่ยืดหยุ่นและสมบูรณ์" ประกาศในงานมหากษณะของประเทศและกรมนี้ที่สามารพเพิ่มพูนด้วยการเสด็จละเล่นนี้ บราซิลจะเจริญรุ่งเรืองต่อไปอย่างแน่นอน !"

เวียง รมณีย์.

ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๐

เย็นนั้นแน่นอนได้ว่าโสมคน ยังไม่มีโอกาสชกกับนักมวยต่างประเทศ แม้แต่คนเคยในเวลานี้.

เพื่อไม่ให้แฟนเสียความตั้งใจทางผู้จัดรายการแข่งขันชกมวย วันตำรวจได้ตกลงให้โสมคนจัดการแข่งขันเป็นมวยสากล รุ่นฟลายเวทของเวทีราชดำเนิน ซึ่งอยู่รอบ นกพล ครองตำแหน่งอยู่ในเวลานั้น เป็นชื่อนี้วันทั้ง ๑๕ ตุลาคมนี้แหละตามตำแหน่งแชมป์รุ่นนี้ ในชกกับก๊วยต๋องตามเดิม ทว่าออกไปเป็นชกอื่นแทน.

"นายเซ็น"

งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๓๑

ข้าพเจ้า บุคคลทั้งสองนี้ ได้รวมคณะทุกใต้ดินไปกับคนกรีก ซันนาม และนั่งรวมอยู่ในกลุ่มของเรวกรือ ได้เล่าถึงการผจญภัย ในการเดินทางออกไปนอกประเทศครั้งนั้น ให้ข้าพเจ้าฟังว่าต้องเสี่ยงการพนันมากทีเดียว

คุณลุงของข้าพเจ้ากระซิบบอกข้าพเจ้าว่า "ถ้าผู้ชนะผู้หนึ่งละ มีเนื้อเอาคืนแล้ว เล่นเกมครั้งถัดไปก็ให้ชนะ"

ข้าพเจ้า "ผมขอขอบคุณอาจารย์ (หมายถึงลุงข้าพเจ้าครับ) มาก ที่กรุณาบอกผม แต่ผมจะรักดีและอยู่แล้ว เหลือเกิน..."

การสนทนาของเรวกรือ เมื่อ นายปรี๊ด "รู๊" พนมยงค์ นายพลคาๆ "ฟูเล" และพลท.สันก ไซอากรัย "เจป้า" กับนายทหารอังกฤษสองคนลงมาจากชั้นบน แล้วเดินมาไปยังกลุ่มพวกเราที่คุยกันอยู่ "รู๊" แนะนำให้ พ.อ.ศักดิ์และ พ.ท.ฮ้อยบูร์กกับข้าพเจ้า และบอกว่า ข้าพเจ้านั้นแหละคือขุนนางเลว โทษในในประเทศจะต่อไปเป็นนายทหารที่ตกประจ่ากองบัญชาการของสงครามมืกรกับคน. พ.ท. เก็ค ซึ่งมีปัญหามะเร็งที่ลิ้นว่า "เอ็กเตอร์" ขอกับพวกเราว่า

เขาคิดจะต้องเดินทางจากเมืองมืกร-ควาส์ในเอเชีย โดยเครื่องบินทะเลมาถึงสองเที่ยว เขื่อนรวมใกล้ถ้ำในอาวไทย เพราะไม่เห็นสัญญาณพวกเราที่ไปคอยรับอยู่ จึงกลับบินกลับไป แล้วมาอีกเป็นครั้งๆ จึงลงมาที่เรือรบอยู่ใกล้เจลิบในเย็นวันรุ่งขึ้น

การดำเนินงานของขุนนางเลวเรวกรือโดยภายในประเทศ ภายใต้การอำนวยการของ นายปรี๊ด "รู๊" พนมยงค์ในขณะนั้น เราได้แบ่งงานการคิดที่เป็นสองสับ คือ สายอเมริกันกับสายอังกฤษ อันที่จริงประเทศไทยนั้น ตามข้อคิดของฝ่ายผู้สนับสนุนมิกรได้แบ่งให้อยู่ในกองบัญชาการของกองทัพอังกฤษ ซึ่งมี พล.ร.อ. พลเอก หลุยส์เมย์เคตเป็นแม่ทัพ และกำลังบัญชาการ อยู่ที่เมืองแกล็กเคอเรลลังกา แต่ในกองบัญชาการนั้นเอง ฝ่ายอเมริกันก็ได้ส่งนายใต้ดินคือ อ.ส.ร. ของเขามาร่วมด้วย หน่วยอ.ส.ร. ของอเมริกัน ได้ส่งนายทหารอเมริกัน ๓ คน ลอยเข้ามาในประเทศไทย โดยมี พล.ร.อ. ลอยเมอร์ ซึ่งอีกาเป็นหมอสอนศาสนาอยู่ ที่ซึ่งใหม่ เป็นหัวหน้า กับมีนายทหารอเมริกันชื่อเวสเตอร์ ซึ่งเคยเป็นเพื่อนกับข้าพเจ้า เทพา เมื่อสองสัปดาห์ ส่วนคนที่ ๓ คือชื่อเอ็ดวาร์ด แมคโดนแนล ซึ่งต่อมาได้เป็นบรรณธิการ นสพ. บางกอกโพสต์ นายทหารอเมริกันพวกนั้นเขาได้ตกอยู่ "รู๊" ซึ่งใกล้ชิดก่อนหน้ากับนายทหารอังกฤษ สองคนนี้จะเข้ามาเลือก ข้าพเจ้าได้ทราบว่า "รู๊" เสนาสนายทหารอเมริกันพวกนั้นชอบไว้ที่ขานแล้วไว้ ซึ่งอยู่ ใกล้ๆ กับทำเนียบข้าพเจ้าในเอง.

ถึงเย็นวันรุ่งขึ้น อ.ส.ร. ของอเมริกันและหน่วยอ.ส.ร.ของอังกฤษ ต่างดำเนินการของเหมือนกัน คือจะเล่นแข่งกันขึ้นเมื่อเป็นงานนี้ถึงประเทศไทยนี้แล้ว. ฝ่าย ขุนนางเลวเรวกรือของอเมริกาได้พาตัวทั้งสองคน. เขามารับขึ้นจากเครื่องบินลงไว้กับคนกลุ่มใหญ่ที่รอรับ แล้วนำตัวไปขึ้นรถที่รอรับไว้ที่หน้าประตูบ้านของเรวกรือ เป็นเพื่อนที่ต้อนรับกัน. แต่ต้องใจว่านายพลลอร์ เมื่อขึ้นรถและเข้าไปถึงบ้านการเลือกบุคคลสำหรับตัวคือผู้สนับสนุนมิกรคือจางาโร เป็นที่พอใจ. จึงต้องไปหาเอ็ดวาร์ดแมคโดนแนลและรู๊ และอื่นๆ (อ่านต่อหน้า ๓๒)

ต่อจากหน้า ๑๗

แสดงว่าเขาคิดถึงหล่อนอยู่ตลอดเวลา."

“โอ๊ย, อหะระแตก ฉันเองไม่เคย
สงสัยในเขื่อน” วลัยพรว่า “ก็วันที่
เธอถูกแฟนกระชากแขนนะ เห็นเขาว่า

เกือบฉลุยไม่ใช้รึ ที่ช่วยไว้? เกือบ
ฉลุยไม่ใช้รึ ที่คัดเลือกให้ แล้วพาตัว
ส่งโรงพยาบาล. เธอเน่มีอคตคติ อคติ

การฉกเขาเสียข้างเอะฉัตร ขยี้
เขาแต่ครึ่งครกในการท่งหัวเป็นกลาง
บ้างขยี้ไปนั้เลย สู้กับเขา หรือ
บิดเบิ้ลด้วยเขาว่า " "

“หมายความว่า เธอเองเป็นฝ่าย
สละหนีไปแล้ว?” ข้าพเจ้าตั้งกระทู้

วลัยพรพยักหน้า “อ้อ, แน่ละ
ฉันเป็นผัวคนยาก.”

“แล้วเธอจะรักษาความเที่ยงตรง
ในการเสนอข่าว โดยไม่มีความโอน
เอียงได้อย่างไร?”

วลัยพร ไทพ่องกิ่งพันธ์ ขอบใจ

“ฉันไม่เคยพยายาม คุมตา, ถ้าบรรดา
วิธีการเขาไม่ชอบข้าว หรือเรื่องของฉัน
ก็โยนมันลงทะเลดีกว่า” หรือมอบหน้า
ใหม่ให้ฉันทำ.”

“ฉันเองทำอย่างนั้นไม่ได้” จ้าพ
เจ้าบอก “ฉันเวลานายรศการกรมมรใน
โรงงานที่ถูกขืนหรือบ้านฉัน ฉันพอจะ
มองเห็นตัวจักรที่สัพพัญญูใช้เขาเป็น
เครื่องมือ เพื่อแสวงหาอณาโกศล
คนไม่รัก ฉันเห็นอะไรมากเกินไปได้
ในสัพพัญญู และในโรงงาน ลัทธิ...”

“งั้นก็หันเข้าหาทางบริษัท และ
พวกนายทุน เพราะเห็นว่าเขามีอุดม
คติ อุดมการณ์ของเขามีเมื่อนั้น....
เป็นอุดมคติ และอุดมการณ์ที่หลัก
ประกันมั่นคงเสียด้วย เพราะเป็นฝ่าย
พระเจ้าเงินตรา ชดเชยที่สหพันธ์เป็นแต่
เพียงฝ่ายแรงงาน.”

“ฉันนิยมชมชอบกับพวกนี้ไม่ได้เหมือนกัน”
ข้าพเจ้าว่า “มองเห็นการดำเนินงานที่ไร้เสลา
เขาตั้งใจไม่เสียทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วก็ชกชกกัน

ว่าเป็นกำลัง และสมองของประเทศ เราไม่
ความเคียดแค้นที่จะเผชิญกับปัญหาเหล่านี้แล้ว
เราขออาจลงมือช่วยกัน แล้วก็ไม่มีความพอที่จะ
สำคัญถึงภาวะที่เปลี่ยนแปลงไป และปรับตัวให้
เข้ากับยุคสมัยได้ ขอบที่จะให้รางวัลต่างๆ ไม่
แน่นอนในสักอย่างเดียว อ้อ, ฉันเห็นด้วยกับคน
พวกนี้ไม่ได้ วัลย์พร...”

“คุณวิ” หลอดลมก็เริ่มเมื่อย ๆ
“เออเนะป่าวรดนားเนี่ยเนี่ยบวชของโง่
นักข่าว, คดีวิ, ชุมมการณของเธอยุ้ย
ที่สัตว์ บุกตีรวม และ เกียรติยศ
แล้ว...แล้วสัตว์อีก ไม่ต้องการคำ
สรรเสริญเยินยอจากใคร. ไม่มีการ
ข้อใจ ใจจากฝ่ายไหน เกียรติยศ และ
เป็นกลางตลอดไป ลืมเกื่อนฉาบ เลีย
คิดว่า คดีวิ.”

ข้าพเจ้าไม่ตอบว่าอะไร เพราะ
ตัวข้าพเจ้าล้มหลอนไม่ได้.

ໄທ-ສັປຕາບໍ

กำลังฉาย วันน

ใต้เครื่องทำความเย็นแบบทันสมัย โทร. 22535

របៀបដំណើរការ របស់ក្រុមហ៊ុន

ภาพยนตร์เยอรมัน บริษัทโคลัมเบีย จำกัด
บรรยายอังกฤษในฟิล์ม แสดงโดยดารเยอรมันล้วน

THE LAST ACT

DER LETZTE AKT

• ปีใดแยกชุดที่ตรงกับข้อใดต่อไปนี้ ชีตเล่อง กำแพงเมืองจีน สหราชอาณาจักร ๒๐๐๖
 กรณีย์ ประเทศรณรงค์แยกเขตแดนจีน ๒๐๐๖ ๒๐๐๖ ๒๐๐๖ ๒๐๐๖ !

ต่อจากหน้า ๓๓

สำหรับทางบ้านอังกฤษ ซึ่งนับว่ามีกรรมสำคัญมากอยู่ และระบอบที่ดำเนินมาอย่างระบอบคณะราษฎรนั้นพิเศษนั้น บรรดาหัวหน้าที่ไทยทั้งหลายก็ รัฐ, พลเอกเจ้าฟ้า จึงเลือกคุณกิระก ขันนาม เป็นผู้ดำเนินงานไทยนี้ คุณกิระก คณบดี เข็นเลขา นุการ ส่วนทางด้านอเมริกันนั้น ก็เหมือนระบอบคณะราษฎร เป็นเจ้าหน้าที่คัดเลือกภายในประเทศ ส่วนฝ่ายของพระบาท พ.อ.ท. ทวี จุลละทรัพย์ (ขณะนั้นเป็น น.ท.) ผู้มีชื่อในระบอบ "คึกก" กับ พล.ร. เอกศักดิ์ ประพันธ์อิน (ขณะนั้นเป็น พ.ท.) ได้เดินทางไปอยู่ประจำอยู่ กับหน่วย อ.ร.ร. ที่นั่นแล้ว ทางด้านอังกฤษ ข้าพเจ้าได้ขอร้องหมาย ให้ไปกระทำหน้าที่ด้านบาททหารที่กองประจำตัวที่เกาะลังกา ตามที่ทราบกันอยู่แล้ว.

เรือลอสโซ่ใช้เป็นที่ประชุม

ชุมของขบวนการเสรีไทย กับขบวนการกองทัพอังกฤษ คงใช้ร่วมกันไปมากแล้ว ข้าพเจ้าและข้าพเจ้าฝ่ายอเมริกา คงได้มาประชุมกัน เราผ่านกันเรือหลายลำที่แล่นสวนมา แต่ก็ไม่เห็นเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น พวกเราไม่มีใครสนใจที่จะดูวิถีที่ขบวนนี้ กำลังไหนแล้ว เพราะมุ่งอยู่แต่กับการงานของเรา ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นความตายของชาติ ประมาณสักหนึ่งชั่วโมงเห็นจะได้ เรือก็กลับแล่นลงมาถึงได้ กลับสู่ท่าเทียบที่ข้าง ลมในแม่น้ำเจ้าพระยา ในตอนกลางคืนนั้น พักมาอยู่ข้างอ่าว ขุนสาย แต่ใจเราคงพองพองไปเสียกับขบวนการภาคกลางเอาไว้ เมื่อใกล้รุ่งแจ้งเห็นปากคลองหลวงสุกขาสาย คุณกิระก ขันนามเริ่มขึ้นมาอย่างใจไม่ทราบดี พุกกับข้าพเจ้ามา ๆ พู โขยีน กันสองคนว่า.

"คุณเนตร.คุณจ๋อไปปฏิบัติงานเพื่อ

ชาติบ้านเมืองความนี้ นมขมมอบพระ

เครื่องล้างสำนวนป้อมกันไปด้วยองค์

หนึ่ง หัวหัวคุณคนจะไม่เรียก พระ

องค์หนึ่งหมกหมัก" พุกพาดกุดกิระก

"ทุดใต้ดิน" ขันนาม ก็ตอบกลับ

สลับปากออก ปลกพระขุนแผนเลี่ยม

ทองคางก้นขึ้นขึ้นให้ข้าพเจ้า.

ข้าพเจ้าพองมือให้ คุณกิระก ขัน

นาม เพื่อแสดงความรักขอมพระคุณท่าน

ผู้เป็นเช่นนั้นมาก แล้วจึงพระมาใส่ไว้

ในกระเป๋าสี ข้าพเจ้าก็ว่า แม้

การเดินทางไปนอกประเทศความนี้ ะ

ไปคนเดียว แต่ข้าพเจ้าขอพระพวงคุณ

ของสมเด็จพระสันตปาปาพวงแก้ว ก็คง

ระพิกขันธ์รักษา ให้ข้าพเจ้าปลอกขันธ์

เป็นแทน

ในที่สุด เรือลอสโซ่ก็เข้าเทียบแ

ของคลองหลวงสุกขาสาย ณที่แห่งที่

เราลงเรือเมื่อออกหัวที่พวกเราขอ

กันลงเรือข้าง ข้าพเจ้าไปขึ้นท่า

เทียบท่าข้าง แล้วก็แยกกันกลับ.

ระหว่างนั้นรวมกันก็เพื่อ

กันข้าม พ.ท. สนิท โขธาภักย์ รอง

แม่ทัพใหญ่ ก็กระซิบกับข้าพเจ้า

ว่า "เนตร ล้อมขบวนตัวออกก็ทาง

ไปโยนเคียว พร้อมกับพวกนายทหารอ

กฤษณะคนนั้น ซึ่งเขาเดินทางกลับใน

๒-๓ วันนั้น ส่วนนายเรืออีก อี

ะบอกให้ทราบในภายหลัง"

ข้าพเจ้าตอบกลับว่า "ครับ"

วันวันนั้น ข้าพเจ้าได้มี

โอกาสไปเยี่ยม พ.อ. เท็ก "เอ็ดเคอร์"

และ พ.ท. ฮ็อบบี้ ซึ่งเราเอาไปพล

ซ้อนไว้ที่กองทางบ้านเหนือ ภายใ

เรือนสีขาว ท่านผู้บัญชาการ

ว่า ในระหว่างสงคราม รัฐบาลไทย

สวักถ่ายกันกับ "ชนชาติศัตรู" ี

ในบริเวณวังเรือนสีขาวดูเหมือนกัน

แต่ก็ทักนายทหารอังกฤษทั้งสอง

ไปซ่อนอยู่คนละแห่ง การที่กอง

ทำเช่นนั้นก็เพราะกลัวพลหลังไปถูก

ทหารญี่ปุ่นจับได้ เราจะได้มีข้ออ้าง

ว่า

ว่า

ว่า

ว่า

ฝรั่งเศสคนนั้น "ชนชาติศัตรู" ที่

เราเข้ามาควบคุมไว้.

เมื่อข้าพเจ้าเข้าไปในกองหลังนั้น

ก็พบกับพวกเสรีไทยจากภายนอก

เทศหลายคน ที่นายพลคาทูล อก

เกษรรับสั่งมานั้น ก็กำลังถามวัก

ค้อยกับขบวนจากกอง ๑๓๒ ที่

อินเคีย อยู่ภายในกันเอง คร. ป่วย

อังกฤษ (เวลานั้นทางอังกฤษเลือก

ยกลให้ขึ้น ร.อ. แล้ว) และคนอื่น ๆ อยู่

ที่นั่นด้วย.

ข้าพเจ้าได้ถาม คร. ป่วยว่า "คุณ

กฤษณะเดินทางกลับไปอินเคีย

กับ พ.อ. เท็กไหม?"

คร. ป่วย "คุณหลวงอยู่

ญาติใหม่ไปพร้อมคุณไฉนแล้ว แต่

ท่านบอกว่า ระหว่างที่ผมไม่อยู่

ก็เกิดความขัดแย้งหลาย ๆ ท่าน

ก็คิดว่าประวัติศาสตร์หนึ่งก็รู้ของท่าน

คาลาย ๆ ผม สิ่งซึ่งทั้งสองในสัน

นิคมแทนด้วยตัวเรา"

ข้าพเจ้า "ผมคิดว่าผมก็ควรจะ

ไปเยี่ยมเพื่อนเดินทางไปโยนเคียว

ว่า การเดินทางไปโยนเคียวนี้ คุณ, พ.อ.

เท็ก, พ.ท. ฮ็อบบี้ และผมรวม ๔ คน

ไปไหม?"

คร. ป่วย "ถูกแล้ว เราจะไป

๔ คนเท่านั้น"

ข้าพเจ้า "คุณทราบไหมว่า เรา

จะออกเดินทางเมื่อไร?"

คร. ป่วย "ผมคิดว่าผมจะขึ้น

ในวันสองวันข้างหน้า เวลาที่

คือที่ทางในเรือแล้วเรื่องอื่นก็

รับ ถ้าฉันมีความจำเป็น"

รัฐสภา คร. ป่วย ซึ่งการ

มากก็จะไปกันออกนอกประเทศ

ครั้งหนึ่ง เพราะเราไม่มีโอกาสให้

ไปรายงานเหตุการณ์ ภายในประเทศ

ไทย ให้ทางอังกฤษทราบโดย

สำหรับข้าพเจ้า ก็ฉันมีความ

ว่า

ว่า

ว่า

ว่า

ว่า

ไทย-ลอสโซ่

เพราะได้เพื่อนคนไทย ซึ่งเราไปรักษา

หรืออีกในยามที่ขึ้นขึ้น.

คร. ป่วยข้าพเจ้าไปพบ พ.อ. เท็กและ พ.ท.

ฮ็อบบี้ ซึ่งอยู่ในกองหลังข้าพเจ้าใน

ขณะที่เรือจะระดมกำลังแล้ว ใกล้กับ

ค่ายของ เรือลอสโซ่ในคืนวันอยู่

คร. คิดต่อถึงพวกเรือไทยที่

เป็นที่ทราบกันดีว่า ขณะนั้นในกรุงเทพ มีทหาร

อยู่ในกรุงเทพด้านเหนือ

ของญี่ปุ่นโดยมี ข้าพเจ้า

ที่กองหน้ารบทางเรือ และ

คนๆ นั้น โดยได้ทำการ

ซึ่งจับตัวเรือลอสโซ่ไว้

ข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าเรือลอสโซ่จะ

ลี้ภัย เพราะเราคิดว่าเรือลอสโซ่

ไป ก็ฉันมีโอกาสนี้

ว่าเรือลอสโซ่จะ

วัน พอยบรีดี "เรือ" พอยบรีดี

จึงให้จัดการส่งกลับ

รับการรักษาพยาบาล ข้าพเจ้า

ลี้ภัยของเรือลอสโซ่

พ.อ. เท็ก กับ พ.ท. ฮ็อบบี้

อย่างมาก ต้องออก

ทางสายนี้ผมเลือก

เพราะขณะนั้น

ก็ คืออยู่ใน

เขาออกกับข้าพเจ้าว่า

เช่นสักก็เคย

แน่.

ข้าพเจ้าได้สนทนา

สุของนายทหารอังกฤษ

สักก็

เมื่อออกทางเรือ

ข้าพเจ้าก็

ก็

พอยบรีดี

แม่ทัพใหญ่

ที่ทำงานของท่าน

กันดีกว่า-

"เนตร ล้อมพอ

กำลังอยาก

ท่านขอ

ลือต่อไปว่า "ทาง

ลงมาแล้ว

รับในคืน

ลือไปก็ว่า (อ่านต่อหน้า ๓๔)

मा ७

നട

“เวลานี้ยังไม่มี” เปรมทาทาง
ออก “แต่ฉันรัก”
“เอ็งจะไปเอามาจากไหนวะ สัก
สิ่งขี้กบก็ขี้หรือ?”

“คนไปพบญาติของพ่อ.” เปรม
บ่นเรื่อง “เมื่อวานคืนไปหมดทางมัน
เลื้อยเข้าตรงตม่นมาทางเกิดแตกขึ้น
ฉันก็เข้าไปช่วย เขาทำงงงงงงงงงง
จนว่าลูกเรอฉันก็ไล่ให้ทิ้ง. เขาก็บอก
พ่อเป็นญาติทาง ๆ กับเขา. บ๊วย
บุญคุณต่อพ่อเขา. เขาว่าพ่อกับแม่
ถูกยิงตาย แล้วนางของฉันก็แก่แล้ว
รับเอาไป เขาก็เลยสงสัย จะช่วย
ไม่ให้ ๕๐ ไร่”

นายเมฆของหน้าเปรม ทาทาง
เริ่มสนใจจนเล็กน้อย แต่ก็ยังไม่
เชื่อตนเอง
“มีหรือว่า อยู่ ๆ จะซื้อเอา
ถึง ๕๐ ไร่. มันจะมากไปแล้วไต่เปรม.
นี่เจ้าพ่อเขาแม่ก็โธม มาเขามันจะ
อยู่ยากนัก.”
“วัง ๆ นวล. ฉันมีเงินซื้อได้
วัง ๆ. ถ้ายังไม่เชื่ออีกก็บอก.”
นายเมฆสั่นศีรษะ
“ข้าไม่เชื่อ. สักเรื่องเห็นอะไร
บอก ข้าไปเสียในเรื่องพ่อเรื่องแม่ให้
เกินไปนัก. เป็นข้าอันหลังไปมันจะ

แน่ใหญ่. อยู่กับฉันแหละ. งาน
สัปดาห์หรือมันก็ไม่เลวหรอก. เลี้ยง
หมาเมียก่น้อย เท่านั้น.”

เปรมอาศัยจำวนบนเรือหนึ่งแล้วก็ซื้อตัว
ไปตลาดก็ไปเจอเพื่อนกับแม่ และพี่สาว
ของแม่กับพี่สาวก็มาเจอเขา. เขา
เจอว่ากรุดกับแม่ของแม่. ไม่มีอะไร
เพราะไม่มีทาง จะทำให้บุญบุญเข้าได้
เขาจึงหนีเพื่อหนีเขาได้อย่างมาก. เปรม
เดินไปตามทางเดินของออกถนนใหญ่
เขาก็ไปเจอแม่ของกับแม่. ทานนางแม่กับ
ตัวเขาอยู่ไหน. เขาของบ้านเรอให้
แล้วก็ได้ตามตัวของเขาไปเจอเคสหรือ
จากกับที่อยู่อันหนึ่ง. กับพี่สาว
มาให้เงินหนึ่ง. เปรมขอเงินหลายข้อ
กับพี่สาว

“พี่สาวมาหาหรือยัง?”
“เรียบร้อยแล้ว” เปรมคอย “ลุง
เมฆแก่เลยมาหลายข้อ. มันจะอะไร
ฉันทำอย่างไร” เขาหนีไปทางนางแม่
“ก็ยกให้กับพี่สาว. เอ็งก็
มา” นางแม่พูดพลางยกมือขึ้น
เพ่ง.
เปรมหัวเราะ. เดินเข้าไปหา
พูดว่า
“ให้ฉันช่วยดีกว่า. ข้าให้
ท่วมตัวแล้ว.”
นางแม่ ขอมให้ไปเปรมคำ
แต่ก็ยกให้. ตัวของแม่ไปกับพี่สาว
นางแม่ขึ้นแล้วก็ถามว่า
“เอาไหมล่ะ, มาช่วยกันทำนา?”

“นั่นคนมาหาอีกอย่างทุกเรื่อง
นา” เปรมสานเรื่องกันที่ “ฉัน
อย่าลืมนะ.”
“ว่าใน?” นางแม่สวนขึ้น
ก็. สักหน่อยออกมากไป.
“ฉันอยากได้นา. ไร่หรือ ๕๐
ไร่.”
“ซื้อ! ซื้อเงินหรือ?”
เปรมเล่าเรื่องญาติของแม่ให้
ฟังอย่างที่ได้เล่าให้นางแม่. พี่สาว
ก็. เขาเดินมาว่า
“มันขี้เลื่อยเหลือเกิน. เหมือน
ถูกตัดเคสหรือยังแหละ. ฉันก็ไม่
มีเงิน. ถ้าข้าช่วยฉันซื้อก็. ฉันจะไม่
ลืมบุญคุณเลย.”

นางแม่เห็นเรื่อง ทาทาซื้อ
ไม่ซื้อ. แล้วก็พูดว่า
“ก็มาก. เขาจะขาย แต่มีเพียง
๓๐ ไร่.”
“ลุงแม่จะขายแม่ อยู่ก็กับ
ข้า. แม่มีอยู่ ๕๐ ไร่” กับพี่
สาวขึ้น
“๑๐ ไร่เอ็งซื้อหรือ. ญาติ
ของเอ็งเขาจะเอาหรือ?” นางแม่ถาม
ทาทาเรื่องหน้าเปรมอยู่ ทาทาแสดง
ว่าไม่มีความเชื่ออะไรในมากนัก
“๑๐ ไร่ก็พอ. เขาว่าเขา
ช่วยไม่ขึ้น.”
“โอ้!” นางแม่ทาทาอย่าง
ขยขัน “เอ็งไปเจอเทวดาแล้ว
กะมัง.”
“เขาซื้อให้วัง ๆ นะ. ไม่เชื่อ
ก็บอก. ว่าแต่ข้าช่วยเขาให้ฉันกับ
พี่สาวกัน. เกือบจะฉันไปพูด. ไม่มี
ใครเขาซื้อ.”
เปรมช่วยคำจำวนเสร็จ. กับพี่
สาวก็ช่วยกันมาเลี้ยงที่ใด. เขา
อยู่ก็ออกครูใหญ่ ๆ. ทานนางแม่
ซักเรื่องหรือว่า. จึงลาไป บอกว่าไป
ตลาด. ลูกพี่สาวมาเห็นจากบ้าน
นางแม่เห็นเข้าก็ตลาด อย่างครั้นไป.

ใบ-สัปดาห์

เขารู้สึกว่าโลกนี้เป็นของเขาแล้ว...
โลกกำลังตั้งไปด้วย ความหวงและ
ความสุข. นา ๑๐ ไร่. มาไม่
หาเงินแน่ ๆ. เขามีเงินเหลือ
อีกก็. สอนคนว่า. พ่อจะซื้อควาย.
ข้างคนซื้อโดยคำ. ตอนกลางวัน
เก็บ. เข็วเขาเห็น. ถิ่นไร่ไร่นา
ไม่หมก. ถ้าทำอยู่ทุก ๆ ปี. เขาก็
เศรษฐกิจนั้น. เปรมถามตัวเองว่า
ถ้าเป็นเศรษฐกิจนั้นเขาจะเอาเงินไปเก็บไว้
ที่ไหน. เขาก็คิดว่ามันก็. เขา
เก็บไว้กับเขาถึงกับเก็บ. เพราะ
เงินเป็นเงิน ๆ. เขาไม่มีฐานะไหน
ถึง. แต่เขาก็คิดว่ามันก็. เขา
เขาจะใส่หม้อส่งกินไว้. เขาไป
เงินถึงเขาจะเอาตัวไหน. เขา
เก็บไปก็ไปอย่างมีความสุข. เขา
เห็นเขาถึงหน้าตลาด. พ่อจะ
กาแพ้อะไร. เขาก็คิดว่า. เขาก็
เสียงคนเรียกซื้อข้างหลัง. เขา
อย่างแปลกใจ. ส.ค.อ. แม่ กับ. อาก
กำลังเดินตรงเข้ามา. พ่อถึงส.ค.อ.
แม่ก็พูดว่า
“ว่าไป, ไอ้สื่อ. เอ็งเอาเงิน
สามแสนเข้าไปไว้ที่ไหน?” ▲
(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

บริษัท ทิพย์ประกันภัย จำกัด

(บริษัท รัชประกันภัย จำกัด)

สำนักงานอาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน โทร. ๒๕๐๕๕

ชั้น ๒ ของบริษัทจักรกลก่อสร้าง จำกัด

รับประกัน

- อัคคีภัย
- ภัยทางทะเล
- ภัยรถยนต์
- ภัยทศกัณฐ์

ภายใต้ความควบคุมของรัฐบาล

นายมงคล หวังานนท์ กรรมการจัดการ
หลวงศิริเจริญทรัพย์

ประกาศการดำเนินงาน

ต่อจากหน้า ๑๕

ชาวโลกที่มีบุญญาภิหารย์อันมหา
จริยยิ่ง. ทวดทวดว่าชื่อชื่อก
ปราบปรามโจรผู้ร้ายจับกุมผู้กระทำความ
ผิดกฎหมาย มาช่วยกันด้วยทุกอัน
ตั้งแต่วัดวัดความพิว. พวกร่ำว่า
“ขี้ขี้. อีหัดเล่นจ้อดคิดว่า
โง่! จะได้ใส่สวนอัสวันกะเขา
มั่ง.”
“ใช่-ขาด”

40

เหตุที่เซอร์วิสันต์เปลี่ยนพรรคนั้น ไม่ใช่ว่าเกลียดชัง

พรรคคอนเซอร์เวทิฟ หรือพรรคสีเขียวเวลล์มีมาแต่ครั้งแรก แต่เพราะว่ามีความเห็นแตกแยกในเรื่องงบประมาณ จนกระทั่งเป็นปฏิกิริยาของชาวเวลล์ในรัฐบาลคอนเซอร์เวทิฟ ก็เลยลาออกจากตำแหน่งและพรรคด้วย ซึ่งสมาชิกพรรคคอนเซอร์เวทิฟเองเห็นด้วยกับท่านเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อท่านลาออกพรรคสีเขียวเวลล์ พวกคอนเซอร์เวทิฟก็ตั้งคณะใหม่มาแทนที่กัน ในอาณัติเป็นแทนของเซอร์วิสันต์ ๕๖ ปี ท่านอยู่ในพรรคสีเขียวเวลล์ ๒๐ ปี แล้วภายหลังก็ได้รับเลือกมาเป็นหัวหน้าพรรคคอนเซอร์เวทิฟ แต่ในระหว่าง ๒๐ ปีนี้ พรรคคอนเซอร์เวทิฟและสีเขียวเวลล์ได้รวมกันเป็นรัฐบาลผสมหลายครั้ง โจนส์กล่าวใน ๒ ครั้งก่อน ๑๕ ปีเข้าไปแล้ว ซึ่งพรรคแรงงานก็ได้เข้ามาร่วมเป็นรัฐบาลด้วย ดังนั้นการที่พรรคของเซอร์วิสันต์ จึงเอามาเปรียบยักยอกโทษพรรคของนักการเมืองไทยได้ไหม เพราะท่านไม่ใช่เป็นลูกของพรรคการเมืองของบ้าน แต่ในอังกฤษและออสเตรเลียหรือเบลเยียม เท่าที่ดู เขาก็จะคล้ายๆกัน.

ดังนั้นการเลือกตั้งภายใน พ.ศ. ๒๕๐๐ จึงเป็นของนักมากสำหรับนักการเมืองที่โทษพรรค ถ้าเขาได้รับเลือกตั้งแล้ว ราษฎรนิยมตัวเขาเอง ไม่ใช่เกี่ยวกับอีกพรรคการเมืองแล้ว เพราะความร่วมใจกับจิตใจของสมาชิกพรรคการเมืองแล้ว คงต้องเลือกบุคคลที่เป็นเนื้อหาหลักเหมือนเดิมของพรรคก่อน ไม่ใช่ไปเลือกหน้าใหม่ใหม่มาใช้ไว้.

ต่างประเทศ

พลังปากเลิกลีลา: โรเบิร์ต เมนเชส นายกรัฐมนตรีออสเตรเลียที่เป็น

ประธานกรรมการไปเราเรื่องคลองสุเอซกับประธานาธิบดี แฟรงก์ลินน์ ดี โรสเวลต์ไปยังสหรัฐอเมริกาเพื่อแก้แค้นว่า การแทนตนนายกรัฐมนตรีให้คำหึงหอนความเสรีรัฐมนตรีว่าการทหารของออสเตรเลีย ที่ได้กล่าวออกมาอย่างเปิดเผยว่า ออสเตรเลียอาจสามารถส่งทหารหนึ่งกองพลมายังคลองสุเอซได้ทันทีถ้าเป็น เมนเชสว่าข้าพเจ้าได้กระทำการอยู่ทั่วไปในกรุงลอนดอนก่อนที่เขาระเบิดทางมายังกรุงโคโรเนลได้ทำให้ฐานะของเขาตกอยู่ในอาการชวยเงินล้านๆบาท ถ้าว่าไปหากความจริงแล้ว เมนเชสไม่มาทำด้านความเสรีเลยเพราะเหตุผลอื่นๆอีกโดยกล่าวว่า บางทีออสเตรเลียอาจส่งทหารมาช่วยอังกฤษที่คลองสุเอซ ซึ่งทำให้พรรคฝ่ายค้านในวุฒิสภาเมนเชสเลิกคิดตำแหน่งหน้าที่ของตนที่ผูกพันเลยไป เพราะการเคลื่อนไหวของไปต่างประเทศต้องได้ความเห็นชอบของสภาทั้งสภาแล้ว บางทีความเสรีอาจกระทำความเสรีหรือแม้กระทั่งละทิ้งของชาวออสเตรเลียพรรคสีเขียวเวลล์ที่พูดปากออกมาเช่นนั้น ซึ่งทำให้การเจรจาของเมนเชสที่กรุงโคโรเนลตกต่ำไม่ราบรื่นและไม่ค่อยจะดีกับพรรคแรงงานฝ่ายค้าน ในสภาออสเตรเลียกันใหม่ก็รัฐสภายุโรปเลย.

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ ในการประชุมชาติที่นครมาดริดเมื่อปลายปี ๖๕ เมื่อเดือนกันยายน พลเอก วีระวิชิตสงคราม หัวหน้าคณะทูตทหารไทยก็ได้กล่าวปฏิเสธออกมาว่า ไม่มีมูลแห่งความจริงเลย ที่มีกล่าวว่าการที่ชาติไทยได้ตั้งแผนเพื่อประโยชน์ของจักรพรรดินีนายกวันฉกไม่ทราบสาเหตุใดและมีมูลรากฐานอะไรที่ทำได้ทางสันติการกลาโหมของเรากล่าวออกมาเช่นนั้น เริ่มมีผู้กล่าวขึ้นใหม่หรือหรือท่านสก็อตตันอะไรอันบ้างพูดเช่นนั้น อันที่จริงความผิดก็คล้ายๆกัน พลเอก วีระ

ใบ-สีปดาค

เปลี่ยนนั้นได้พูดกันมาช้านานแล้ว ทำให้ท่านจึงยื่นทวนกลับให้พวกฝรั่งเหล่านี้ออกมาขึ้นบนรถเพื่อผู้กล่าวหาท่านนั้นจะเป็นใครพวกไหนก็ตามที่แต่มีมูลแห่งความจริงว่า ฝรั่งเศสมีผลได้เสียอะไรอยู่ที่ยี่สิบเจ็ดพันออกเฉียงใต้เอเชียจึงต้องเป็นสมาชิกชาติไทย เพราะฉะนั้นเราจึงได้เขียนเอกสารไปบอกแล้ว เรื่องนี้ท่านสมาชิกผู้พูดก็พอเข้าใจว่าเราคิดแล้วกับทุกคนไป ที่สมาชิกไทยไปพูดเช่นนี้ด้วยว่าชนคนในรัฐก็หันมาขึ้นชวยออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เขียนที่มีความเคารพพลเอก วีระเป็นการส่วนตัวอยู่ด้วย ถ้าจะมีผู้ใดแทนว่า ฝรั่งเศสมีส่วนช่วยคนไทยคนมีสันติภาพการบูรณาการบริเวณ ก็ขออย่าเขาไปรบกวนสันติภาพในประเทศฝรั่งเศส ที่มีพรรคคอมมิวนิสต์เป็นสมาชิกสภากว่าครึ่งจำนวนก็ว่า.

หม่ากัปจีน: นานมาแล้วเราได้ฟังและสังเกตข่าวที่ทหารจีนแดงกล่าว

เข้ามาในพม่าในไม่ได้นานเท่าไรนักเพราะเหตุว่า ข้าพเจ้าเห็นเรื่องทหารจีนแดงนั้นมาากทางหนังสือพิมพ์ ในจีน ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์คนใดก็ตามมีมติ กอรับด้วยรัฐบาลพม่าก็ถือว่าไม่ใช่เป็นการรบกวนอะไรเป็นการกล่าวถึงความเข้าใจผิด ทั้งท่านจอมพล ป.นายกรัฐมนตรีของเราเมื่อมีความเห็นเช่นเดียวกับท่าน เป็นกลางกับจีนคนเปลี่ยนกันไปเปลี่ยนที่กันมาไม่ใช่การรุกราน เราควรฟังข่าวจากตอมาจนถึงเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่มีข่าวเรื่องทหารจีนแดงเข้ามาในแคว้นพม่า ออกมาจากทางของทางนายอูซุชุนนายกรัฐมนตรีพม่า และท่านจอมพล ป. พึงสงสัยความ กล่าวออกมาในหนังสือพิมพ์ เป็นคนละสิ่งไป.

อุปมาอุปไมยว่า รัฐบาลพม่ามีได้ชื่อว่า จีนแดงทำการบุกรุกอย่างใดในการที่ส่งทหารเข้ามาในแคว้นพม่า และสมาชิกเสรีภาพของประชาชนรัฐ ก็เห็นพ้องที่สุดมีความเห็นเช่นเดียวกับท่าน ตามข่าวอยู่ในแคป्रेसส์ที่ส่งมาทางกรุงย่างกุ้งเมื่อวัน ๕ กันยายนข้างต้นจอมพล ป. ขอเราได้ว่าว่า การที่จีนแดงส่งทหาร

ดังกล่าวเข้ามาในดินแดนพม่าเป็นการบุกรุกเขตแดนพม่าโดยตรง และถ้าลายเป็นข้อ ๕ ข้อที่ทหารจีนแดงว่า ตามที่กรุงปักกิ่งและกรุงฮานไคเห็นชอบกับลัทธิคอมมิวนิสต์ ท่านได้กล่าวว่า ท่านได้เขียนว่า คอมมิวนิสต์ได้ไปรุกราน แต่ที่จริงนี้โดยทั่วไปไม่เช่นนั้นแล้ว เพราะตามรายงานที่ได้อ่าน มีเพียงจีนแดงส่งทหารดังกล่าวเข้ามาในดินแดนพม่าเท่านั้น แต่สันติภาพพม่าจะเข้ามาติดกันในวันหนึ่งเมื่อประเทศใดคนหนึ่งไปร่วมกับจีน ท่านจึงว่าท่านได้อ่านจากเรื่องของการรุกรานที่ไปรุกรานก็จะต้องเออออระอาพม่าที่มีเรื่อง

เราในถูกพม่าในรายงานของท่านเออออระอาพม่าพม่า เพราะท่านคิดว่าได้สยบด้วยทั้งจากคณะหนังสือพิมพ์ ในจีน และคณะอื่นก็ตามมีมติที่ตัดสินให้รัฐบาลพม่าประกาศสงครามกับจีนคนใดก็ได้ แต่ส่งสันนิษฐานหาว่าบางเออออระอาพม่าพม่า มีเนื้อหาตรงกันข้ามกับ ท่านอุปมาอุปไมย นายกรัฐมนตรีของพม่า.

ยุควัยซนวัยเยาว์

อะไรก็ตามเถาะ เรื่องนี้ว่ากันว่า พม่าเร่ร่อนเรื่อยไปยัสดิ
ประวัติศาสตร์ และตำนานของเรว่าว่า ถ้าสืบประวัติศาสตร์ของเมือง
งานชิ้นแรก โดยที่เกี่ยวเนื่องด้วย พม่าเร่ร่อนมาแต่สมัยราชวงศ์
ประวัติศาสตร์ ทำกันทุกยุคเหมือนกัน แต่สมัยราชวงศ์พม่าเร่ร่อน
ร่วมสมัยกันสมัยไป คือสงครามกลางเมืองด้วยซ้ำ แต่เรื่องนั้น
อย่างนั้นเหมือนกันว่าเร่ร่อนสงครามราชวงศ์กัน พม่าเร่ร่อนมาและไหม
โรงทำนั้น โดยที่ออกมาว่าก่อนนั้น ฝรั่งอยู่ด้วยเร่ร่อนกันมาก เรา
ก็มีการซื้อขายโคหรือสัตว์ประหลาดที่ร่วมกัน แต่กว่าจะเร่ร่อน
ใหม่ ทั้ง ๆ ที่พลเรือน เหลืองสีส้มกัน แม้ที่พลเรือนกันแต่ก็รัก
รองว่าเร่ร่อนสงครามมาช่วยก็เพื่อเป็นเวลาที่เร่ร่อนไม่เท่ากัน เรา
ยังไม่ทราบว่าจะไปจะอะไรไปเร่ร่อนที่ตรงไหน ทั้งสองเป็นศัตรูกับ
จีนก่อนเข้าชิงดินแดนมาเอง เอาไว้ให้ไหมโรงกันแล้วเร่ร่อน
เป็นพวก ๆ ไป ก็ยังกันแต่ไป.

อนาคตของอียิปต์: อนาคตของอียิปต์จะเป็นอย่างไรนั้น อยู่ที่ผู้มา
คือพันปีในแซเซอร์ ประธานาธิบดีในอียิปต์ เขาเป็นคนที่อยู่ในนั้น
ผู้เขียนก็ได้ถามว่าประวัติศาสตร์ที่เสียพิพาทต่าง ๆ มาหลายร้อยแล้ว
ไม่เกิดความรู้สึกเสียว่า เขาจะเป็นผู้รักภักดีต่อชาติอียิปต์หรือไม่
หรือว่าที่ไปเร่ร่อนส่วนนี้และเร่ร่อนพวกเหมือนการปฏิวัติ ในอเมริกา
ได้ มาเมื่อสมัยที่ก่อนหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ก็ได้นำด้วยคำของ
อาเล็กซานเดอร์แมคโดนัลด์ อดีตบรรณาธิการของแซเซอร์ได้เขียนไว้
เมื่อเกิดพายุอากาศปี ๑๙๕๓ ของที่ผ่านไปถึงกรุงโคโรมาลงพระพัก
ด้วยเหตุที่ผู้เขียนชอบพออียิปต์ก็มักเขียนอย่างนี้ ว่าเขาเป็นนักสัง
เกตการณ์ อย่างระมัดระวังและเขียนอะไรลงไปตรง ๆ ทำให้รู้สึกเลื่อม
ใสในแซเซอร์คนมากขึ้น และเชื่อว่าว่าบรรดาผู้เร่ร่อนประเทศอียิปต์
ไปสู่ความวิวัฒนาการไว้.

ข้อข้อข้อข้อข้อแมคโดนัลด์ดังนี้ :

การปฏิวัติของทหารอียิปต์สมัยโลกศตวรรษที่ ๒๐ นี้ไม่ได้เกิด
ปฏิวัติเพียงไทย ที่นายทหารกลุ่มน้อยเป็นผู้คิดขึ้นแต่เป็นการปฏิวัติที่ประ
ชาชนพลเมืองเห็นชอบด้วยกัน เมื่อแมคโดนัลด์ถึงกรุงโคโรมาลงพระพัก
ยังเห็นประธานาธิบดีอยู่ แต่ความวุ่นวายในตัวเขากลับมา จู่ ๆ ก็สำคัญ
ทำให้การปฏิวัติสำเร็จได้อย่างงามคือพันปีในแซเซอร์ ซึ่งมีแมคโดนัลด์
ภาสสนทนากับเขาเพียง ๒๐ นาที ภายหลังปฏิวัติแล้วสักหน่อย
นายกรัฐมนตรีเซซซัดได้ประกาศที่สภาสามัญของกรุงไคโร อังกฤษ
ไม่ยอมรับทหารออกจากคลองสุเอซเป็นอันขาด และในวาระนั้น
รัฐมนตรีต่างประเทศเดวิดโลเบสประกาศออกมาว่า เอมรกันสันนิ
สนุมการขึ้นของอียิปต์ในเรื่องคลองสุเอซอย่างเต็มที่ แต่ผล
สุดท้ายคือมาจตุรกับอียิปต์ออกไประหว่างคลองสุเอซโดยสันติวิธี.

นอกจากนี้แมคโดนัลด์ได้สังเกตด้วยว่า และนั่นแหละทั้งที่
ที่สนทนากับแซเซอร์แล้ว ยังได้สังเกตด้วยทั้งจากกรณีอื่น ๆ ที่ไป
ปรากฏว่าพวกนายทหารหนุ่ม ๆ นั้น โดยที่ชาวคานาอันเขาถืออียิปต์
จึง ๆ ไม่มั่งคั่งนักที่จะให้สันติให้เห็นได้แม้แต่น้อยว่า เป็นพวก
เห็นแก่ตัว ประชาชนพลเมืองจึงสนับสนุนเขาอย่างเต็มที่.

เมื่อถึง จึงทำให้คิดว่าที่เร่ร่อนที่จะไปในเรื่องคลองสุเอซนั้น สุดท้ายของคลอง
อียิปต์ เขาจะจริงจังกับเรื่องนี้ได้โดยเร็วขึ้นแล้วก็ได้. ▲

□ เปรสส์ คอนเฟอเรนซ์

ต่อจากหน้า ๓๔

นั้น ศาลชั้นต้นไม่มีพ้องศาลอุท
ธรณ์อย่างไรไม่ว่า ในที่สุด พ้อง
จึงกันนั้นได้ การที่เขาไม่รู้จัก
หมายที่ส่งมาแทนออกมา ก็ยังที่ข้อ
กันไป ที่จริงราษฎรถูกโกงกันมาก
ราษฎรเห็นความขึ้นศาลถึง ๑-๒-๓
ศาล พ้องผลไม่ชนะฟ้องเมื่อใด บาง
คนเขาเข้า ๕ ศาล ราษฎรเห็น
มันก็โกรธโกรธท้อม่พ้องว่าจริง ๆ ผม
ไปกันเมื่อไปขึ้นอยู่หน้าศาลใหญ่ คน
เขาฆ่าฆ่าฆ่าฆ่าฆ่าฆ่าฆ่าฆ่าฆ่าฆ่า
ก็เพราะเขาเองที่โกงราษฎร เขา
ทำอะไรไม่คิดที่จะทำกัน ต้องขึ้น
เคียวกันแต่ก็ศาล คนละเจ้าเลย การ
ฟ้องสมัยก่อนก็ทรมานหนัก และทัก
ก็ไม่มี เขาตัดสินกันไปอย่างนั้น พ้อง
กระทรวงมหาดไทย ลูกเกิดมาฟ้องอีก
ฟ้องชนะแล้วจำคุกจำคุกไม่ออกไหน

เลิกอีก เขาก็ไปแล้วก็มี ก่อนนั้น
ผมเลยไปเจ้าหน้าที่กันออกไป ราษฎร
ถูกข่มเหงจริง ๆ ผมคงต้องไปฟ้องราษฎร
ต่อไป มากกว่าได้มา น่าสนใจหรือ
เข้าของกัน ใคร ๆ ก็ไม่ให้ไปทำไร
ทำมากเลย ถูกแต่เพียงท้อม่พ้องพ้อง
ระเน่พ้อง พ้องพ้องพ้องพ้องพ้องพ้อง
พ้องพ้องพ้องพ้องพ้องพ้องพ้องพ้อง
คณะกรรมกรคณะนี้ ระโกฬพ้องพ้อง
กันอีกครั้ง ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐ ๑๐๐๑ ๑๐๐๒ ๑๐๐๓ ๑๐๐๔ ๑๐๐๕ ๑๐๐๖ ๑๐๐๗ ๑๐๐๘ ๑๐๐๙ ๑๐๑๐ ๑๐๑๑ ๑๐๑๒ ๑๐๑๓ ๑๐๑๔ ๑๐๑๕ ๑๐๑๖ ๑๐๑๗ ๑๐๑๘ ๑๐๑๙ ๑๐๒๐ ๑๐๒๑ ๑๐๒๒ ๑๐๒๓ ๑๐๒๔ ๑๐๒๕ ๑๐๒๖ ๑๐๒๗ ๑๐๒๘ ๑๐๒๙ ๑๐๓๐ ๑๐๓๑ ๑๐๓๒ ๑๐๓๓ ๑๐๓๔ ๑๐๓๕ ๑๐๓๖ ๑๐๓๗ ๑๐๓๘ ๑๐๓๙ ๑๐๔๐ ๑๐๔๑ ๑๐๔๒ ๑๐๔๓ ๑๐๔๔ ๑๐๔๕ ๑๐๔๖ ๑๐๔๗ ๑๐๔๘ ๑๐๔๙ ๑๐๕๐ ๑๐๕๑ ๑๐๕๒ ๑๐๕๓ ๑๐๕๔ ๑๐๕๕ ๑๐๕๖ ๑๐๕๗ ๑๐๕๘ ๑๐๕๙ ๑๐๖๐ ๑๐๖๑ ๑๐๖๒ ๑๐๖๓ ๑๐๖๔ ๑๐๖๕ ๑๐๖๖ ๑๐๖๗ ๑๐๖๘ ๑๐๖๙ ๑๐๗๐ ๑๐๗๑ ๑๐๗๒ ๑๐๗๓ ๑๐๗๔ ๑๐๗๕ ๑๐๗๖ ๑๐๗๗ ๑๐๗๘ ๑๐๗๙ ๑๐๘๐ ๑๐๘๑ ๑๐๘๒ ๑๐๘๓ ๑๐๘๔ ๑๐๘๕ ๑๐๘๖ ๑๐๘๗ ๑๐๘๘ ๑๐๘๙ ๑๐๙๐ ๑๐๙๑ ๑๐๙๒ ๑๐๙๓ ๑๐๙๔ ๑๐๙๕ ๑๐๙๖ ๑๐๙๗ ๑๐๙๘ ๑๐๙๙ ๑๑๐๐ ๑๑๐๑ ๑๑๐๒ ๑๑๐๓ ๑๑๐๔ ๑๑๐๕ ๑๑๐๖ ๑๑๐๗ ๑๑๐๘ ๑๑๐๙ ๑๑๑๐ ๑๑๑๑ ๑๑๑๒ ๑๑๑๓ ๑๑๑๔ ๑๑๑๕ ๑๑๑๖ ๑๑๑๗ ๑๑๑๘ ๑๑๑๙ ๑๑๒๐ ๑๑๒๑ ๑๑๒๒ ๑๑๒๓ ๑๑๒๔ ๑๑๒๕ ๑๑๒๖ ๑๑๒๗ ๑๑๒๘ ๑๑๒๙ ๑๑๓๐ ๑๑๓๑ ๑๑๓๒ ๑๑๓๓ ๑๑๓๔ ๑๑๓๕ ๑๑๓๖ ๑๑๓๗ ๑๑๓๘ ๑๑๓๙ ๑๑๔๐ ๑๑๔๑ ๑๑๔๒ ๑๑๔๓ ๑๑๔๔ ๑๑๔๕ ๑๑๔๖ ๑๑๔๗ ๑๑๔๘ ๑๑๔๙ ๑๑๕๐ ๑๑๕๑ ๑๑๕๒ ๑๑๕๓ ๑๑๕๔ ๑๑๕๕ ๑๑๕๖ ๑๑๕๗ ๑๑๕๘ ๑๑๕๙ ๑๑๖๐ ๑๑๖๑ ๑๑๖๒ ๑๑๖๓ ๑๑๖๔ ๑๑๖๕ ๑๑๖๖ ๑๑๖๗ ๑๑๖๘ ๑๑๖๙ ๑๑๗๐ ๑๑๗๑ ๑๑๗๒ ๑๑๗๓ ๑๑๗๔ ๑๑๗๕ ๑๑๗๖ ๑๑๗๗ ๑๑๗๘ ๑๑๗๙ ๑๑๘๐ ๑๑๘๑ ๑๑๘๒ ๑๑๘๓ ๑๑๘๔ ๑๑๘๕ ๑๑๘๖ ๑๑๘๗ ๑๑๘๘ ๑๑๘๙ ๑๑๙๐ ๑๑๙๑ ๑๑๙๒ ๑๑๙๓ ๑๑๙๔ ๑๑๙๕ ๑๑๙๖ ๑๑๙๗ ๑๑๙๘ ๑๑๙๙ ๑๒๐๐ ๑๒๐๑ ๑๒๐๒ ๑๒๐๓ ๑๒๐๔ ๑๒๐๕ ๑๒๐๖ ๑๒๐๗ ๑๒๐๘ ๑๒๐๙ ๑๒๑๐ ๑๒๑๑ ๑๒๑๒ ๑๒๑๓ ๑๒๑๔ ๑๒๑๕ ๑๒๑๖ ๑๒๑๗ ๑๒๑๘ ๑๒๑๙ ๑๒๒๐ ๑๒๒๑ ๑๒๒๒ ๑๒๒๓ ๑๒๒๔ ๑๒๒๕ ๑๒๒๖ ๑๒๒๗ ๑๒๒๘ ๑๒๒๙ ๑๒๓๐ ๑๒๓๑ ๑๒๓๒ ๑๒๓๓ ๑๒๓๔ ๑๒๓๕ ๑๒๓๖ ๑๒๓๗ ๑๒๓๘ ๑๒๓๙ ๑๒๔๐ ๑๒๔๑ ๑๒๔๒ ๑๒๔๓ ๑๒๔๔ ๑๒๔๕ ๑๒๔๖ ๑๒๔๗ ๑๒๔๘ ๑๒๔๙ ๑๒๕๐ ๑๒๕๑ ๑๒๕๒ ๑๒๕๓ ๑๒๕๔ ๑๒๕๕ ๑๒๕๖ ๑๒๕๗ ๑๒๕๘ ๑๒๕๙ ๑๒๖๐ ๑๒๖๑ ๑๒๖๒ ๑๒๖๓ ๑๒๖๔ ๑๒๖๕ ๑๒๖๖ ๑๒๖๗ ๑๒๖๘ ๑๒๖๙ ๑๒๗๐ ๑๒๗๑ ๑๒๗๒ ๑๒๗๓ ๑๒๗๔ ๑๒๗๕ ๑๒๗๖ ๑๒๗๗ ๑๒๗๘ ๑๒๗๙ ๑๒๘๐ ๑๒๘๑ ๑๒๘๒ ๑๒๘๓ ๑๒๘๔ ๑๒๘๕ ๑๒๘๖ ๑๒๘๗ ๑๒๘๘ ๑๒๘๙ ๑๒๙๐ ๑๒๙๑ ๑๒๙๒ ๑๒๙๓ ๑๒๙๔ ๑๒๙๕ ๑๒๙๖ ๑๒๙๗ ๑๒๙๘ ๑๒๙๙ ๑๓๐๐ ๑๓๐๑ ๑๓๐๒ ๑๓๐๓ ๑๓๐๔ ๑๓๐๕ ๑๓๐๖ ๑๓๐๗ ๑๓๐๘ ๑๓๐๙ ๑๓๑๐ ๑๓๑๑ ๑๓๑๒ ๑๓๑๓ ๑๓๑๔ ๑๓๑๕ ๑๓๑๖ ๑๓๑๗ ๑๓๑๘ ๑๓๑๙ ๑๓๒๐ ๑๓๒๑ ๑๓๒๒ ๑๓๒๓ ๑๓๒๔ ๑๓๒๕ ๑๓๒๖ ๑๓๒๗ ๑๓๒๘ ๑๓๒๙ ๑๓๓๐ ๑๓๓๑ ๑๓๓๒ ๑๓๓๓ ๑๓๓๔ ๑๓๓๕ ๑๓๓๖ ๑๓๓๗ ๑๓๓๘ ๑๓๓๙ ๑๓๔๐ ๑๓๔๑ ๑๓๔๒ ๑๓๔๓ ๑๓๔๔ ๑๓๔๕ ๑๓๔๖ ๑๓๔๗ ๑๓๔๘ ๑๓๔๙ ๑๓๕๐ ๑๓๕๑ ๑๓๕๒ ๑๓๕๓ ๑๓๕๔ ๑๓๕๕ ๑๓๕๖ ๑๓๕๗ ๑๓๕๘ ๑๓๕๙ ๑๓๖๐ ๑๓๖๑ ๑๓๖๒ ๑๓๖๓ ๑๓๖๔ ๑๓๖๕ ๑๓๖๖ ๑๓๖๗ ๑๓๖๘ ๑๓๖๙ ๑๓๗๐ ๑๓๗๑ ๑๓๗๒ ๑๓๗๓ ๑๓๗๔ ๑๓๗๕ ๑๓๗๖ ๑๓๗๗ ๑๓๗๘ ๑๓๗๙ ๑๓๘๐ ๑๓๘๑ ๑๓๘๒ ๑๓๘๓ ๑๓๘๔ ๑๓๘๕ ๑๓๘๖ ๑๓๘๗ ๑๓๘๘ ๑๓๘๙ ๑๓๙๐ ๑๓๙๑ ๑๓๙๒ ๑๓๙๓ ๑๓๙๔ ๑๓๙๕ ๑๓๙๖ ๑๓๙๗ ๑๓๙๘ ๑๓๙๙ ๑๔๐๐ ๑๔๐๑ ๑๔๐๒ ๑๔๐๓ ๑๔๐๔ ๑๔๐๕ ๑๔๐๖ ๑๔๐๗ ๑๔๐๘ ๑๔๐๙ ๑๔๑๐ ๑๔๑๑ ๑๔๑๒ ๑๔๑๓ ๑๔๑๔ ๑๔๑๕ ๑๔๑๖ ๑๔๑๗ ๑๔๑๘ ๑๔๑๙ ๑๔๒๐ ๑๔๒๑ ๑๔๒๒ ๑๔๒๓ ๑๔๒๔ ๑๔๒๕ ๑๔๒๖ ๑๔๒๗ ๑๔๒๘ ๑๔๒๙ ๑๔๓๐ ๑๔๓๑ ๑๔๓๒ ๑๔๓๓ ๑๔๓๔ ๑๔๓๕ ๑๔๓๖ ๑๔๓๗ ๑๔๓๘ ๑๔๓๙ ๑๔๔๐ ๑๔๔๑ ๑๔๔

ต่อจากหน้า ๓

การขยายขยายตัวของ “ไท-ลื้อคำ” ยังจะเพิ่มพูนแผ่กว้างออก

โปกโกมันแต่เพียงเท่านั้น เพราะการเพิ่มอะไรต่ออะไรให้ไปรากฏอยู่ในฉบับนี้เป็นแต่เพียงการก้าวก่ายอย่างเห็นแก่ตนเพียงการเดียวเท่านั้น ดังนั้นเราจึงขอให้ท่านไปรศกตใจรุดตักทองไปของเรานี้เถิดว่า จะหนักแน่นขึ้นข้อเท็จจริง แม้ว่าจะมีบางท่านเคยพูดกันว่า “ไท-คัสสิดา” ทำขึ้นมาหลอ้งเขา หรือก็ตามอย่างข้างเดิม แต่เมื่อการมาถึงขั้นเช่นนี้ไปเลี่ยนเป็นการไม่พึงปรารถนา หรือพูดกันอย่างง่าย ๆ ว่า “ขอมัน น้ำหนักกันคืนหัว” ก็ไม่มีปัญหาหนักใจอะไรเลยชนิดเดียว. ▲

ต่อจากหน้า ๔

แต่เป็นที่ทราบกันดีว่า การขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทยในปัจจุบันนั้นยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาได้เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเกิดขึ้นในวงกว้างขวาง การขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศไทยจึงยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาได้เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเกิดขึ้นในวงกว้างขวาง

การผสมชนมเชื้อเข้ามาแก่ชาวของตัวครองน

ขณะที่ให้รางวัลเป็นเงินรางวัลแก่พวกต่าง ๆ ฝากบอกด้วยว่า นาย สมณะพรหมจรรย์(เหลือนามว่า สมณะ)ซึ่งได้อำนาจแล้วกลับ "ตัวจริง"มาแล้วจริงๆ แต่เดิมได้คบหาในเต้าพาราจนได้ข่าวว่า ได้หนีออกมา กระทั่งจับตัวได้ที่ เมืองจันทบุรี และนำใจไปคบหาในวังเมืองเขมรเพื่อสืบเชื้อสายมาอยู่ที่นั่นแล้ว ก็อาจ... สมณะได้บอกมาเขียนบรรยายสรุปจากจดหมายเหตุมาขึ้นเมือง ก็ต้องสืบสืบพันที่หาหนทางรักษาไว้ซึ่ง "หัวใจโพธิ์ใบ" จึงตั้งใจว่า จะต้องให้คนสืบสาย ต่อมาสมณะเห็นพระนาง มีโอกาสจะหนีออกมาได้แต่หนทางขึ้นไปที่แก้ว ที่มีความหมายสำคัญ คราวสุดท้ายก็เขียน "หัวใจ" (yet...) จนคนพันฉันทินกร์อย่างนั้นมัวอยู่ไม่ไหว แต่ที่แน่ๆมีฉันทิน กร์สุดท้ายก็ทำให้อำนาจผู้ถูกชิงมาครองจะต่าง ๆ มาทำมากกว่า ๔ สมัยจนผู้รับเล็ดลอดความ ถูกตรึงไว้ที่หัวใจ หรือเป็นลูกของนางจะครองต่าง ๆ มาทำมากกว่า ๔ สมัยจนผู้รับเล็ดลอดความ ถูกตรึงไว้ที่หัวใจ หรือเป็นลูกของนางจะครองต่าง ๆ มาทำมากกว่า ๔ สมัยจนผู้รับเล็ดลอดความ

ท่านวิเศษขุนพิทยางกูร จอมเวทมนต์ชั้นเจ้าพระยาในการเล็ดลอดกลับประเทศชาติและกลอุบายของท่าน นับว่าพระยาอุกตักษัย พระศรีธาดา อารักษ์วงษ์สนั่นหมกมุ่นคิดบ่อนทำลายชาติของหมก ขอบใจโลกทั้งกว้างไกล ชั่วดี แม้จะให้ปัญญาของท่านเป็นภาระขอบบึงอุกตักษัย ไม่เป็นการทำลายชาติ.

พระพุทธภิกขุทั้งหลาย สุวโร ๑ อารามนามสาธกมิลลนโร จกัถวาหนิในคุณ
ความดีหนึ่งมีอยู่ ผู้หยุดในความคิด ท่านจึงถือว่าอภัยพิภัง พุทธศาสนานา เช่น
ศาสนาแห่งความซบเซาหม่นมึนเพียร จัดตั้งความเพียรสร้างความคิดเสียดีกว่า”
แล้ว “แม้จะถูกท้าวไมตรี ท้าวเรมดีด้วยดวงใจสุจริต เราจงสร้างความคิดต่อไป
เถิด ชยภัทธรณ์.”

ขอแสดงความนับถือ

นายสชิน เทวะผลิน

ขอให้ประกวดนวนิยายการเมือง.

“.... ร่ายมนต์แรกมานานถึงยี่สิบปี ไทราชย์ปักหลักยืนไคว่เป็น
ราชย์ปักหลักยืนกลางเมืองขึ้นนี้ ซึ่งเป็นทรงกระบอกข้างคิกรวมแก่การส่งหนังสือของตัว
เองขึ้นของพระศรีสุริยบาลและฝ่ายบ้านและพระราชาชนผู้ขึ้นในทางการเมืองกับ
การถืออุปถัมภ์ นมยต้นสิ่ง, ตลอดจนทรงทางสารภักดีการเมือง นับว่าอยู่ในการ
“ถือคิกร” ทั้งนี้ การวิจารณ์ถืออยู่ในฐานะทรงไปทรงมาไปไคว่เนื่อง สม
ไว้พระต้นและความรู้จัก ไทราชย์ปักหลัก ขึ้นขึ้นมาก และขอรับว่า ไทราชย์
สิ่งของพระราชาไทราชย์ปักหลักไปไม่ได้ ถ้าไทราชย์ปักหลักตั้งกระบุรีและระอุ
เสมอต้นและระอุมาอยู่ขึ้นนี้....

ขอชมเชยนวนิยายของ “ท่านอิศรา อมันตกุล” ในชุด ยุคยา ลมัย
ที่ ๓ ผมอ่านแล้วต้องอ่านซ้ำ

หนังสือพิมพ์ถ้าไม่ลงโฆษณาบ้าง ก็คงจกเนื้อแคงๆ ของทุน เวือง
 นั้ผมเห็นใจ แต่ถ้ามากจนเป็นหนังสือเพื่อเฉพาะโฆษณาขายของแล้วละก็

อัตราค่ารับเป็นสมาชิก ไท-ลัปดาห์ หั่วราชอาณาจักร

๓	เดือน (๓๓ ฉบับ)	๓๗	บาท
๖	เดือน (๖๖ ฉบับ)	๗๔	บาท
๑	ปี (๑๒ ฉบับ)	๑๔๕	บาท

สำหรับพระนครและธนบุรี มีบริการจัดส่งถึงบ้าน หรือสำนักงานของท่าน
ต่างจังหวัดส่งทางไปรษณีย์ธรรมดา ไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์ลงทะเบียนพิเศษ.

บทกวีฉบับยาว

“ทมกรส” ไม่เหมือนกัน ไทราชย์พิศพิศขออย่าให้มากไปว่านนครชัย
ควาเพิ่มเติมกันการประภคณวินยบายการเมืองยังกับชีวิตจริง เพื่อ
จะให้อ่านกันหลาย ๆ ฐร หลาย ๆ ความคึก เป็นทางสนับสนุนประชาธิปไตย
อีกทางหนึ่งด้วย ผมขอเชิญ...”

ด้วยมิตร คือ

รัชกร.

ฉบับที่ถูกลืออ่านอยู่เป็นไปบังคมฯ คงจะ “เด็ดดวง” ขึ้น
กว่าเล่มก่อนฉบับ เรื่องของคุณอิศราภมเองก็ชอบอ่านข้อเขียนเหมือนกัน
ขอเรียนให้ทราบไว้สักฉบับสองฉบับคุณจะได้อ่านอีก เวลาที่คุณ
อิศราภมกำลังนั่งอยู่เขยหัวรบ ไอ้เรื่องโฆษณาเสนกันนั้น อันที่จริงน่าจะ
ว่าไปก็เปรียบเสมือนโลหิตหล่อเลี้ยงร่างกายสายหนึ่งนั้นครับ เรายัง
“ให้อากแฉงความมั่ง จากคุณคุณเอื้อกัน” เราเห็นเขาอยู่ได้นานหนอย
ถ้าไม่มีโต๊ะเรียนนั่งก็ควม่วนเสียจริงไหมครับ การประภคณวินยบาย
การเขียนนี้ก็เข้าๆ ขอให้มีคึกคึกคึกก่อนฉบับ.

“m-m”

□ ออกอากาศ

ต่อจากหน้า ๔๖

แล้วก็ไปแค่เสี้ยวขวานเก่า ๆ อันคงงาม
ของพวงค์ ซึ่งจะไม่มันกลัยคินมา
อีกเพี้ยน...

และพวงค์มัน... มันก็ไม่เข้า
สถานวิทยุส.ท. เช่นเคยกับว่า มิ
วิฤประสงค์ในการตั้งสถานขึ้นมาเช่น
ไร...เพื่อเผยแพร่ความรู้ และบันทึกแห่ง
ประชาชน หรือเพื่อเป็นแหล่งกระจาย

ความโทรคมนาคม ให้ได้แก่ใจของประ
ชาชนกันแน่ ?

ผมขอว่า...ต่อไปโดยสภามติ
ส.ท. และโดยวงศนคริของคณะพวงค์
มุกถรวมกัน ประชาชนจะได้ฟังการ
ออกอากาศชนิด ทนอบท โดดโนเป็น
ประจำจากเขาทุกสัปดาห์ไป!
แต่ของโคโหมทำอันอื่นอีกว่า ที่ห้อง
เลือกการกล่าวถึงรายการบรรณาการ ของสถาน
วิทยุส.ท.ไปไว้ในฉบับหน้า.

ความที่ ทนพริ...

□ สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๔

เรื่องมันถึงเจ้าคุณคามระมัยช จนระ
ควาโดคร่งมิได้ไปอยู่ในวิทยาลัยไทย
แล้ว เมื่อพวงค์จาอัยการไทยต้อง
เขาบศลลอาญาเมื่อ ๖-๗ วันมานี้.
“บังลึก”

ฉากโรงชก

ศึก-สังกม

ทวนนี้ เรื่องของสังกมกำลัง
เป็นปัญหาที่คุกคามสวัสดิภาพ ของ
มนุษย์เราอย่างหนัก นอกเหนือจากสา
มัญชนคนธรรมดาจะถูกสังกมทำจน
เจ็บไปตาม ๆ กันแล้ว พระสงฆ์องค์
เจ้า ซึ่งอยู่ในกรอบของศีล ๓๒ ข้อ
ด้วยเหมือนกัน มันหนักและร้ายแรง
ยิ่งๆ ยิ่งกว่าที่เราท่านจะทราบเรื่อง
ราวกันสักหน่อย.

เหตุเกิดเมื่อราวเดือน ตุลาคม ๒๕๔๗ โดย
พระภิกษุคุณสุวสุโข เจ้าอาวาสวัดสระโบสถ์
อำเภอเสนาฯ จังหวัดนนทบุรี ๕๐ ปี ได้ไป
ที่บ้านร่อน ตำบลท่าทราย อำเภอหลักห้า จังหวัด
นนทบุรี พอลงบ้านร่อน พอสัปดาห์ ๑๐ เดือน
พระภิกษุคุณก็ได้ไปนั่งเฝ้าหลังของถนนแล้ว
ทำการจารขานยันพื้นไว้เป็นจุดจารไว้เพื่อ
และถากดิน บ่อขุดและน่านวันเจ้าพระภิกษุ
คุณ และนางเณรก็ได้ให้เสียงบ่นว่าเมื่อขอยัง
กันๆและนางเณรก็ได้ไปมา พระภิกษุคุณ
เองเองมกรศตราธนาภมาอย่างช้าไปก็แล้ว.

เหล่านี้เป็นเรื่องที่ชาวบ้าน ใกล้
เคียงรู้เห็นกันทุกบ้าน แต่ในจำพวก
ผู้รู้เห็นกันไม่มีใครปากขมเหมือนนาง
ผาค ศรัทธา ซึ่งได้ในภาพเห็นไป
เล่าต่อให้เพื่อนบ้านฟัง จนกระทั่งผู้
ของพระภิกษุคุณมาเข้า เลยทำการฟ้อง
ต่อศาลฐานกล่าวคำเท็จหมิ่นพระมหาก ัน
ศาลจึงหวั่นชยนาสสั่งกักตัวจำคุกนาง
ผาคไว้จำคุก ๑๐ วัน.

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เอง ต่อมา

พอความทราบถึงเจ้าคณะอำเภอสร่ง
บุรี จึงได้ส่งคำสั่งลงส่งขังเรือนกรม
การสอยสวนข้อเท็จจริงและในที่สุดก็
ปรากฏว่า พระภิกษุคุณมีความผิด
จริง และจนนั้น นาคิน ผู้ร่วมชีวิตอา
ลัยก็ถึงแก่กรรมไว้ ๕ เดือนเศษแล้ว
ยิ่งกว่า เมื่อคณะสงฆ์ได้ทำการตรวจ
สอยเงิน และ ทวพัสสน ซึ่งอยู่ในความ
รับผิดชอบของพระภิกษุคุณแล้ว ก็
ปรากฏว่า พระภิกษุคุณได้ขโมยเงิน
ของวัดไปซ่อนเอาไว้ นางนาคิน ถักหลายสิบ
ไร่ และของกลางที่ขโมยได้คือ ไม้เส้า
ปลุกยันที่นางนาคินใช้เป็นของวิ
คุณกรรมและการส่งจำไว้ครอบครองหลัก
ฐานทั้งหมด ไว้ฟังข้อกล่าวหาต่อไป
และยังมิให้พระภิกษุคุณมาลิกายาท
ไปแล้วตั้งแต่ วันที่ ๑๕ สิงหาคม

๒๕๔๘

ถ้าพวงค์ เข้าใจเชื่อว่านางเองจะไม่
รู้จักให้โทษ นอกจากพระภิกษุคุณมีความผิด
ครบเป็นพระแท้แล้ว เพราะได้เห็นเหตุจากการ
การพาพาเจ้าสาวว่า “สังกม” มีนัยอยู่
ด้วยเช่นกันไปหรือไม่ ขอพวงค์อย่าคิดคิดเอา
เองเถิด.

โดย “นักสืบ”

ท่านจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร

ถ้าท่านต้องการพิมพ์โฆษณา เพื่อจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจะให้
รูปของท่านส่งมาลง อักษรชัดเจน ได้เร็วทันใจ เชิญติดต่อโรงพิมพ์มนตรี รับรองว่า พิมพ์เร็ว
ข้อสำคัญ ครบถ้วนเวลา ราคาถูกพิเศษ จึงหวังว่าท่านคงจะกรุณาร่วมมืออุปการะโรงพิมพ์นี้

ม.ร.ว. หญิงนันทา สนิทวงศ์

เจ้าของ ผู้พิมพ์และโฆษณ

โรงพิมพ์มนตรี

ตึกเจิงสถานบรรณสถาน บางลำภู พระนคร (ศิริวงคอง เลขที่ ๕๖)

ไมรักชกักกันนัก

นายคัส หลวงวิ วิช ๕๕ ซึ่งนับ
เป็นชายวัยชราแล้ว เป็นคนรักชีวิต
ว่างไม่สู้รู้สมประกอบ ขาดข้างจวบพิ
การของศกหลวงบรรณมณฑล ส.ส.
มนังคศิลา แห่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เป็นผู้ที่หนักแน่นและเก่ง ๆ และไป
ช่วยเหลือทาง ซึ่งเป็นงานไม่หนักหนา
ความวัยและสังขาร และก็ยังที่ย่าน
มาด้วยความมาสุกคอกมา.

๓๖๖

ในเรื่องแปลง ดันคันทนายนพ
บาทและ ฆ่าประสาทหญิงโดยาสทาพิ
สารกรักเก้ทำที่ไม่ค่อนโหดสย
สยองเท่าที่ในเนื้อเคิมเจ้าข้าว่า "ขอให
พิศเคิมยาวพิศสุภา คือข้าเมย์" แ
พวงศุภกทา ผู้มีความคิดสูง และเม
นังแรงกลอนมีอลกาาเพ่ยุค. ใม่มี
แปลงอย่าจึงแก้ว่า "ขอใหพิศเค

เมื่อทั้งสองคนลง สมเกียรติ
 ราชโอรสเสวย หูของพระองค์ขึ้น
 พงศก มุกดา ซึ่งขึ้นบนขวงกรว
 เป็นกัณฑ์เพลง เป็นกัณฑ์ เป็นกั
 แสง นามอุษณีสถิตนุกาโชภม
 และอริราชพา อังคทองโคจรมาว่า
 เมื่อใดจะขึ้นระบือคือพระมุกดา
 รากหนักรากยหลังสีพิภพ รวย
 สักปาดมณีนันเมื่อไร งาม สมก
 ษิณกรวิธรา ในการต่อสู้ผืนชีวิต
 อย่านำมือลอยล่องพวง มุกดา เป็น
 อย่านมก นาได้แก่เป็นเจ้าสระเวนิ
 อยู่นี้ไว้ว่า คอยหาหรือจะเรียว
 เป็นลูกชายเกิดมาสดำเป็นคนจริง
 และในความสามารถจากนั้น ๆ ของ
 พงศก สมเกียรติคือได้ตั้งใจไว้
 เป็นเจ้าหอราชประการ เป็นเจ้า
 กับการแต่งเพลง สมกัศนีนิม
 ชินอยู่เรื่อย ๆ มาจนแล้วในกระบ
 การแต่งเพลงมร ชนโกโชนไทย
 คันทวิธชาติกันแล้วพงศกมีความ
 จินตเสริญ เอกนทัง เพชชชักร
 สมกัศนีพิงพวง มรชัศนีเหล่า ของ
 พงศกเสด็จแก่ พงศก ชัยกับความ
 พงศกซึ่งนางพองค ครอบแก้วเป็น
 การแต่งเพลงว่า ชนโกนุกนพ
 ชาติชนกัน พงศกมณเอยยอแลร

ลายไม้ของหน้าต่างโกลน. ในหน้าต่าง
อีกชั้นหนึ่ง เมื่อเรา ๆ พงษ์ศักดิ์
เคยเขียนข่าวพักขี้-จารวัดเลยด้วย
วรากร ไททักขิน อาจารย์ไปรณนา
ในหนังสือพิมพ์ ปะเทศกิตติชนสมัยนั้น
เขียนบันทึกความนึกของพงษ์ศักดิ์นั้น
ได้แสดงออกถึงความชื่นชม อย่างน่า
เลื่อมใส. (ถึงภาพภายหลังพงษ์ศักดิ์
นำกรมไปตั้งภาพและออกอากาศ
โทรทัศน์เจ้าพระยาพหลโยธิน ก็เขียน
เรื่องก็ครบถ้วนดีกว่า) นอกจากนั้น.....
พงษ์ศักดิ์อีกเช่นกัน. ผู้เขียนกิตติ
ชนหนึ่งในจำนวนน้อยคนของเมืองไทย
ซึ่งได้ภาพสุภาพเรียบร้อย วรากรผู้
แต่งพิชญ์มูม การเสก ของเขาคดกล
มา และเอาใจเข้าไว้อย่างยิ่งว่า การ
แต่งใจไป ๆ ของคณะเจ้านั้น ระวัง
หัวใจให้เสกแล้ว แลมันถึงอย่างปราศ
จากพิชญ์มูมไป ๆ แก่ประสาชานคดกล
ไป.

ฉะนั้น, เมื่อได้มาฟังการออก
อากาศของ พงศ์ มุกดา ในรายการ
คำต่อคำเมื่อปลายอาทิตย์ที่แล้ว สมดัง
ไม่มีความเข้าใจกันก็เกี่ยวกับว่า, พฤติ
การเด่นชัดของพงศ์ หมายความว่าอะไร
เพื่อ รักษา หรือ ทำอะไร แบบแผนอันใดของ
วัฒนธรรมไทยกันแน่ ? สมในฐานะผู้
ฟังหนังสือกัน (อ่านต่อหน้า ๔๕)

หมกรส" ไปเหมือนนก ไทราชย์ปีกทำซออย่าให้มากไปกว่านี้ครับ
ควรเพิ่มคตัมมีการประกวดนกวิชาการเมืองบ้างก็ดีกว่า เพื่อ
ให้ท่านทั้งหลาย ๗ รัช หลาย ๆ ความนึก เป็นทางสนับสุนนประชาธิปไตย
ทางนี้ครับ ผมขอเชิญ..."

ฉบับที่คุ้นเคยอ่านอยู่เป็นประจำครับ คงจะ “เด็ดดวง” ขึ้น
กว่าเล่มก่อนครับ เรื่องของลูกอิศราผมเองก็ชอบอ่านซ้ำๆ เหมือนกัน
ขอเรียนให้ทราบว่าอีกเล่มที่ผมส่งฉบับคุณจะได้ไปอีก 1 เล่ม คุณ
อิศราถ้ายังไม่อยากอ่านจริงๆ โอ้เรื่องไหนนะเสียด้านนี้ อันที่จริงถ้าจะ
ว่าไปก็เปรียบเสมือนโลกที่หล่อเลี้ยงร่างกายสายงั้นครับ เราย้าย
ไปดูแลและความมัน จากคุณคุณเพื่อนมัน เราเห็นจะอยู่ได้นานหน่อย
ถ้ามันได้อะไรแบบนี้ก็ต้องมันเสียจริงไหมครับ การประกวดนวนิยาย
การเขียนนี้ก็เข้า ขอให้มีคึกคักคดกอนะครับ.

แล้วก็ได้แต่เสียดายวันเก่า ๆ อันงดงาม
ของพยางค์ ซึ่งจะไม่ม้วนกลับคืนมา
อีกเท่านั้น...!

และพร้อมกัน... ผมก็ไม่เข้าใจ
สถานีวิจัยส.ท.ร. เช่นเดียวกับว่า มี
วัตถุประสงค์ในการตั้งสถานขึ้นมาเช่น
ไร...เพื่อเผยแพร่ความรู้ และขึ้นถึงแก่
ประชาชน หรือเพื่อเป็นแหล่งกระจาย

ผมหวังว่า...ต่อไปนี้โดยสถานีวิจัย
ร. และโดยวงดนตรีของคณะพวง
าร่วมกัน ประชาชนจะได้รับฟังการ

ออกอากาศชนิด หยาบคาย โหดโหดเป็น
ประจำจากเขาทุกครั้งไป!

ผมต้องขอโทษท่านผู้อ่านอีกครั้ง ที่จำต้อง
เลื่อนการกล่าวถึงรายการบางรายการ ของสถานี
วิทยุ ท.ท.ไปไว้จนบัดนี้.

๔ ๓ ๒ ๑
ถามพ ทนพนธ .

เรื่องมันกั่งเจ้าคุณตามพระเมษ ขณ
การใดทรงนโคไปอยู่ในวิทยาลัยไทย
แล้ว เมื่อพ้นงานอัยการก็ขึ้นฟ้อง
เขายังศาลอาญาเมื่อ ๖-๗ วันมาน.
“บังคัง”

ทุกวันนี้ เรืองของสังคมกำลัง
เป็นปัญหาที่คุกคามสวัสดิภาพ ของ
มนุษยชาติอย่างหนัก นอกเหนือจากส
ถิติชนกษัตริย์มากระ ถูกสังคมทำงาน
เจ็บไปมากมายกันแล้ว พระสงฆ์ก็
เจ้า ซึ่งอยู่ในกรอบของศีลก็โดนเข้า
ด้วยเหมือนกัน มันหนักและร้ายแ
วริงๆ ถึงกว่าที่เราท่านได้ทราบเ
วากันสักทีน้อย.

เหตุเกิดขึ้นว่าเดือน ตุลาคม ๒๕๔๘ โดย พระกัญญาเมธมุนีโช เจ้าอาวาสวัดโสมนังคัล อารามวรวิหาร จังหวัดอุบลราชธานี ได้ไปให้ บัณฑิตบางท่าน ที่มาบวชเรียน ได้กล่าวถึง การจัดทำ นวัตกรรม เพื่อเป็นแนวทาง ให้ผู้จัดทำ ๑๐ เศษ พระกัญญาเมธมุนีโชได้แบ่งเนื้อหาให้ออกของหมด แล้ว ทำการช่วยงานพิมพ์ไปปลุกพระโศก ขี้กลั่นงาน และกลั่นงาน บัณฑิตที่บวชเรียนมาทำพระกัญญาเมธมุนีโช และพระกัญญาเมธมุนีโชเป็นผู้จัดทำไปบอกถึงงาน และงานบางงานก็มีการทำขึ้นมา พระกัญญาเมธมุนีโช และพระกัญญาเมธมุนีโชเป็นผู้จัดทำไปบอกถึงงาน

เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่บ้าน ไกล
เคียงรู้ทันกับกึกก๊วย แต่ในจำพวก
ผู้รู้เห็นก็มีใครปากบอนเหมือนนาง
ผาค กรือทอง ซึ่งได้นำภาพนั้นไป
เล่าต่อให้พ่อม้านั่ง นรเศรษฐีผู้
ของพระวิสุทธิกษัตริย์ เล่าให้การฟ้อง
ต่อศาลฐานกล่าวคำผิดประมาท ใน
ศาลจึงทักขี้นนางสั่งกักขังจำคุกนาง
ผาคไว้กำหนด ๑๐ วัน.

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เอง ต่อมา
พอความทราบถึงว่าเกิดอาภิสรรค์ที่
นั้น จึงมีนักสังฆคณาจารย์เข้ามา
การสยบวันฉัตรที่วังจันทน์และในที่สุด
ก็ปรากฏว่า พระภิกษุกลุ่มนี้มีความ
หวัง และฉันทน์ นานนี้ ผู้ผู้มีหน้าที่
ลาสิกขาที่กรุงศรีอยุธยา ๔๐๐๐เศษแล้ว
ขึ้นมา เมื่อเกิดเหตุนี้ก็ทำการรวม
สองเป็น และพร้อมใจกันขโมยใน
รัชติชของของพระภิกษุกลุ่มแล้ว ก็
ปรากฏว่า พระภิกษุกลุ่มนี้ก็บอก
ของไว้ไปซ่อนไว้ให้นางนิกุลพลาย
ไว้ และจงการที่ไปคือ ไม้เท้า
ปลุกบาปบาปนาฬิมาศขึ้นในเชิง
คดกรรมมารการสงฆ์ไว้ไว้รวมหลัก
ฐานแห่งนั้น ไว้พร้อมทั้งรวม
และให้พระภิกษุกลุ่มอาภิสรรค์
ไปแล้วตั้งแต่ วันที่ ๕ สิงหาคม

๒๔๔๕
ถ้าพี่ขอหา ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราทำอนาจจะไม่
รู้สึกเท่าไร นอกจากพระภิกษุหม่อมมีความผิด
ตรงเป็นพระเท่านั้น แต่อะไรเล่าที่เป็นเหตุชักพา
การที่ข้าพเจ้ากล่าวว่า “สังคม” มีส่วนอยู่
ด้วยจะเกินไปหรือไม่ ขอท่านผู้อ่านได้คิดกันเอา
เองเถิด.

โดย "นักสืบ"

ถ้าท่านต้องการพิมพ์ใบโฆษณา เพื่อจะสมัครรับเลือกก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยขอให้
รูปของท่านสวยงาม อักษรชัดเจน ได้เร็วทันใจ เชิญติดต่อโรพิมพ์นตรี รับรองว่า พิมพ์เร็ว
ข้อสำคัญ ตรงต่อเวลา ราคาถูกพิเศษ จึงหวังว่าท่านคงจะกรุณาร่วมมืออุปการะโรงพิมพ์นี้

เจ้าของ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

ตึกเชิงสะพานนรรัตนสถาน บางลำภู พระนคร (ตึกริมคลอง เลขที่ ๑๕๖)

นายปลื้ม หลวงชัย ขัย สข. ซึ่งมีภรรยา
เป็นชาวฉะเชิงเทราแล้ว เป็นคนขยันขันแข็ง
ว่างไม่อยู่ระมัดระวังรอบคอบ ขาดสิ่งชั่วช้า
การชดเชยคุณทวงพระกรรมจนบุพการี สด
มันักคิดหา ทั้งให้ทั้งให้พระเครื่องด้วย
เขา เป็นผู้หมั่นทำกุศลแก่โลก ๆ และใน
จำยศลลาภ ซึ่งเป็นงานไม่หนักหนาน
ตามวัยและกิจงาน และอยู่ที่ย่าน
นำด้วยความผาสุกตลอดมา.

ตลาดกินแบ่งเพื่อถือหุ้นการไฟฟ้านครชัยศรี

ฉบับละ ๑๕๐ บาท

รางวัลที่หนึ่งเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

นอกจากจะมีโชคถูกรางวัลเป็นเงินล้าน ผู้ซื้อยังมีสิทธิ์ถือหุ้นบริษัทการไฟฟ้าซึ่งรัฐบาลรับรองแล้ว

มีมูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท ในตลาดที่ซื้อไว้ทุก ๆ ฉบับ

กำหนดออกจำหน่ายในเดือนกรกฎาคม ๒๔๙๙ และกำหนดออกรางวัล

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

รายการเงินรางวัล

รางวัลที่	จำนวน	รางวัล	รวมเงิน
๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๒	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓	๑๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๔	๒๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๕	๕๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งหนึ่งมี	๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งที่สองมี	๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๒ ตัวหมุนหนึ่งครั้งมี	๒๐,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๑,๐๐๐.๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	๒๕,๐๕๑ รางวัล		๖๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานตลาดกินแบ่งรัฐบาล

โลกของปรีชิต

จอมพลถนอม ชำนาญพิน

แสดงพินิจ เพราะสีตอนเฟื่องฟู เต็มปากอวด

เรื่องปลาเค็ม เต็มกลิ่นจนชุด

พอสีงัด เรือเวรมาตึงแดน

เรื่องการทำงานเงินกรรมกร

ไปสีสรณคนบ้านหัวสาร

เด็กขับขี่ยูนิคอร์นขึ้นขี่รถราง
อย่าเป็นแม่ไก่คนใด ทำคนตอ

มาตวง นกตวง ทวง สีอึก

ตีเข้าฮี นัสเซอร์ เผลอไปผย

จอมพล หมาบ ไม่เอา เมา หมาบ

ฝ่ายลาวของเปิ่นก๊าลง

ใจแฉะ เมาเอาใจตีตุ๋น

อัสลามหัวโตไปไม่ปรามก

จะตีกรรมพวงจาก
เกิดกรรมร้อย

วาท